

மார்ச் 2007

82

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

30/=

கலாபுஷணம்
சொல்லின் செல்வி
ஸ்ரீபராணி ஜோசப்

ஞானம்

ஒளி - 07 சுடர் - 10

**பகிர்தலின்
மூலம்
னிரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராழை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
சிற்பி 07
நா. கிருஷ்ணகுமார் 16
ஜின்னாஹ் 25
ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் 30
தலவின்னை சிபார் 42
வே. தினகரன் 46
- **கட்டுரைகள்**
ரா. நித்தியானந்தன் 05
தி. ஞானசேகரன் 14
வதிரி. சி. ரவீந்திரன் 37
எஸ். நடராஜன் 43
பெ. சரவணகுமார் 26
அந்தனி ஜீவா 53
- **சிறுகதைகள்**
மஸீதா புன்னியாமீன் 08
பாலா. சங்குபிள்ளை 22
திலின அழககோன் /
ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம் 31
- **நேர்காணல்** 17
- **நூல் மதிப்புரை** 60
செங்கை ஆழியான் 55
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 63
- **பத்தி எழுத்து**
கே. எஸ். சிவகுமாரன் 47
இளைய அப்துல்லாஹ் 50
என். செல்வராஜா 57

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

தமிழர்தம் அவல வாழ்வு நீங்குமா?

தமிழ் மக்கள் இன்று மிகுந்த அச்சத்துக்கும் வேதனைக்கும் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இனப்பிரச்சினை காரணமாக கடந்த இரண்டு தசாப்பதங்களாக மிகுந்த நெருக்கடிகளுக்கும் கஷ்டங்களுக்கும் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டால் மீண்டும் வீட்டுக்குத் திரும்பிவரமுடியுமா என்ற அச்சம் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் உருவாகியுள்ளது. சந்தேகத்தின் பேரில் தமிழர்கள் எவரையும் கைதுசெய்யலாம் துன்புறுத்தலாம் விசாரணையின்றித் தடுத்து வைக்கலாம் என்ற நிலைமை உருவாகியுள்ளது. தவறுகள் குற்றங்கள் எதுவும் செய்யாத நிலையில் தமிழனாகப் பிறந்த ஒரு காரணத்துக்காக தமிழ் இளைஞர்கள் யுவதிகள் பொலிஸ் நிலையங்களிலும் சிறைக்கூடங்களிலும் வாடுகின்றனர். உரிய ஆவணங்கள், தேசிய அடையாள அட்டைகள் வைத்திருந்தாலும் கைதுகள் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றைவிட கடத்தல்கள் காணமல்போதல் சம்பவங்களும் அதிகரித்து வருகின்றன. குடாநாட்டிலும் கொழும்பிலும் தினம் தினம் இச்சம்பவங்கள் அதிகரித்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

நாட்டின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பலப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையிலும் தெருவுக்குத் தெரு சோதனைச் சாவடிகள் இருக்கின்ற போதும் வெள்ளைவான் ஆள் கடத்தல் சம்பவங்கள்

அதிகரித்தவண்ணம் இருக்கின்றன. குறிப்பாகத் தமிழர்களே இவ்வாறு கடத்தப்படுகிறார்கள். இவற்றின் பின்னணியில் யார் செயற்படுகிறார்கள்? ஏன் இதனைச் செய்கிறார்கள்? இதன் மூலம் எதனைச் சாதிக்கப் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் யோசிக்கும்போது பலவகையான சந்தேகங்கள் எழுகின்றன.

2002 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கத்துக்கும் தமிழ்நூறு விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட பின்னர் நான்கு வருடங்கள் சற்று நிம்மதியாக வாழ்ந்த தமிழர்கள் மீண்டும் போர் அவலங்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் அல்லல்படுகிறார்கள்.

வடபகுதி மக்கள் உணவுத்தட்டுப்பாடு, விலையேற்றம் முதலிய காரணிகளால் பெரிதும் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை மந்தபோஷணையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். வைத்தியசாலைகளில் போதிய மருந்துகள் இன்றி உரிய முறையில் சிகிச்சை பெறமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் அங்கு திடீர் திடீரெனக் குண்டுத் தாக்குதல்களும் வெஸ்தாக்குதலும் நடந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. இதனால் அப்பாவி மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களது மனதில் விரக்தியும் வேதனையும் தான் மிஞ்சுகின்றன.

தமிழ் மக்கள் தொடர்பான மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக அரசாங்கம் மெளனம் சாதிப்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் இது பற்றிக் கவனஞ் செலுத்தி வருகிறது.

யுத்த முனைப்புகளால் எதையுமே சாதித்துவிடமுடியாது என்பது வரலாறு. இலங்கையில் தொடரும் போர்ச் சூழலையும் மனித உரிமை மீறல்களையும் சர்வதேச சமூகம் அவதானித்து அறிக்கைகள் விட்டவண்ணம் இருக்கிறது. இந்த அறிக்கைகள் பற்றி அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்வதாக இல்லை.

இன்னும் எத்தனை காலந்தான் இந்த அநியாயங்களுக்கு தமிழ் மக்கள் முகம் கொடுக்கப் போகிறார்கள்?

நாட்டில் வாழும் சகல இன மக்களும் வேற்றுமையின்றி நிம்மதியாக, அமைதியாக வாழும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது அரசாங்கத்தின் கடமையல்லவா. போரினை உடன் நிறுத்தி தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிக்க அரசு சகல நடவடிக்கைகளையும் முன்னெடுக்க வேண்டும். இந்த நாட்டை அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321
Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

புலாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கை இலக்கியப் படைப்பாக்கத்தில்

ரூபராணி ஜோசப்

ரா. நித்தியானந்தன்

MDIIலை நேரம் பேராதனை வீதியினைக் கடந்து எழுத்தாளர் ரூபராணி ஜோசப் வீட்டை நோக்கி நடந்தேன். ரூபராணி பற்றி ஒரு பத்தி எழுதவேண்டும். எப்படி எழுதலாம் என்ற சிந்தனை மனமுழுக்க வாகன நெரிசலையும் கடந்து சென்றது. ஏனென்றால் அவரின் பன்முக தன்மைசார் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளை எத்தளத்தில் நின்று பார்க்கலாம் என்ற அவசம் மனதைக் குடைந்தது.

என்னைக் கண்டவுடன் அவர் பரபரப்படைந்தார். அவரிடம் கதைக்கும் போது அவர் மனமும் உடலும் மிகவும் தொய்ந்து போய் இருப்பது தெரிந்தது. தன் எழுத்துக்களுக்கு சரியான இடத்தைப் பத்திரிகைத்துறை வழங்கவில்லை என்ற ஆதங்கம் அவரிடம் விரவிக் காணப்பட்டது. தான் எழுதும் எழுத்தின் பின்னணியை மிகச் சிரமத்துடன் அவர் வெளிக்காட்ட முயன்றார். அவர் தன் வாழ்வின் எல்லை தன் இலக்கிய படைப்பாக்கத்துடன் நிறைவுபெற வேண்டும் என்று எண்ணுவது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. இடையிடையே தமது இலக்கியப் பயணத்தில் தான் முகம் கொடுத்த தனிப்பட்ட அனுபவங்கள், ஏமாற்றங்கள், துயரங்கள் இன்பசுவைகள் என்பவற்றைப் பகிர்ந்து கொண்டார். அவருடனான உரையாடலில் எந்த எழுத்தாளனுடைய வாழ்வையும் பண்பையும் தான் பின்பற்றவில்லை என்றார். புதுமைப் பித்தன் தன் எழுத்துக்கு யாரையும் பின்பற்றிக் கொண்டு எழுத ஆரம்பிக்கவில்லை என்று முன்மாதிரியைக் கூறிக் கொண்டு அவர் உரையாட முனைந்தபோது அவரிடம் எவராவது ஒரு எழுத்தாளரை அவர் பின்பற்றி இருக்க வேண்டும் என்று அவரை வற்புறுத்தியிருக்கவேண்டும். ஏன் என்றால் எழுத்து என்பது எழுத்தாளரின் தனித்தன்மை காட்டுவதாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்

வலியுறுத்தினார்.

தான் சமூகத்தில் நேரில் கண்டவற்றை, கேட்டவற்றை தான் தன் எழுத்தில் பதித்ததாகவும் நிகழ்வாழ்வின் யதார்த்தங்களை யதார்த்தமாக தான் வெளிப்படுத்தியதாகவும் தன் எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் எங்கோ நடைபெற்ற ஒன்றின் மறுவடிவம் என்றும் சொன்னார். அவர் எழுத்தில் உள்ள பரபரப்பு இன்றும் அவரின் உள்ளத்திலும் குடிக்கொண்டிருக்கிறது.

இவர் இலக்கியத்திலும் நிகழ்கலையினும் பன்முகத் தன்மையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டவர். எழுத்துலகில் மட்டும் அவர் சஞ்சரிக்க விரும்பவில்லை. சிறுகதை, உருவகக்கதை, நாடகம் குறுநாவல் என்பவற்றுக்கு அப்பால் மேடைப் பேச்சு, நாடகம், அரசியல், சமூக சீர்திருத்த செயற்பாடுகள் என்பனவற்றில் தன் வாழ்நாளில் ஈடுபாட்டுடன் உழைத்தவர் இவர் என்பது தெரிகிறது. எனவே சமூக மாற்றங்களுக்காக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அணுகுமுறைகளை இவர் முயற்சித்துப் பார்த்துள்ளார்.

இலக்கியப் படைப்பாக கலைகளின் செயற்பாட்டின் பன்முகத் தன்மை பற்றி கூறும் இரண்டு திறனாய்வாளர்களின் கருத்துக்களை இங்கு முன்வைக்கலாம். ஒன்று வெயின் சி.பூத்(waine C. Booth) இவர் தனது 'பன்முக தன்மையின் மேலாண்மையும் வரையறைகளும்' என்ற நூலில் இப்படி சொல்வார்; "ஒரே அணுகுமுறை என்பது சலிப்பூட்டுவது அது வாசகனையும் திறனாய்வாளனையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. அதேபோல படைப்பாளனையும் அது சலிப்பிற்குள்ளாக்குகின்றது." இலக்கியப் படைப்பாக்கத்துக்கு ஒரே அணுகுமுறைதான் அவசியம் என்று ரூபராணி நிராகரிக்கிறார். இலக்கியப் படைப்பாக்கத்துக்கு ஒரே அணுகுமுறை அவசியமல்ல ஒரே உத்திகளும்

தேவையில்லை என்பதை இவரின் படைப்பாக்கங்கள் மூலம் காணலாம். ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம் என்ற சிறுகதையில் ஒரு நல்ல சிறுகதையாசிரியராக இவர்தொகுதி. அதுபோல் இல்லை இல்லை என்ற நாடகத் தொகுதியும் ஒரு தாயின் மடியில் என்ற குறுநாவலும், ஏணியும் தோணியும் என்ற உருவக்கதை தொகுதியும் இவர் பன்முகப் படைப்பாளர் என்பதைக் காட்டுகிறது. மேல் கூறியவாறு தான் பொருத்தம் என்று கருதும் எண்ணக்கருவிற்கு பொருத்தமான கதை சொல்லலை இவர் கதைகள் முயன்றிருக்கின்றன. அதில் இவர் வாசகனைப் பொறுத்தவரை வெற்றிகண்டிருக்கிறார். இலக்கிய படைப்புக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட படைப்புகளை கையாளும் படைப்பாளர் என்றும் ஓர் அணுகுமுறையில் நிறைவைக் காண்பதில்லை. 'டொரி இலட்' இனுடைய கருத்தொன்றை இதற்கு ஈடாகக் கூறுவது இவ்விடத்தில் பொருந்தும். கலை இலக்கியத்தில் பகர்மொழி சிறப்புடையதாகவும் எல்லையற்றதாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் படைப்பாளரின் இலக்கிய அணுகுமுறைகள் எல்லா வடிவங்களிலும் வெற்றி பெறவே செய்கின்றன. எனவேதான் உலகில் சிறந்த இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் சிறுகதை ஆசிரியர்களாகவும் நாடகாசிரியர்கள் களாகவும் பத்தி எழுத்துகளிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

கலை இலக்கியங்களில் உருவக இலக்கியத்துக்கு மகத்தான இடமுண்டு. உருவக இலக்கியங்கள் மூலம் கதையும் எண்ணக்கருவும் மிகவேகமாக வாசகனின் இதயத்தைக் கவர்கின்றன. ரூபராணியின் 'ஏணியும் தோணியும்' இவ்வகையில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறதென்று கூறலாம்.

ரூபராணி அவர்களின் நூல்கள், கவிதைகள் என்பவற்றை வாசிக்கின்ற போது இவரிடம் 60க்கு பிற்பட்ட கால இலக்கியத்தில் காணப்பட்ட இயற்பண்பு வாதமும், அறநெறிக் கொள்கைகளும் இவரின் இலக்கியத்தில் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. பாரதிதாசன், மு. வரதராசன், கல்கி போன்றோரின் கதைகள் இவருடைய இலக்கியத் தடங்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. சமூக சீர்திருத்தம் என்னும் பின்புலம் இவர் படைப்புக்களில் எல்லா

தளங்களிலும் ஊடுருவி இருக்கிறதென்பது தெளிவானது. இலக்கியத் தில் அறநெறி கோட்பாட்டைப் பயின்றவர் களுக்கு சில பண்பியல்புகள் உண்டு. இவர்கள் இலக்கிய மென்பது அறநெறிப்பட்டதே என்பர். எனவே இலக்கிய படைப்பாக்கத்துக்கு ஒரு நோக்கம் உள்ளதென்பதை பொதுவாகக் கொள்கின்றனர். ரூபராணியின் 'ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி, 'ஒரு தாயின் மடியில்' என்ற இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்ட குறுநாவல், ஏணியும் தோணியும் என்ற உருவகக்கதைத் தொகுதி, அறநெறி சார்ந்த மனிதநேயத் தன்மை களையே பெரிதும் காட்டுகின்றன.

இவரது படைப்புக்கள் பிராந்திய மொழி நடையை இலாவகமாக கையாளுகின்றது. எந்தக் கதைகளையும் நீட்டி இழுத்துக் கொண்டு செல்லாமல் சுருக்கமாகக் கதையைச் சொல்லி மனதில் பதிக்கவைக்கின்ற கதைப்பண்பு இவரது படைப்பாக்கத்தில் காணப்படுகின்றது.

இவரின் வாழ்க்கை ஒரு காலகட்டத்தில் எழுத்தாளனென்ற வகையில் மட்டும் தங்கி விடாமல் செயல்பூர்வமாக இருந்ததை அவதானிக்கலாம். அந்தவகையில் அரசியலிலும் சமூக இலக்கியங்களிலும் ஈடுபாடுகொண்ட இவர் எந்தச்சந்தர்ப்பத்திலும் பெண்ணிய வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கவில்லை. பெண்களின் எழுச்சி என்பது பெண் ஆண்களோடு தங்களை சுயமாக முன்னிலைப்படுத்தி தானும் சமனாக சுயமாக நின்று செயற்படுவதிலேயே தங்கியுள்ளது என்று அவர் எண்ணியிருக்கக் கூடும்.

கலை இலக்கியங்களில் நீண்டகால முயற்சி இவரின் படைப்பாக்கங்களில் காணப்படுகின்றது. எனினும் இவரின் இலக்கியப் படைப்பாக்கங்கள் விமர்சனத்துக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. அறநெறிசார்ந்த இலக்கியங்கள் எப்போதும் தமது கலைத் தன்மையை பேணிக் கொள்வதில்லை என்று விமர்சிக்கப்படுவதுண்டு. அதுபோல மாச்சியம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் அழகியலுக்கு புறம்பாக நின்று செயற்பட்டமையால் வலுவழிந்து போயின என்ற விமர்சனமும் உண்டு. இங்கு ரூபராணியின் இலக்கியப்படைப்புக்கள் தொடர்பாக

இவ்வாறான விமர்சனங்களை முன்வைக்கலாம்.

இவரின் இலக்கியப்படைப்புக்களில் அழகியல் நயம் சற்று குறைந்தே காணப்படுகின்றது. தமது கதை சொல்லயில் உவமை உவமானங்களிலோ குறியீடுகள் பற்றியோ இவர் பெரிதும் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. அப்படி இலக்கியம் படைக்கத் தேவையில்லை என்று அவர் எண்ணியிருக்கக் கூடும்.

அடுத்து இவரின் படைப்புக்களில் மித கற்பனை ஆங்காங்கே படிந்து காணப்படுகிறது. வலிந்த காரண காரிய புனைவுகள் கதைகளின் தரத்தன்மையை இழக்கச் செய்கின்றன. சிறுகதைகளின் முழுமையை எதிர்பார்ப்பவர்க்கு இவருடையகதைகள் ஏமாற்றத்தை அளிக்கக்கூடும்.

மேற்கூறிய குறைகளை தவிர்ந்துப் பார்ப்பின் இவரின் படைப்புக்கள் பாராட்டுக்குரியன. இவரின் படைப்புக்களை ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கும்போது சிறந்த குழந்தை இலக்கியப்படைப்பாளரை இங்கு காண்கிறோம். சிறிய குழந்தைகள் விளங்கத் தக்க வகையில் அவர்களை ஈர்க்கத்தக்க வகையில் இலக்கியம் படைக்கும் தன்மை இவரில் காணப்படுகின்றன. ஏனோ இவர் ஒரு குழந்தை இலக்கியப் படைப்பாளராக தம்மை முழுமைப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அது இலங்கையின் குழந்தை இலக்கியப் படைப்புகளுக்கும் ஒரு இழப்புதான்.

முடிவாக... நல்லது கெட்டது தீங்கற்றது, தீங்கானது ஏற்புடையது ஏற்கத்தகாதது என்ற வகையில் மனிதாபிமான உணர்வும் பிறருக்கு ஏற்ற நடத்தையும் சமுதாய நல்லுணர்வும் அதில் தனிப்பட்ட மனிதத் தன்மையும் கூடிவருகின்றபோது அது அறிவியலாக விழுமியம் பெறுகிறது.

எனவே இலக்கியத்தின் உத்தி என்பது வாழ்க்கை நெறியை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய வழிமுறையேயன்றி வேறல்ல என்ற கருத்துக்கு ரூபராணியின் எழுத்துக்கள் துணை நிற்கின்றன. அவரது இலக்கியப் பரப்பில் இதனைத் தெளிவாகக் காணலாம். மனிதனை விலங்குகளிலிருந்து பிரிக்கக் கூடியது அவனது சிந்திக்கும் திறனும் ஒழுக்க நெறிகளுமே என்பது இவரின் கருத்து. எனவே நெறிமுறை ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு என்பவற்றை இவர் தமது இலக்கியப் பரப்பு முழுவதிலும் வற்புறுத்துகிறார். அந்த வகையில் இவர் தமது இலக்கிய படைப்பாக்கத்தில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். எனலாம்.

கவிதை எண்பது 000

- சிற்பி

கவிதை எண்பது என்னவாம் - அதைக்
காணும் வழிமுறை என்னவாம்
சொல்லடுக்குகள் கவிதையா - அவை
சொல்லும் செய்திதான் கவிதையா
மோனை எதுகைகள் கவிதையா
மொய்க்கும் அணிகள்தாம் கவிதையா
ஒழுக்கும் ஓசையே கவிதையா
ஒங்குணர்ச்சிகள் கவிதையா
உருளும் சும்பலம் கவிதையா - அதை
உந்தும் கற்பனை கவிதையா
இந்தக் கூட்டின் “உள்” ஒளிருமாம்!
சில “கடந்து” ம் அது யினிருமாம்!
“கடந்து” “உள்” ளியும் இருப்பதாம்
“கடவுள்” என்றதைக் சொல்லவா?
உடல் இதென்பதைக் காட்டலாம்
உயிரை எப்படிக் காட்டலாம்?
கவிதை எண்பது உயிரைப் போல்
துடிப்பினால் தன்னை உணர்த்துமாம்
தேடுவார் உளத் திரையிலே
தனிசனம் தரும் தெய்வம்போல்
கற்பவர் உளக் கண்களைக்
கொளவிக் கொள்வதே கவிதையாம்
கவிதை எண்பது ... கவிதைதான் - அதைக்
கணித் துரைப்பதெம் உள்ளந்தான்
உள்ளத் துள்ளது கவிதை எண்பதற்
குரிய அர்த்தத்தைக் கொண்டிடும்
மரபு, புதிதெனும் பேதல்கள்
மறைய, கவிதையும் தனித்தெழும்
கவிதை எண்பதோர் கலைநயம் - உளம்
காண நேர்ந்திடிற் பரவசம்!

கறைகளும் கறைகளும்

- மஸீதா புன்னியாமீன்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வைத்திய சாலை வளவுக்குள் சின்னச் சின்னச் சிட்டுக்கள் போல, மருத்துவபீட மாணவர்கள் எண்ணப் புடைசூழ வந்து கொண்டிருந்தனர். 'நாளைய உலகின் உயிர் காக்கப் புறப்பட்டுள்ள டாக்டர்களா இவர்கள்?' என்று மூக்கின் மேல் விரல் வைக்கும்படியாக, பால்முகம் மாறாத் தோற்றத்தில் பெண்பிள்ளைகள். அரும்பியும் அரும்பாத இளமீசையுடன் குறுகுறுக்கும் பையன்கள். கட்டைக்கை, முழங்காலளவு நீண்ட வெள்ளைக் கோட், 'கோட்' பையில் 'ஸ்டெதஸ்கோப்' பைச் செருகிக் கொண்டு, கையில் 'நோட் புக்' குடன் உலாவரும் இவர்களைக் காணும் போதெல்லாம் என் திரும்பி வராத இளமைக்கால இனிய நினைவுகள் என்னுள் மலர்வதை ஏனோ என்னால் தடுக்க முடியவில்லை. 'வார்டு'க்குள் நுழைந்த நோயாளிகளை அன்பொழுகப் பேசி, உருட்டிப்பிரட்டி கேள்விக்கணைகள் தொடுத்து, பேட்டி கண்டு குறிப்பெடுப்பது ஒரு பக்கம், துருவித்துருவி என்னிடம் சந்தேக நிவர்த்தி செய்து கொள்வது இன்னொரு பக்கம் என்று அந்த 'வார்ட்' சிறிது நேரத்துக்குக் கலகலக்கும். வார்டில் இருக்கும் சில நோயாளிகளுக்கு இவர்களைக் கண்டால் குஷி பிறக்கும். இன்னும். சிலருக்கோ..... "வருது வாண்டுகள்..... எங்கட உசிர எடுக்க" என்ற எரிச்சல்.

பதினெட்டாம் இலக்க ஆண்கள் வார்டில் இறுதியாண்டு மாணவர்களுடன் அளவளா வியபடி நான் "வார்ட் ரவுண்ட்" வந்து கொண்டிருந்தேன். வழமைக்கு மாற்றமாக அந்த வார்டில் சிறிது பரபரப்பு..... முப்பத்திரண்டாம் இலக்க கட்டிலைச் சுற்றி தாதிகள் அவசரமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். வார்ட்டாக்டர் அந்தக் கட்டிலிலிருந்த நோயாளியில் செயற் கைச் சுவாசத்திற்காகப் பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு என் நடையைத் துரிதப்படுத்தினேன். என்னை விட அவசரமாக

என் பரிவாரங்கள் அந்த இடத்தை அடைந்து விட்டனர்.

ஆயிற்று..... என் தலைவெளிச்சம் கண்டவுடன் கனிவாக, பொக்கை வாய் திறந்து "பெரிய தொரே..... சொகமா ஈக்கீங்களா? எனத் தவறாமல் வாஞ்சையுடன் குசலம் விசாரிக்கும் ஒரு ஜீவன், தன் கடைசி மூச்சைத் துறந்து விட்டு நிர்மலமாக இருந்தது. எனக்குத் தெரிந்த வரை கடந்த நான்குமாத காலமாக அந்த நபர் தொடர்ந்து தங்கிச் சிகிச்சை பெற்று வந்தவர். 'ஆஸ்துமா' வியாதினால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அவரை, வைத்தியசாலைக்கு வந்து யாரும் நலம் விசாரித்ததாகவோ, உதவிகள் செய்ததாகவோ, நானென்றால் கண்டதில்லை. அந்த 'வார்டில்' கடமை புரியும் தாதிகள் தான் அவருக்குச் சகலமுமே..... நேரத்துக்கு ஆஸ்பத்திரி பத்தியச்சாப்பாடு, தேநீர், கட்டிலோடு சற்றுத் தள்ளி கழிப்பறை வசதி.... வேண்டும்போது உதவ, பக்கத்துக் கட்டில் நோயாளிகள்..... என்று அவரது நாளும் பொழுதும் கழிந்துகொண்டிருந்தது. ஒரு தடவை அவரது குறிப்பேட்டை நான் வாசிக்க நேர்ந்த போது, கொண்டு வந்து சேர்த்தவரின் உறவுமுறை 'மகன்' என்று குறிக்கப்பட்டிருந்ததாக ஞாபகம். அந்த மகன் அவரைப் பார்க்க ஒரு நாளாவது வந்தாரா என்பது.....

எனக்கு அவசியமில்லாத ஆராய்ச்சி.... சடலத்தைச் சவச்சாலைக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு களைச் செய்துவிட்டு, அவரது அனுமதிக்கு குறிப் பேட்டை ஆராய்ந்து உரிய தகவலனுப்புமாறு அங்கு கடமையிலிருந்த நிர்வாகியைப் பணித்து விட்டு என் பணியைத் தொடர்ந்தேன். ஒரே நாளில் எத்தனையோ ஜனனங்களையும், மரணங் களையும் கண்டு அனுபவிக்கும் எங்களுக்கு இதுவெல்லாம் சகஜம்.

-x-

உடம்பெல்லாம் ஏனோ உளைச்சலாக இருந்தது. வீட்டுக்குச் சென்று வெந்நீர்க்குளிய

லொன்றை மேற்கொண்டால் சுகமாக இருக்கும். வீதியிலே மாலை நேரத்து வழமையான வாகன நெரிசலில் நான் நிதானமாகக் காரைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தேன். நாளை எனக்கு 'நைட் டியூட்டி' ஆறுதலாக வாப்பாவைப் போய் பார்த்துவிட்டு வரலாம் என நினைத்துக் கொண்டேன். திடீரென முன்னால் சென்று கொண்டிருந்த வாகனங்களின் வேகம் குறைய, எனது காரும் 'ஸ்லோ'வாக என்னவாக இருக்கும் என்று சிறிது எட்டிப் பார்த்தேன். "டிரபிக் புளொக்"..... இன்னும் பத்துப் பதினைந்து நிமிட நேரத்துக்கு இனி ஆமை ஊர்வது போலத் தான் நகர வேண்டியிருக்கும்.

"அப்பே மெதிதுமாட்ட ஜயவேவா.....
ஜய அப்பட்ட ரட்ட பெரட்ட"

எதிர்ப்புறமாகவிருந்து புற்றீசல்கள் போல பலரக வாகனங்கள் கொடிகள் பறக்க, கோஷமிடும் இளைஞர்களைச் சமந்த படி "விர் விர்" எனப் பறந்து கொண்டிருந்தன. அடுக்குத் தொடராக விரைந்த அந்த வாகனங்களில், இடுப்பு வரை வெளியேறிய உடல்களுடன் இளசுகள் ஆவேசமாக தொண்டை கிழியக் கத்திக் கொண்டு... கைகளை அசைத்துக் கொண்டு... யார் பெற்ற பிள்ளைகளோ... தேர்தலை முன்னிட்டு நடைபெறுகின்ற பிரசாரக்

கூட்டங்களிலே கலந்து கொண்டு வேட்பாளர்கள் வாயிலிருந்து உதிர்கின்ற பொன்னான வாக்குறுதிகளை முழுதுமாக நம்பியவர்களாக, அதனையே தாரக மந்திரமாகவும் உச்சரித்த வண்ணம், தமது கட்சிக்காரரின் புகழ்பாடுவதாக மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்களை இழிவுபடுத்தி அல்லாடும் இவர்களுக்கு எங்கே போயிற்று சுயபுத்தி? ஜனநாயக நாட்டில் அவரவர் உரிமையை அவரவருக்கு விருப்பமான முறையில் செல்லுபடியாக்க விடாமல் கோஷமும் குழப்பமும் தேவை தானா? இவர்கள் தான் நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டுவரப் போகிறார்களா?

என் காருக்கு முன்னால் ஊர்ந்து கொண்டிருந்த லொறி, சற்று வேகமாகச் சென்று ஓரமாகி, எனக்கு முன்னேறிச் செல்ல வழியைத் தந்தது. பொன்னென நான் கருதும் நேரத்தில் மன்னென வீணாகிப் போன அந்தச் சில நிமிடங்களுக்காக அனுதாயம் கொள்வதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை.

-x-

"ட்டா கம்மிங்.... ட்டா கம்மிங்....."

சின்னமகள் மேல் மாடியிலிருந்தே என்னைக் கண்டுவிட்டாள் போல.... படியிறங்கி ஓடிவந்து என் கழுத்தில் தொங்கப் போகிறாள்.

எவ்வளவு அலுத்துக் களைத்து வந்தாலும் நான் அவளைத் தூக்கிக் கொஞ்சமாவது கொஞ்சியாக வேண்டும். விடிந்ததிலிருந்து மாலைவரை ஆயாவே தஞ்சம் என்று வாடியிருக்கும் இளம்பிஞ்சு, பெற்றோரைக் கண்டவுடன் பாசத்தை ஏராளமாக எதிர்பார்ப்பது இயற்கை தானே. என் மனைவி இன்னும் வீடு வந்து சேரவில்லைப் போலும். இன்று காலையில் வங்கிக்குப் போக மனைவி புறப்பட்ட போது சின்னவள் சிணுங்கினாள்... “மமீ.. இன்னக்கி நீங்க போ வானா மமீ... எந்தநாளும் என்ன உட்டுட்டுப் போற நீங்க..... நான் பாவமில்லயா மமீ.....” காலைப் பரபரப்பில் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த என் காதிலும் குழந்தையின் மழலைச் சிணுங்கல் உட்புகுந்து நெஞ்சை நெருடியது. என்ன தான் செய்ய? வேலைக்குப் போகும் பெற்றோரின் குழந்தைகள் பல வழிகளிலும் பாதிக்கப்படுபவர்கள் என்பது தானே உண்மை. என் மனைவி பரீக்கா குழந்தையைச் சமாளித்துக் கொண்டு வெளியேறப்படுகின்ற பாடு.... அவளும் பாவம் தான்.

வெந்நீர்க் குளியலை முடித்துக் கொண்டு நான் முன்வராண்டா சோபாவில் அமர்ந்தேன். ஆவி பறக்கும் தேநீர்க் கோப்பையை என் எதிரே நீட்டினாள் பரீக்கா. நான்கு மணிக்கெல்லாம் வங்கி அலுவலகத்தில் வேலை முடித்து, ஐந்து மணிக்குள்ளாக அரக்கப் பரக்க வீடுவந்து சேர்ந்து, கொஞ்சமும் முகம் சுளிக்காமல் குடும்பத்துக்கான பணிவிடைகள் செய்வது.... பரீக்காவை ஏறிட்டுப் பார்த்தேன். முகம் மலர்ந்த முறுவலோடு மீதி அலுவலைக் கவனிக்க அவள் போய்விட்டாள்.

‘ஃப் போ’ மீதிருந்த பத்திரிகையொன்றைப் புரட்டினேன். அன்றைய நாட்டு நடப்புகள், வன்முறைகள், சினிமா, விளையாட்டு என்று ஏகப்பட்ட சங்கதிகள் அதில்.... எதிலும் என் மனம் லயிப்பதாயில்லை. பார்வையை மட்டும் எழுத்துகளில் மேயவிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். பத்திரிகையின் ஒருகால் பக்கத்திற்கு சின்னச் சின்னக் கவிதைகளாக நிறைந்திருந்தன. சும்மா வாசிக்கத் தொடங்கினேன். ‘பாசம்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதை.

மாடாக உழைத்தவர்
ஓடாகிப் போனான்.
மகனோ

இன்று உச்சத்தில்
தந்தையோ;
வயோதிபர் இல்லத்தில்.....’
‘நறுக்’ என்றிருந்த அந்தக் கவி வரிகளை எத்தனை முறை உச்சரித்தேனோ.... என்னுடைய வாப்பாவும் கூட மாடாக உழைத்தவர் தான். நான் இந்த நிலைமைக்கு வர ஓடாகத் தேய்ந்தவர் தான்.

-x-

வாப்பா.....
வாப்பா என்ற வார்த்தையின் அர்த்தங்கள் தான் எத்தனை?

குடும்பத்தின் தலைவன்; பொருளாதார வண்டலின் அச்சாணி; பிள்ளைக் கொடிகள் படர்வதற்கான கொழுக்கொம்பு; பிணக்குகள் தீர்க்கும் ராஜதந்திரி; பிள்ளைகளிடையே ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்படாமல் காக்கத் துடிக்கும் தராசு; சுகமும் துக்கமும் துச்சம் என்று வாழும் தியாகி...

என் வாப்பாவும் இதற்கெல்லாம் பொருத்தமுடையவர். அவர் கல்வியறிவு அற்றவரல்ல. கற்பதற்கு வசதியின்றி பாதியில் படிப்பை நிறுத்தி, குடைசாயப் போன குடும்பத்தேருக்குத் தோள் கொடுத்தவராம். அந்தக் காலத்தில் இறைச்சிக் கடைக்காரர்களுக்கு, இறைச்சியைச் சுற்றிக் கொடுக்க வெருகம் இலை வெட்டிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பது தான், பதினான்கு வயதில் தான் பணம் தேடிய முதல் முயற்சியாம். வாப்பா, அடிக்கடி இதனைப் பெருமையாகக் கூறிக் கொள்வார்.

பிறகு எப்படியோ.... சுய முயற்சியில் பலபல தொழில்களில் ஈடுபட்டு, ஒரு முதலாளியிடம் ‘லொறியில் கிளீனர் வேலை செய்து, படிப்படியாகப் பாரவாகனம் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டு ‘ட்றைவர்’ என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டவராக வீதியில் இறங்கியவர் தான், எத்தனை ரக வாகனங்களை ஓட்டியிருப்பாரோ...? வாப்பாவின் லொறிப் பயணத்தில் ஓர் இலக்கு இருக்காது. கொழும்புக்குப் போவதாகப் போவார். இடையில் வேறு ‘லோட்’ கிடைத்தால் அதைக் காவிக்கொண்டு வேறு வழியாக அநுராதபுரம் போவார். சில நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து வாப்பாவைக் காணமுடியாமல் இருக்கும் எங்களுக்கு. எங்களின் வாண்டுத் தொல்லைகள் தாங்காது உம்மா துவண்டு தான் போவா.... வீட்டில் காலைத் தேநீர் வேளைக்கு

பால்மா முடிந்து விட்டால்.... வாப்பா வரும் வரை எங்களுக்கு வெறும் 'பிளேன் டீ' தான். "எனக்குச் சோப்புத் தேத்தண்ணி வானா... வெள்ளத் தேத்தண்ணி தான் வேணும்" என்று நான் அடம்பிடித்தால் உம்மாவால் சமாளிக்கவே முடியாது. எங்காவது லேஞ்சியில் முடிந்து ஒளித்து வைத்திருக்கின்ற சில்லறை எனக்காக வெளியே வந்து, பக்கத்துத் தேநீர்க் கடையிலிருந்து போத்தலில் பால்தேனீராக மாறிவரும்.

குடும்பத்தில் நான் ஒரே மகன். எனக்குப் பிறகு இரு சகோதரிகள். விவரம் தெரியாத பருவத்தில் என் பெற்றோரை நான் படுத்திய பாடு... இப்போது நினைக்க என்னிலேயே எனக்குக் கோபம் வரும். வயது வளர வளர.... வாப்பா படும் கஷ்டம் என்னுள் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. படிப்பைப் பாதியிலேயே நிறுத்திவிடலாமா என்று கூட நான் பலமுறை யோசித்ததுண்டு. எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் வகுப்பில் முதல் நிலையை விட்டுக் கொடுக்காத என்னால் படிப்பை எவ்வாறு விட்டுக் கொடுக்க முடியும்? பெற்றோருக்கும் அதில் சம்மதமில்லை. "நல்லாப் படி மகேன் தங்கச்சிமாடர் வாழ்க்கை ஓங்கட கைல தான் வாப்பா"..... என்று நான் படிக்கும் போதெல்லாம் வாப்பா என் தலையை வருடிக் கொடுப்பார். அந்த வருடலின், சுகத்துக்காகவே வாப்பா வீட்டிலிருக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் நான் விழுந்து விழுந்து படிப்பேன்.

வாழ்நாள் முழுதும் வாப்பா உழைத்தார்... உழைத்தார்.... உண்டதுண்டு உடுத்ததுண்டு தவிர வாழ்க்கையின் இதர வசதிகளில் வசந்தம் ஏற்படுவதாயில்லை. நாங்களும் வளர்ந்தோம். வயதுகளும் வளர்ந்தன. உம்மா மட்டும் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவார். ஏதேதோ மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொள்வார்.

உயர்தர விஞ்ஞான பிரிவில் கற்கும் பேறு எனக்கு வாய்த்த போது, என் பெற்றோர் அடைந்த ஆனந்தம் இருக்கிறதே... அது வார்த்தையில் வடிக்க இயலாதது. பாடசாலை மாறி, செலவு களை எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு.... படித்து... மருத்துவத்துறைக்கு நான் தெரிவான போது... மகிழ்ச்சிக்குப் பதிலாக நான் அடைந்தது பலமான அதிர்ச்சி... நட்பாற்றில் விடப்பட்டு விட்டேனோ என்ற அச்சம்.

ஆயிரமாயிரமாய்ச் செலவு செய்ய வேண்டி வருமே... வாப்பாவால் முடியுமா?

அப்போது தான் வாப்பா கோபுரக்கலசமாக உயர்ந்து நின்றார். தினமும் உழைப்பதில் சிறுதொகைப் பணத்தை அவர் சேமிப்பிலிட்டு வந்திருக்கிறார். அதுவே சிறுதுளி பெருவெள்ள மென எனக்குக் கை கொடுத்தது. இன்றைக்கு இருபது இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் இருபத்தையாயிரம் ரூபாவென்றால்... சும்மாவா?

"எனக்குத் தெரிமீ மகேன், நீங்க டொக்டராவீங்கண்டு" வாப்பா பெருமிதமாகச் சொன்ன போது... நான் சிலிர்த்துப் போனேன். என்மீது அவர் வைத்திருந்த அபார நம்பிக்கைக்காக

-x-

"என்னவா நீங்க.... வந்ததிலேந்து ஒரே யோசனையா.....?"

பரீக்கா என் தோள்களைப் பிடித்து உலுப்பினார். நான் சிரித்துக் கொண்டே சோபாவை விட்டெழுந்தேன்.

"நாளக்கி வெள்ளன வாப்பாவப் பார்க்க போவ நெனச்சேன் டா..." என்றேன்.

"ஹய் நானும் நெனச்சன். அப்ப புள்ளயளேம் கூட்டிண்டு நாங்க நாளக்கி பெய்த்து வருவமே...." பரீக்கா சின்னப்பிள்ளை போலக் குதூகலித்தார்.

"நாளக்கி ஓங்கட டியூட்டி....?"

"என்ன புடிச்சீக்கி ஓங்களுக்கு, எல்லாமே மறந்து..... நாளக்கி சட்டர்டே வா.... அப்பிடி இல்லாட்டியும் மாமாவப் பார்க்குறதுக்கு ஒரு நாள் லீவு போட்டா என்னவாம்?" சிணுங்கினார்.

என் இரு தங்கைகளையும் வாப்பாவின் எதிர்பார்ப்பைப் போலவே, நான் முறையாகக் கரைசேர்த்து விட்டேன். அதற்கு பரீக்காவும் எனக்கு உடந்தையாக இருந்தார். எம் இருவரதும் அயரா உழைப்பு, என் சகோதரிகளை இன்று ஓரளவுக்கேனும் வசதியாக வாழ வைத்திருக்கின்றது. மாற்றான் தோட்டங்களில் இன்று அவர்கள் மணக்கின்றார்கள்.

உம்மாவும் வாப்பாவும் எங்களுடனே இருந்தார்கள். என் மூத்தவன் - அவர்கள் இருவரதும் செல்லம் - பாடசாலைக்கு அவனை அழைத்துச் சென்று வருவது வாப்பாவின்

வேலை. அதற்குப் புறம்பாக, முற்றத்துத் தோட்டத்தைப் பராமரிப்பது, என் காரைக் கழுவுவது.... என்று எந்நேரமும் ஏதாவது செய்து கொண்டே இருப்பார்.

“சும்மா இருந்தா சோம்பறிச்சுப் போவன் மகேன்.... கால் கைல பெலன் உள்ள மட்டும் ஏலுமானதச் செய்யோனும்” இது வாப்பாவின் ஏகபுராணம்.

உம்மாவின் மொளத்துக்குப் பிறகு வாப்பா நிலை குலைந்தே போனார். எதிலும் பிடிப்பற்றவராய்... தனது உடல் நிலையில் கரிசனை காட்டாதவராய்.... தன் சுகதுக்கங்களில் பங்கு கொண்ட அந்த ஆன்மாவை நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர் வடிப்பவராய்....

அவருடைய சொந்தத் தேவைகளை அவராகவே செய்து கொண்டிருந்த பட்சத்தில், எனக்கோ, பரீக்காவுக்கோ அவரால் எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. ஆனால்... அத்த மன அழுத்தம் காரணமாக.... அவரது ஒரு கையும் காலும் இழுத்துக் கொண்ட போது....

எப்படியோ உடனடிச் சிகிச்சை வழங்கி அவரை வழமையான நிலைமைக்கு மீட்க, என் மருத்துவத்தொழிலும் அல்லாஹ்வின் கிருபையும் கைகொடுத்தது என்னவோ உண்மை... ஆயினும், நோயுற்ற வாப்பவைத் தனியே வீட்டில் விட்டு வெளியேறித் தொழில் புரிந்து, மாலையோடு மாலையாய் வீடு வந்து சேரும் நமது நிலைமை மட்டும் பரிதாபத்துக் குரியதானது. தந்தை ஒருவருக்குத் தனயனின் பராமரிப்புத் தான் அவசியமானதும், அந்தரங்கமானதும் - தந்தையரின் விருப்பும் அதுவே என்பது மனோதத்துவ உண்மை.

ஓரிரண்டு மாதங்கள் அல்லாடி விட்டு நானும் பரீக்காவும் கலந்தாலோசித்தோம். தங்கைகள் இருவரும் தங்களிடம் வாப்பாவை ஒப்படைக்குமாறு கேட்டார்கள் தான். அதன் பின் விளைவுகளை எடை போட்ட என்னால் அதற்கு அனுமதிக்க முடியவில்லை.

பரீக்காவின் தீவிர எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் நான் தீர்க்கமான ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். வாப்பாவிடம் அதனை எப்படி எடுத்துரைப்பது என்பதில் தான் சங்கடமிருந்தது.

வாப்பாவின் அறைக்குள் நுழைந்தேன். கைகளிரண்டையும் பின்னால் ஊன்றியபடி கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தார்.

“வாப்பா” அழைத்த படி கட்டிலில் அவரருகே அமர்ந்தேன். என்னை ‘என்ன’ என்று கேட்குமாப் போல் கூர்ந்து பார்த்தார்.

“பரீக்காவும் நானும் வேலக்கிப் போறதால... ஒங்களைத் தனிய ஊட்டுல உட்டுட்டுப் போகேலதே வாப்பா. வேலக்காரனுவன் வச்சா ஒங்களை நாங்களில்லாத நேரத்தில் ஒழுங்காக கவனிப் பானுவன் என்றது நம்பிக்கையில்ல வாப்பா?”

வாப்பாவில் நெற்றிச் சுருக்கம், பெரிய தொரு கேள்விக்குறி அவர் நெஞ்சில் விழுந்து விட்டது எனக் காட்டியது.

நான் தொடர்ந்தேன்.

“தங்கச்சிமார் ஈக்கிற ஊடுவரும் பொறத்தி தானே. ஒரு மாதம் பார்ப்பாங்க. அதுக்குப் பொறவு மொகஞ் சுளிக்க, தங்கச்சியளுக்கு பிரச்சின வரோமேலும். அதனால் வாப்பா நான் ஒங்களை எனக்குத் தெரிஞ்ச நல்லதொரு “எல்டர்ஸ் ஹோம்” ல கொண்டு போய்ச் சேத்திட்டா நீங்க அங்க நல்லா இருப்பீங்க என்று நெனக்கிறேன். ஒங்களை அங்க நல்லாக் கவனிக்கிறதுக்கு எல்லா வசதியும் நான் செஞ்சி தருவன் அடிக்கடி வந்து பார்த்துக் கொள்ளுவன். ஊட்டுல இன்னொருத்தனோட தனிய உட்டுட்டுப் போறத்த விட அது நல்லமெண்டு எனக்குப் படுது வாப்பா....”

இத்தனையையும் நான் எப்படிச் சொன்னேன்? நாத்தழுதழுத்தது. கட்டுப்படுத்திக் கொண்டேன்.

குலுங்கிக் குழுங்கி அழுதார் வாப்பா....

தூக்கி வாரிப் போட்டது எனக்கு....

“ஒங்களுக்கு இஷ்டமில்லாட்டிப் பரவால்ல வாப்பா.... நாங்க எப்படியும் சமாளிக்கிறம்” நான் வாப்பாவை அணைத்துக் கொண்டு சமாதானப் படுத்த முயன்றேன்.

“ஏன்ட வாப்பா... எனக்குப் பாரமில்ல...”

வாப்பா வாய் திறந்தார்....

“ஒங்கட கஷ்டம் எனக்கு வெளங்குது மகேன். மடத்துக்குப் போறதுக்கு எனக்குப் புரியமில்லாம இல்ல. நீங்க அப்பிடி செஞ்சா.... நாளைக்கி இந்த ஊருலகம் ஒங்களை மதிக்காதே மகேன்....

“நல்லாச் சொல்லுங்க மாமா.... இவருக்கு நான் சொன்னா ஏறாது....” - பரீக்கா பக்கவாத்தியம் வாசித்தாள்.

“அதுக்கெல்லாம் நீங்க யோசிக்கத் தேவல்ல வாப்பா. எனக்குத் தேவ, ஏன்ட வாப்பா இருக்கும் வரை இன்னொருத்தர்ட முகச் சுளிப்புக்கு ஆளாவப்படாது. நாங்க எதச் செய்தாலும் இந்த ஊருலகம் கொறதான் சொல்லுமேயொழிய, தனிய இருக்கிற ஓங்கள வந்து அன்பாக் கவனிக்காது, இந்த ஊருலகத்தப் பத்தியெல்லாம் எனக்குக் கவலயில்ல. நீங்க நல்லாயிருக்கோணும். ஓங்களப் போல வாப்பாமாரெல்லாம் தனிமைல வாட்ப்படாது.”

நான் அழுத்தமாகச் சொன்னேன்.

– இப்போதெல்லாம் என் வருகைக்காக என் வாப்பா மட்டுமல்ல எத்தனையோ தந்தைகள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என் இலவச மருத்துவ சேவை அங்கே எத்தனையோ முதிய உடல்களுக்கு ஆறுதலளிக்கின்றது. என்

மனைவியின் அன்பான உபசரிப்பு அடிக்கொரு தடவை அவர்களைத் திருப்திப்படுத்துகிறது.

அந்த முதியோர் இல்ல முற்றத்தில் ஊர்ந்து கார் நின்றது தான் தாமதம். என் இரு பிள்ளைகளும் சொந்த வீட்டுக்குள் நுழைவது போல உள்ளே ஓடினார்கள். என் சின்னவள் வாசலில் காற்று வாங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு பெரியவரின் கைகளில் தொங்க, அவர் அவளைத் தூக்கியணைத்து முத்தம் கொடுத்தார். என் மகனோ, தன் அப்பாவைத் தேடிப் போய் அவர் மடியில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

என் இரு பிள்ளைகளையும் தங்கள் சொந்தப் பேரக் குழந்தைகளாகக் கொஞ்சி இன்பம் பெறும் இந்தத் தந்தைமார்களைக் கண்டு என் மனம் மெல்ல இறைவனைத் துதித்தது.

-XXX-

கிடிக்கில் ஓடு முதல் முயற்சி;

அதுவே சுவைத்திரள் சஞ்சிகையின் துணிப்புரட்சி

சுவைத்திரள் சஞ்சிகையின் வாடகைப் புத்தகசாலை

அறிஞர்களே... வாசகர்களே... மதிப்பிற்குரிய எழுத்தாவர்களே... இன்று பதிப்பில் இல்லாத நாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழ் ஆங்கில நூல்களைக் கொண்டு இயங்க ஆரம்பித்து உள்ளது, சுவைத்திரள் வாடகைப் புத்தகசாலை. தமிழ் அறிஞர் பலரின் தனிப்பட்ட நூலகத்தில் இருந்து பெறப்பட்ட அரிய பொக்கிசங்கள் இவை. கடந்த ஐம்பது வருட காலமாகத் தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் வெளிவந்த பதிப்பில் இல்லாத நூல்களையும் நீங்கள் படிக்க விரும்பினால் எம்முடன் அங்கத்தவராக இணைந்து கொள்ள முடியும். இது ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்.

தகுதி மிகுந்த நூலகத்தினர், அறிஞர்கள், வாசகர்கள் இந்நூல் நிலையத்தில் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்யவும் முடியும். உங்கள் தொடர்புக்கு எங்களை நாட வேண்டிய இடம்!...

தீக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்

சுவைத்திரள் வாடகைப் புத்தகசாலை

177, பார் வீதி (Bar Road), மட்டக்களப்பு. தொலைபேசி : 065-2227274

ஆற்றல் மிகு சேவை; அதுவே சுவைத்திரள் வாடகைப் புத்தகசாலையின் மகோன்னத சேவை.

இலக்கியவாக்கறை இயக்கியுடன் நேசீக்க

பர்யார் வ. இராசையா

தி. ஞானசேகரன்

மு த த எழுத்தாளர், நல்லாசான், தமிழ் அறிஞர் வ. இராசையா அவர்கள்

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து 17.02.2007 அன்று தமது வாழ்வினை 86வது வயதில் நிறைவு செய்து கொண்டார்.

ஈழத்து இலக்கியத்தையும் எழுத்தாளர் களையும் நேசிக்கும் அவரது பண்பு காரணமாகவே அவருக்கும் எனக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. எனது மலையக நாவலான குருதிமலை 1980ல் வெளிவந்தபோது அதனை விதந்து பாராட்டியதோடு அந்த நாவல் தொடர்பான ஆக்கபூர்வமான ஒரு விமர்சனத்தையும் திரு இராசையா எழுதி எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். முகப்பழக்கம் எதுவுமற்ற நிலையில் அப்போது அவர் எழுதி அனுப்பிய விமர்சனம் அவரிடம் எனக்கு ஓர் உயரிய மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. ஈழத்து இலக்கியத்தின்மேல் அவர் கொண்டுள்ள நேசிப்பினை அந்தக் கடிதம் எனக்கு உணர்த்தியது.

அக்காலகட்டத்தில் 'தகவம்' என்ற இலக்கிய அமைப்பு ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவந்த சிறந்த சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து பரிசு வழங்கிக் கௌரவிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு இருந்தது. எனது நாவல் 'குருதி மலை' வெளிவந்தபோது, அதுவரை காலமும் சிறுகதைகளுக்கே பரிசுகள் வழங்கிவந்த தகவம் எனது நாவலுக்கும் பரிசு வழங்க முடிவுசெய்தது. அது தொடர்பாக எனக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்தில் வ. இராசையா

ஒப்பமிட்டிருந்தார். அப்போதுதான் தகவம் அமைப்பில் அவர் இருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவந்தது. அப்பரிசினைப் பெறுவதற்கு நான் கொழும்புக்கு வந்தபோது தான் திரு. இராசையா அவர்களை நேரில் சந்தித்தேன். அன்று முதல் நான் கொழும்புக்கு வருகின்ற வேளைகளில் திரு. இராசையாவைச் சந்தித்து இலக்கியம் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடத் தவறுவதில்லை. எனது நூல்கள் வெளிவரும் போதெல்லாம் அவருக்கும் ஒரு பிரதியை அனுப்பிவைப்பேன். அது தொடர்பான விமர்சனங்களை அவர் எழுதியனுப்புவார்.

சிறந்த படைப்புகளைப் பாராட்ட வேண்டும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற அவரது உயரிய எண்ணம் அவர்மேல் பல எழுத்தாளர்கள் மதிப்பு வைக்கக் காரணமாய் அமைந்தது.

தகவம் அமைப்பின் சிறப்பினையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் கதைகளை அமைப்பாளர்கள் ஒன்றுகூடி விமர்சனம் செய்வார். அவற்றில் சிறந்த கதை களே தகவம் பரிசினைப் பெற்றன. அக்கால கட்டத்தில் குழுமணப்பான்மையுடன் இயங்கி வந்த விமர்சகர்களால் கண்டுகொள்ளப்படாத பல படைப்புகள், தகவம் அமைப்பின் நடுநிலமைத் தேர்வில் பரிசு பெற்றன. அப்படைப்புகளை எழுதிய எழுத்தாளர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். தகவம் அமைப்பினால் கௌரவிக்கப்படுவது பெரும் தகைமையாக அக்காலத்தில் கருதப்பட்டது.

திரு இராசையா அவர்கள் 1946ல் ஆசிரியராகத் தனது பணியைக் கொட்டாஞ்சேனை சென்னைக்கு கல்லூரியில் தொடங்கி அதே கல்லூரியில் 33 வருடங்கள் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். இதன் காரணமாக ஒரு பெரிய மாணாக்கர் பரம்பரையை உருவாக்க அவரால் முடிந்தது. அவரது மாணாக்கர் பலர் இன்று உயரிய பதவிகளில் இருக்கிறார்கள். தனது அன்பாலும் அரவணைப்பாலும் மாணவர்களை நெறிப்படுத்திய பான்மையினால் அவர்கள் தமது குருவின் மேல் பெருமதிப்பு வைத்துள்ளார்கள். சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அவருக்கு எடுக்கப்பட்ட விழாவொன்றில் அவரது மாணவர்கள் பலர் உயர் பதவியில் உள்ளவர்கள் அவரது காலில் வீழ்ந்து வணங்கி ஆசிபெற்றதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. நல்லாசனாக இருந்து தனது கல்விப் பங்களிப்பை ஆற்றிய பெருமைக்குரியவர் திரு இராசையா அவர்கள்.

ஈழகேசரியில் எழுதிய சிறுகதை ஒன்றின் மூலம் இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைத்த திரு இராசையா சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவராக இருந்தார். 1992ல் வெளிவந்த அவரது “சண்டியன் ஓனாய்” யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் பரிசினையும் வடக்கு கிழக்கு மாகாண விருதினையும் பெற்றது. 1995 ல் வெளிவந்த ‘சந்தனக் கிண்ணம்’ இலங்கை அரசின் இலக்கிய விருதைப் பெற்றது. புதிய பூக்கள் என்ற சிறுவர் கவிதை நூல் பெரியவர்களும் படித்துப் பயன்பெறக் கூடியதாக வெளிவந்துள்ளது.

கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம் வெளியிடும் “அன்பு நெறி” என்ற மாத இதழின் சிறப்பாசிரியர்களில் ஒருவராக இருந்து திருக்குறள் கூறும் சைவ நெறி என்ற தலைப்பில் தொடராக எழுதிய கட்டுரைகள் ‘குறள்வழி வாழ்வு’ என்ற தலைப்பில் 2005 ல் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

ஓலிபரப்புத் துறையில் இருபது வருட அனுபவம் பெற்ற திரு இராசையா அவர்கள் “வானொலிமாமா” வாக “சிறுவர் மலர்” நிகழ்ச்சியை தொடர்ந்து தயாரித்து அளித்து சிறுவர்களை மகிழ்வித்தார். 1960 ஆண்டு முதல்

1972 வரை “வானொலி அண்ணா” வாக இளைஞர் மன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து அளித்துவந்தார். இதன் மூலம் 15-20 வயதுக்குட்பட்ட பல இளைஞர்கள் நாடகம், பேச்சு, விவாதம் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் தொடக்கம் 80ஆவது இதழ் வரை ஒவ்வொரு மாதமும் அதனை வாசித்து குறை நிறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அபிப்பிராயம் கூறுவார்.

50 ஆவது இதழ் வெளிவந்தபோது அதுவரை வெளிவந்த ஞானம் இதழ்கள் பற்றிய ஓர் ஒட்டுமொத்தமான விமர்சனத்தை அந்த இதழில் எழுதியிருந்தார். ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியில் பெரிதும் அக்கறைகாட்டி அவ்வப்போது ஆலோசனைகள் கூறுவார்.

கொழும்பில் நடைபெறும் ஞானம் இலக்கியப் பண்ணையின் விழாக்களில் அவர் தவறாது பங்கு கொள்வார். மங்கல விளக்கேற்றி விழாவை ஆரம்பித்து வைப்பார். 23.12.2006 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையின் ஏற்பாட்டில் ‘சிறைப்பட்டிருத்தல்’ சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீடும் பரிசளிப்புவிழாவும் நடைபெற்றது. அப்போது திரு இராசையா சுகவீன முற்றிருந்தார். அவரைச் சிரமப்படுத்தக் கூடாது என எண்ணி அந்த விழாவுக்கு நான் அழைப்பு விடுக்க வில்லை. ஆனாலும் நான் சற்றும்திர்ந்தார். அவரை அணைத்தபடி அழைத்துச் சென்று மங்கலவிளக்கேற்ற வைத்தமை எனது நெஞ்சில் அழியா நினைவுகளாகப் பதிந்திருக்கிறது. அதுவே அவர் கடைசியாகப் பங்கேற்ற பொது நிகழ்வாக அமைந்துவிட்டது. உடல் நலமற்ற நிலையிலும் இலக்கிய நிகழ்வில் பங்கு பற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவரிடம் கடைசிவரை இருந்தது.

திரு இராசையா மிகுந்த சாந்தகுணம் படைத்தவர் எல்லோரிடமும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகுவார். எவர் மனதையும் புண்படுத்தாதவர். இதயகத்தியுடன் இலக்கியத்தை, மக்களை நேசித்தவர் அவரைப் போன்ற ஒரு பெரியாருடன் உறவாடக் கிடைத்தது பெரும் பாக்கியம் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

அறிமுகம் 12 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

பலாங்கொட, மிரிஸ்வத்தயைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணகுமாரி 29.12.1981ல் பிறந்தவர். நாராயணன் மீனாட்சி தம்பதிகளின் மகளான இவர் ஆரம்பக்கல்வியை பலாங்கொடை தமிழ் மகாவித்தியாலத்தில் பெற்றவர். கலை இலக்கியத் துறையில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள இவர். தற்போது பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலைப்பீடம் தமிழ்த்துறை மூன்றாம் வருடத்தில் கல்வி பயில்கிறார். இவரது முகவரி :- 24/22 கண்டபிட்டிய ரோட், மிரிஸ்வத்த, பலாங்கொட.

வெகுநாட்களாய்.....
தேடக் கொண்டிருக்கிறேன்
தொலைந்து போன
ஏதோ ஒன்றை

தேடல்கள்
அதிகரித்ததாலோ ஏனோ
மறந்தே போனது
எதைத் தொலைத்தேன்?
இதோ!
எனது தேடல்களும்
தொடர்ந்த வண்ணமே

மேகத்துள் மறைந்த நீர்த்துளி
கால் நழுவி பூமியில் விழுந்து
தொலைந்து போனதே!
அதையா தேடுகிறேன்

அல்லது,
பெளர்ணமி அன்று நிலவு
மறைந்து போனதே!
அதையா தேடுகிறேன்?

கண்விழ்த்த போது
கனவு
கலைந்து போனதே
அதைத்தான் தேடுகிறேனோ?

கை கொடுக்க வந்த உறவுகள்
கைநழுவிப்போனதே
அதைத்தானோ?

நிலாச் சோறுண்டு
நீத்தம் மகிழ்ந்த - அந்த
நிஷ்களங்கமான
குழந்தைப் பருவத்தையோ?

தாயின் மடியில்
தலை சாய்த்து அமைதி கண்ட
பள்ளிப் பருவத்தையோ?

தெரியவில்லை!

தேடல்கள் அதிகரித்ததாலோ ஏனோ
மறந்தே போனது
எதைத்தேடுகிறேன்

இருப்பினும் - எனது
தேடல்கள் தொடர்கின்றன

தேடல்களும்
தேர்வுகளும்
தானே வாழ்க்கை

நேர் காணல்

பேராசிரியர் ஜி.அரசு

வீ. அரசு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகவும் தமிழ் மற்றும் இலக்கியத்துறைத் தலைவராகவும் விளங்குகிறார். 25க்கு மேற்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கும் (Phd), நூற்றுக்கு மேற்பட்ட M.Phil பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கும், 50 முதுநிலைப்பட்ட (Diploma) ஆய்வாளர்களுக்கும் மேற்பார்வையாளராக விளங்கிய தகைமையுடையவர். பல ஆய்வு நூல்கள் கட்டுரைகள், தொகுப்பு நூல்கள் ஆகியவற்றின் ஆசிரியர்.

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

● காலனியம், பின்காலனியம் என்று பார்க்கும் போது பின்காலனிய காலத்தில் வந்த புதிய அணுகுமுறைகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

இதுவொரு நீண்ட பெரிய விடயத்தை அடக்கும் கேள்வி. அதாவது நமது தமிழ்ச்சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமது அறிவுப்புலத்தின் செயற்பாட்டில் இந்த ஐரோப்பியர்களால் நமக்குக் கிடைத்த பல்வேறு விதமான வாய்ப்புகள், வசதிகள் என்று நாம் பார்க்கிற பொழுது காலனிய காலத்தில் கிடைத்தவை என்பது நமது மொழியற்றிய புரிதல், அதுசார்ந்த அச்சிடுதல் பணி என்பனவும், அதுசார்ந்த புரிதலில் உருவாகிவந்த பல்வேறுவகையான சீர்திருத்த மரபுகளும் அதற்குள் வந்தன. ஆனால் ஐரோப்பியர்கள் தமது ஆட்சி அதிகாரத்தை விட்டுப்போனபிறகு நாம் ஆட்சி செலுத்துகின்ற இந்தப் பின்காலனிய காலமாகிய இன்று, அது ஏறக்குறைய 50களின் இறுதியில் 60களில் அது தொடங்குகிறது என்று சொல்லலாம். 60களிலிருந்து 80கள்வரை இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஒரு முக்கியமான காலகட்டம் என நான் கருதுகிறேன். இந்தக் காலகட்டத்திலே உலக அளவில் கீழைத்தேயம் என்ற கருத்தாக்கம் பற்றி எட்வேட்செயின் போன்றவர்கள் பேசக்கூடிய ஒரு சூழல் வருகிறது. இன்னொருபக்கம் இந்த மானிடவியல் துறை சார்ந்த அறிஞர்கள், இந்த மானிடவியலை மொழியியலோடும் தத்துவவியலோடும் இணைத்து மொழிசார்ந்த விஷயங்களைப் பற்றி, ஒரு தத்துவ மரபு சார்ந்து பேசத்தொடங்குகிறார்கள். அப்பொழுது கிரான்ஸ்கீ போன்றவர்களுடைய மொழிசார்ந்த அணுகுமுறைகள் கோட்பாடுகள் என்பவை ஒரு புதிய அணுகுமுறையில் வருவதைப் பார்க்கிறோம். அங்கே இந்த மொழியினுடைய அமைப்பு, இவைசார்ந்த விடயங்கள் எல்லாம் அமைப்பியல் (Structuralism) என்று பேசக்கூடிய ஒரு மரபு வருகிறது. இன்னொரு பக்கம் பார்த்தால் இந்த லெவிநாஸ் என்று சொல்லக்கூடிய மானிடவியல் அறிஞரும் மொழியோடும் அல்லது தத்துவத்தோடும் இணைந்து பல விஷயங்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய அதன் தொடர்ச்சியில் சகூர் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு மொழியியல் அறிஞன், இந்த மொழியின் அமைப்புக்கள் குறியீடுகள் சார்ந்திருப்பது பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்டுவந்தார். சகூர் உடைய பங்களிப்பு மிக முக்கியமான பங்களிப்பு.

இப்படி பல்வேறு விதமான சிந்தனை அணுகுமுறைகள் உருவாகி உருவாகி அது பற்றிய கல்விப்புலங்களில் தத்துவார்த்த விவாதங்கள் கோட்பாட்டு விளக்கங்கள், இந்தவாத விவாதங்களில் புதிய கோட்பாட்டு உருவாக்கங்களில் மார்க்சியம் சார்ந்தவர்களின் பங்களிப்பும் குறுக்கீடும் ஆழமாக உள்ளன. இந்த மார்க்சியம் பற்றிப் பேசப்பட்ட சொல்லாடல், கருத்தாடல்களில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பாதிப்பையும் விளைவையும் ஏற்படுத்துகின்ற சூழல் என்பது சோவியத் நாடு தளர்ச்சியோடு மிகவேகமாக நம்மைப் போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் வருகிறபொழுது நமது இளைஞர்களும் இங்கு உள்ளவர்களும் இதற்கு மாற்றான சிந்தனை மரபுகளையும் இவற்றினுடைய விமர்சன மரபுகளையும் படிக்கத் தொடங்கினார்கள். குறிப்பாக ஐட்ரூஸ் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார்கள். அல்ஸுகோ பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார்கள். தெரிதா பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார்கள். இவற்றில் பேசக்கூடிய இந்த செய்திகளையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு Post Modernism என்று சொல்லக்கூடிய பின்நவீனத்துவம் பிறகு அதனுடைய வளர்ச்சியான பின்-பின் நவீனத்துவம் என்ற கருத்தாக்கங்களையும் கோட்பாடுகளையும் உருவாக்கி வருகின்றார்கள். இது வந்து இலக்கியத்தை அல்லது வாழ்க்கை முறையை அல்லது சமூகத்தை புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு புது முறையான அணுகுமுறையாக, ஒரு கருவியாக நாம் பயன்படுத்துகிற பொழுது அதிலே பல விஷயங்கள் விளங்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் இவற்றைத் தத்துவ விவாதங்கள் என்றும், இவற்றைத் தத்துவங்களோடு இணைத்துத்தான் பார்க்கவேண்டும் என்றும் பேசுகிறபோது அதிலே பல சிக்கல்கள் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அது தமிழ்ச்சூழலைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கட்டத்தில் ஒரு புதுவகையான அறிதல் என்கின்ற முறையில் மிக விரிவாகப் பேசியதும் அது பற்றி விவாதித்ததும் நடந்தது. இப்பொழுது அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து அவற்றினுடைய உள்ளார்ந்த தன்மைகளாக இப்போ பெண்ணியம் என்று சொன்னால் அது ஒரு சமூகத்தினுடைய முக்கியமான ஒரு உரையாடல் என்று சொல்லி, ஒடுக்கப்படுதல் என்று சொன்னால் அது ஒரு முக்கியமான உரையாடல் என்று சொல்லி அதை நோக்கி இது மாறியிருக்கிறது. ஆனால் இதெல்லாம் இப்படி உருவாகி மாறிவருவதற்கு முன்னர் பேசிய இந்த சிந்தனை அணுகுமுறைகள் பெரிதும் உதவியிருக்கின்றன. இதற்கான தத்துவ விளக்கங்களை நாம் தேடவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். மார்க்சியம் இவற்றை எப்படி எதிர்கொள்ள வேண்டும், மார்க்சியம் இதனை எப்படி உள்வாங்க வேண்டும், இதற்குள் மார்க்சிய செயற்பாடுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு நம்முடைய நிலைமைகள் உருவாகி இருக்கின்றன. இந்தப் பின்காலனிய சமூகத்தில் நடந்த உரையாடல்கள் தமிழ்ச்சூழலில் எத்தகையவிளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்று நாம் விரிவாக சிந்திக்கவேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்துள்ளோம்.

● இந்த இஸங்கள் பற்றி ஒரு படைப்பாளி கட்டாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டுமா? அல்லது இந்தப் படைப்புகள் பற்றி புரிந்து கொள்வதற்கு வாசகன் இவற்றையெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டுமா?

அறிவுத்தேடல், அறிவு சம்பந்தப்பட்ட புதிய செய்திகளை வாசித்தல் அது சம்பந்தமான உரையாடல்களில் ஈடுபடுதல் போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுதல் என்பன எல்லோருக்கும் பொதுவானவை. ஒரு படைப்பாளிக்கு வேண்டாம் அல்லது வாசகனுக்கு வேண்டாம் அல்லது வாசகனுக்கு அது இருக்க வேண்டும் படைப்பாளிக்கு இருக்க வேண்டும் என்கிற கட்டுப்பாடுகள் அடிப்படையில் பொருளற்றவை. ஆனால் தேடித் தேடி புதிய விடயங்களில் ஒரு தேடுதலை உருவாக்குகின்ற ஒரு மனநிலைமை எல்லோருக்கும் அவசியம். அந்தத் தேடுதலில் நமக்கு ஏற்படுகின்ற புரிதல் அது சேர்ந்த செயற்பாடு அவசியம். அதில் வேண்டும் வேண்டாம் என்பதெல்லாம் ஒரு படைப்பாளியின் உணர்வு சார்ந்த தலைப்பில் அவர் செயற்படுகின்ற வேறொரு முறைமையாக இருக்கும்பொழுது அவரிடம் நாங்கள் கட்டாயப்படுத்தி இந்த விடயங்கள் இல்லாது நீங்கள் என்னதான் படைக்கிறீர்கள் என ஒரு அதிகாரச் செயற்பாட்டை நிகழ்த்த முடியாது. அவருடைய படைப்பைச் சமூகம் எதிர்கொள்ளப் போகிறது அது எப்படி இருக்கிறது என்பதை சமூகம் சொல்லப் போகிறது. அதற்காகப் படைப்பாளி கவலைப்பட வேண்டும் என்கிற அவசியமில்லை. காலம் அதனைத் தீர்மானிக்கும். நிறைய விடயங்கள் காலத்திலேதான் தங்கியுள்ளது எமது விருப்பப்படி நடப்பதில்லை.

● **மார்க்ஸியம் பெண்ணியத்தை எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறது?**

மார்க்ஸியத்திற்கும் பெண்ணியத்திற்குமான உறவு என்பது பின்காலனியகாலம் தொடங்கி அதாவது 1950 அளவில் தொடங்கி ஒரு குடும்பத்திற்குள் நடக்கும் சண்டைபோலத்தான் தொடர்ந்து நடந்துவருவதாக நான் கருதுகிறேன். இதில் பெண்ணைப் புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது மிக முக்கியம். இந்தப் பெண் என்ற ஒரு உயிரி நமது சமூகத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமைகள் என்பவை மிகமிக மோசமானவை. கேவலமானவை. இவை ஒரு பண்பாட்டு மனநிலைமையோடு எல்லா ஆண்களிலும் ஊறியிருப்பவை. ஒரு ஆணாக இருப்பவன் பெண் என்ற உயிரியை தனது பணியாளாக தனது பொருளாக நேரடியாகப் பார்க்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். நேரடியாகப் பார்க்காமல் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலம் அதனை நடைமுறைப்படுத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த முன் வகையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நேரடியாக இவையெல்லாம் தெரியாது. சமைக்கிறதற்கும் குழந்தைகள் பெறுவதற்கும் கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட உயிர் தான் பெண் என அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இந்தப் பண்பாட்டுத்தளத்தில் மார்க்சியம் பற்றிய உரையாடல் வரும்போது மார்க்சியம் வேலைப் பிரிவினையை விமர்சனம் செய்கிறது. ஒரு பெண் செய்ய வேண்டிய வேலையை ஒரு ஆணும் செய்யலாம். ஆணும் செய்ய வேண்டும் பெண்களை ஒடுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை வேண்டும் என்பதை மார்க்ஸியம் விரிவாகப் பேசுகிறது.

எல்லாக் காலத்திலும் பேசியிருக்கிறது. ஏங்கல்ஸினுடைய குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு என்ற நூலில் அவர் விரிவாக அதனைப் பதிவு செய்திருக்கிறார். ஆனால் என்ன சிக்கல் என்றால், பண்பாட்டு நுண் தன்மைகளின்படி, அது சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு விதமான பதிவுகள் மிக ஆழமானவை. குறிப்பாக ஒப்பனைகள் சார்ந்த விடயங்கள், ஒரு பெரியவர் கூட்டத்தில் பேசுகிறார், ஒரு பெண் முடிசை வெட்டி விட்டால் அவளை நான் பெண் என்று சொல்லமாட்டேன் பிசாக என்று சொல்வேன் என்று எழுபது என்பது வயதுடைய பெரியவர் ஆக்குரோசத்துடன் ஒரு கருத்தரங்கில் பதிவு செய்கிறார். அவருடைய மனநிலையைப் பாருங்கள் இது இப்படிப் பதிவாகியுள்ளது. பெண் எப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறார். ஒரு பெண்ணுடைய சாதாரண சின்னச் சின்ன ஆசைகள் கூட இப்படியான பதிவு முறைகளால் ஒடுக்கப்படுகின்ற தன்மை மிக ஆழமாக இருக்கிறது. இந்த விஷயங்கள் பற்றி மார்க்ஸியம் அவ்வளவு தீவிரமான விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதில்லை. கட்சி அமைப்பு சார்ந்து அவர்கள் செயற்படும்போது ஒரு அமைப்பாகச் செயல்படுவதற்குப் பல்வேறு விதமான விட்டுக் கொடுத்தல்கள் தேவைப்படுகிறது. இந்த விட்டுக் கொடுத்தலில் அவர்கள் மிக அதிகமாக விட்டுக் கொடுப்பது இந்தப் பெண்சார்ந்த விடயங்களைத்தான். ஏனென்றால் அது பண்பாடு சார்ந்த விடயம். பண்பாட்டு விடயங்களில் கைவைக்கும் போது நிறைய சிக்கல்கள் வரும். அது ஒரு அமைப்புக்குப் பெரிய சிக்கல்தான். அந்த அடிப்படையிலேதான் மார்க்ஸியத்தில் பெண்ணியம் சம்பந்தமாக ஒரு தீவிரமான பெண்ணியம் பேசக்கூடிய பெண்கள் யாரும் மார்க்ஸிய அமைப்புக்களை முழுதாக ஏற்றுக்கொள்வது என்பது குறைவாகத்தான் உள்ளது. கடுமையான விமர்சனங்களோடுதான் அந்த அமைப்புகளிலே செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாங்கள் பார்க்க முடிகிறது. இது அண்மைக் காலத்தில் தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரை தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இது பற்றிப் பேசுவார்கள் பலபேர் இன்று உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வளமான சிந்தனை உரையாடல் மரபு இன்று தோன்றியிருப்பதாகக் கருதுகிறேன்.

● **தமிழ்ச் சூழலும் தலித்தியமும் பற்றிய உங்கள் கருத்தினைக் கூறுங்கள்?**

தலித்தியம் என்ற ஒரு செயற்பாடு இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இரண்டு தளத்தில் நடந்தது. அது வட இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை மராட்டி, மஹாஷ்டிரம் அல்லது கன்னடம், தாம்பரத்தின் சில பகுதிகள் சில ஹிந்தி பேசும் பகுதிகளில் 1970 களிலேயே இந்த தலித் சிறுத்தைகள் அமைப்பு மூலம் உருவாகி அதற்கெனத் தனி இலக்கியவகைகள் கவிதைகள் உருவாகிவந்த வரலாறு இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் உண்டு. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை மராட்டிய மொழியில் இது ஒரு வளமான மரபாக இருந்தது. ஆனால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை 1900ல் அம்பேத்கார் நூற்றாண்டையொட்டிய ஒரு மிகப்பெரிய எழுச்சி தலித் மக்கள் மத்தியிலே உருவாகியது. குறிப்பாக

தமிழ் புத்திஜீவிகள் மத்தியிலே அது உருவாகியது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் வேறு பல ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த பலரும் அல்லது நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்த பலரும் இந்தக் கருத்தாக்கத்திற்கு மிகப்பெரிய ஆதரவோடு பெரிதும் வரவேற்று அது பற்றிய விவாதத்திற்கு உள்ளாக்கினார்கள். அது சார்ந்து இளைஞர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மிக விரிவாகப் புனைகதைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதினார்கள். எழுதிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். 90 களில் வந்து 2002, 2003 க்குப் பிறகு அது வேறொரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அது என்னவென்றால் இன்று தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை இந்தத் தலித் அமைப்பு முறை, சிந்தனை முறை எழுத்து அளவில் இருந்தது படைப்பு அளவில் இருந்தது என்பது மாறி அது ஒரு அரசியல் கட்சியாகவும் இன்று உருப்பெற்றிருக்கிறது. குறிப்பாக திருமாவளவனுடைய தலைமையில். தலித்தியம் சார்ந்த விடயங்களைக் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக பேசிக்கொண்டிருந்த ரவிக்குமார் போன்ற படைப்பாளிகள் விமர்சகர்கள் திருமாவளவனுடைய அமைப்பில் சேர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் இன்று இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இன்று தலித்தியம் என்பது கட்சி சார்ந்த அமைப்பாகவும் உருவாகியிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை மிகப்பெரிய சிக்கல் என்னவென்றால் சாதிய அடிப்படையிலான கட்சிகளின் உருவாக்கம் என்பது 90 களுக்குப் பின்பு வந்த 'வோட்டு' சார்ந்த அரசியலில் ஒரு முக்கியமான செயல்பாடாக இருக்கிறது. இப்பொழுது தலித்துகளின் ஒருங்கிணைப்பு என்பது தங்களுடைய ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிரான ஒரு அணுகுமுறை என்பது ஒரு பக்கம் மிக முக்கியமான எழுச்சியாகக் கருத வேண்டும். ஆனால் வரும் காலத்தில் இவர்கள் ஒரு சாதிக்கட்சியாக இருக்கப் போகிறார்களா அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காகப் பாடுபடுபவர்களாக இருக்கப் போகிறார்களா? இன்னொரு சாதியைச் சேர்ந்த- உதாரணமாக வன்னியர் என்ற சமூகத்தைச் சேர்ந்த தலைவராக ராமதாஸ் இருக்கிறார். அதைப்போலவே இன்னொரு ஒடுக்கப்பட்ட கட்சியைச் சார்ந்தவராக திருமாவளவன் இருக்கப் போகிறாரா? இந்த ராமதாஸ் செயற்பாடுகளிலிருந்து திருமாவளவன் செயற்பாடுகள் எங்கே வேறுபடப்போகிறது என்பதிலே தான் தமிழ் நாட்டினுடைய தலித்தியம் சார்ந்த விஷயங்களை எதிர்காலத்தில் நாம் பார்க்க வேண்டும் என் நான் நினைக்கிறேன்.

● தலித் இலக்கியத்தின் பிதாமகர் டானியல் என அ.மார்க்ஸ் பதிவு செய்திருக்கிறார். இது பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

டானியல் ஒரு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தைப் பற்றிய புதினங்களை உருவாக்கிய இடதுசாரி அமைப்பைச் சார்ந்த படைப்பாளி. இடதுசாரிக் கருத்துக்களால் உள்வாங்கப்பட்டு மாவோ இஸம் போன்ற கருத்துக்களுக்காகத் தன்னுடைய வாழ்க்கை முழுவதையும் நம்பி செயல்பட்ட ஒரு படைப்பாளி. அவருடைய படைப்புகளில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினுடைய ஒரு அதிகாரம் எப்படிச் செயற்படவேண்டும் என்பது பற்றி ஆதிக்க சாதியைச் சேர்ந்தவர்களை அவர் எப்படிச் சித்தரிக்கிறார் என்பது பற்றிய முரண் மிக விரிவாக இருப்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். தமது இறுதிக்காலங்களில் டானியல் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து குறிப்பாக மார்க்ஸ் வீட்டில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். அவரது உடல் நலமற்றபோது மார்க்ஸ் வீட்டில் தான் தங்கியிருந்தார். அவர் இறந்தது கூட மார்க்ஸ் வீட்டிலே தான். அவருடைய கல்லறையை தஞ்சாவூரில் மார்க்ஸும் அவருடைய நண்பர் வேலுச்சாமியும் சேர்ந்து உருவாக்கினார்கள். இப்படியாக டானியலின் இறுதிக்கால நெருக்கமான உறவு இருந்தது. இந்த உறவு சார்ந்து அந்தக்காலங்களில் 'நிறப்பிரிகை' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்த இவர்கள் தலித்தியம் தொடர்பான மிகவிரிவான உரையாடல்களை நடத்தினார்கள். அப்படி நிகழ்த்தும் பொழுது டானியல் படைப்புகள் பற்றியும் பேசினார்கள். இப்படியான ஒரு அமைப்புமுறை இருந்தது என்பதும் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் மிகமுதன்மையாக 70களிலிருந்தே உருவாகி வந்த ஒரு மரபாக இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அவர் தலித்திலக்கியத்தின் பிதாமகன் என்று மார்க்ஸ் சொல்லியிருக்கக்கூடும். அது ஒரு வரலாற்றுப் பூர்வமான வளர்ச்சியில் டானியலுடைய படைப்புகளை மார்க்ஸ் அணுகுகிற முறைசார்ந்து அவர் அதைச் சொன்னதாகத்தான் நாம் அதைக் கருதவேண்டும்.

- டானியலின் படைப்புகளுக்கும் தமிழ் நாட்டில் வந்திருக்கின்ற தலித் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கும் எத்தகைய வேறுபாட்டை நீங்கள் பார்க்கின்றீர்கள்?

இது ரொம்ப முக்கியமான கேள்வி. டானியல் மார்க்ஸிய தத்துவம் சார்ந்து அதிலிருந்து வர்க்க முரண்பாடுகள் வர்க்கப் பிரிவுகள் என்பவற்றையும் நம்பி அந்த வர்க்க முரண்பாடுகளுக்குள் சாதிய முரண்பாடுகள் செயல்படுகின்ற ஒரு போக்காகக் கொண்டு தனது படைப்புகளை உருவாக்கினார். அவருக்கு வர்க்கம் பற்றிய ஒரு மிகத் தீவிரமான நம்பிக்கை ஈடுபாடு மார்க்ஸியம் பற்றிய தோடுதான் அவர் தனது படைப்புகள் எல்லாவற்றையும் உருவாக்கியிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் இன்று தலித்தியம் பற்றி எழுதுகின்றவர்கள் அநேகமானோர் மார்க்ஸிய தத்துவம் பற்றி நம்புகிறவர்களாகவோ அல்லது அதனை மதிப்பவர்களாகவோ இருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம். ஒரு சில நண்பர்கள், ரவிக்குமார் போன்றவர்கள் அந்தத் தத்துவார்த்த மரபிலிருந்து உருவாகித்தான் தலித்தியம் பற்றி முன்னெடுத்துப் பேசினார்களே தவிர மற்றைய தலித்தியம் சார்ந்த படைப்பாளிகள் மார்க்ஸியம் என்பதை ஒரு கட்சி என்று புரிந்துகொள்ளும் அளவிலேதான் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வோட்டுக் கட்சிபோல அந்தச் செயல்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்ளும் அளவிலேதான் அவர்களுடைய எழுத்துக்களிலும் படைப்புகளிலும் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். இங்குதான் ஒரு ஒடுக்கப்பட்ட மனிதனுக்கான மார்க்ஸியம் தருகின்ற கூறுகளை எந்த அளவுக்கு இவர்கள் உள்வாங்கியிருக்கிறார்கள் அல்லது இல்லை என்ற சிக்கல் வருகிறது. இதில் மார்க்ஸியம் பேசுகின்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுக்கும் ஒரு பங்களிப்பு இருக்கிறது. இவர்கள் இந்தத் தன்மைகளை எப்படி உள்வாங்கிச் செயல்பட்டார்கள் என்பதற்கான விவாதங்களும் நாம் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் தலித்தியம் பற்றி தலித்தியத்தினுடைய தனித்த ஒடுக்குமுறைகள் பற்றிப் பேசுவது என்பதில் மார்க்ஸிய கட்சி அமைப்புகளுக்கு மத்தியிலேயே முரண்பட்ட தன்மைகள் இருந்தன என்பதும் ஒரு வரலாற்றுத் தன்மைதான். ஏனென்று சொன்னால் தஞ்சாவூர் கீழைத் தஞ்சை என்ற பகுதியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பதே ஒடுக்கப்பட்டோர் கட்சியாக இருந்தது என்பதுதான் வரலாறு. அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் அந்தச் கட்சியைச் சொல்லுகிறபோது குறிப்பிட்ட சாதியினுடைய பெயரைச் சொல்லித்தான் சொல்வார்கள். அந்தப் பின்புலத்தில் செயல்பட்ட கட்சி சார்ந்த தலித்துகள் சார்ந்த உறவு முறைகளும் இன்று அந்த தன்மைகளில் மாற்றமடைந்து வந்திருக்கின்றபொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு விதமான தன்மைகளையும் நாம் ஒரு வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் வைத்துப் பார்க்கின்ற பொழுது மார்க்ஸியத்திற்கும் நவீனமாக தலித்திய இலக்கியம் எழுதுவதற்குமான கூறுகள் என்பது அவ்வளவு செழுமையாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஒரு சிலரைத் தவிர்த்து.

- புதுமைப்பித்தன் நூற்றாண்டுவிழா இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் புதிய தலைமுறையினர் புதுமைப்பித்தனுக்கு எத்தகைய வரவேற்பினை அளிக்கிறார்கள்?

புதுமைப்பித்தனுடைய இந்த நூற்றாண்டு விழாவில் ஒரு முக்கியமான நிகழ்வு என்று சொன்னால் அவருடைய நூல்கள் தமிழக அரசினால் நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்டன. இதனால் அவருடைய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடும் பதிப்பாளர்கள் பல தளத்திலும் பல பல தொகுதிகளாக வெளிக்கொணர்கிறார்கள். சிலருக்கு அது நல்ல வணிகமாகவும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல தொகை கிடைக்கிறது. இது ஒரு புதிய வகையாகப் புதுமைப்பித்தன் நூற்றாண்டில் நமக்குக் கிடைத்த புதுமைப்பித்தன் எழுத்துக்கள் வெளியுலகுக்குப் போகிற முறையாக அமைகிறது. புதுமைப்பித்தன் வாசிப்பு என்பது புதுமைப்பித்தனை தமிழ்ப்புனைகதையினுடைய ஒரு மிகமுக்கியமான முன்னோடியாகவும் தவிர்க்க முடியாதவராகவும் புதுமைப்பித்தனிலிருந்துதான் பல விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதிலும் தொண்ணூறு சதவீதமானோருக்கு முரண்பாடு இல்லை. ஆனால் சிலபேர் அடாவடித்தனமாகப் பேசுவது, அதன் மூலமாக இந்த ஊடகங்களில் ஒரு விளம்பரத்தைத் தேடுவது என்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள், என்ன புதுமைப்பித்தன் செய்துவிட்டான் என்று எழுதுவதும் அதனைப் பத்திரிகைகளில் போடுவதும் எனச் சில வேலையாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அதனை ஓர் ஊடக விளையாட்டு என்றுதான் கருதுவேளை தவிர சிரத்தையாகக் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமாக எனக்குப் படவில்லை.

வழிவழி

- பாலா. சங்குபிள்ளை

அதிகாலை நேரம்- இரவு முழுவதும் பெய்த மழை இன்னமும் விடவில்லை. மழையுடன் சேர்த்து குளிர் காற்றும் உடலை நடுங்க வைத்தது. சின்னசாமி- இரண்டு முறை கிழிந்த போர்வையை விலக்கி எழ நினைத்து கடுமையான குளிரைத் தாங்க முடியாமல் மறுபடியும் சுருண்டு படுத்துக் கொண்டான். மேலே கூரையில் ஆங்காங்கேயிருந்த பழைய தகர ஓட்டைகளில் இருந்து சொட்டுச் சொட்டாக மழைநீர் கீழே விழுந்து கொண்டிருந்தது. அந்த லயன் காம்பராவின் மூலையில் நடுங்கியவாறு படுத்துக்கிடந்த சின்னச்சாமியின் ஒரே மகள் செல்லக்கிளி ஏதோ உளறிக்கொண்டிருந்தாள். அவளுக்குப் பதின்மூன்று வயதிருக்கும். தோட்டப்பாட சாலையில் ஏழாவது படிக்கிறாள். வழக்கமாக அதிகாலையிலேயே எழுந்து சின்னசாமிக்கு 'ப்ளேன் டீ' உணர்றிக் கொடுத்துவிட்டுப் படிக்கத் தொடங்கிவிடுவாள். ஆனால் கடுமையான மழை மற்றும் குளிரினால் அவளும் எழுந்திருக்கவில்லை.

முனியம்மா சின்னசாமியின் மனைவி. அவள் குசினியில் முடங்கிக் கிடந்தாள். நேற்று மலைக்குப் போய் வந்ததிலிருந்து அவளுக்கு காய்ச்சல். இரவு கூட செல்லக்கிளி சுட்டுத்தந்த ரொட்டியை சாப்பிடவில்லை. கீழே தரைவேறு ஈரமாக இருந்தது. பழைய கிழிந்துபோன பாயை கீழே விரித்து சின்னசாமியின் பழைய சாரத்தினை அதன் மேல் போட்டு படுத்தவளுக்கு காய்ச்சல் அதிகமாகிவிட்டது. இரவு முழுவதும் வேதனையில் சத்தமிட்டுக் கத்திக் கொண்டேயிருந்தவள் இப்பொழுது அயர்ந்து தூங்குகிறாள். சின்னசாமி புரண்டு படுத்தான். மாதத்தின் நடுப்பகுதி- அட்வான்சுக்கு இன்னமும் நாட்கள் இருக்கின்றன.

ஏற்கனவே வாங்கிய அரிசி, மாவெல்லாம் தீர்ந்துவிட்டன. இந்த நிலையில் மழையை சாட்டாக வைத்து வேலைக்குப் போகாவிட்டால் கிடைக்கக்கூடிய சம்பளத்திலும் வெட்டு விழுந்துவிடும். ஏற்கனவே கிடைக்கும் சம்பளமே வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் போதவில்லை. அப்போது படபடவென பயங்கர சத்தம் கேட்டது. சின்னசாமியைப் பிடித்து யாரோ இழுப்பதைப்போல இருந்தது. செல்லக்கிளி சத்தமிட்டவாறு சின்னசாமிமேலே வந்துவிழ, அவன் சட்டென கண்களைத்திறந்தான். அவ்வளவுதான் தன் மகளை இழுத்துக் கொண்டு 'ஐயோ' 'ஐயோ' வென சத்தமிட்டவாறு வெளியே ஓடினான். அவன் தன் காம்பராவை விட்டு வெளியே ஓடிவந்த அதே சமயம் அந்த முழு லயத்தையும் முற்றாக மண் மூடியது. எங்கும் அவலக்குரல் கேட்டது. சின்னசாமி தலையில் கைவைத்தவாறு மழையில் நனைந்துகொண்டே அப்படியே தரையில் அமர்ந்துகொண்டான். பக்கத்து லயங்களில் இருந்து தொழிலாளர்கள் ஓடிவந்தார்கள். மழைவிடாமல் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.

மறுநாள் சின்னசாமி தன் மகள் செல்லக்கிளியுடன் அந்தத் தோட்டப் பாடசாலையில் ஆறாத சோகத்துடன் பைத்தியம் பிடித்தவனைப் போல அமர்ந்திருந்தான். செல்லக்கிளி 'அம்மா' 'அம்மா' வென அழுதவாறு சுருண்டு படுத்துக்கிடந்தாள். வழமையாக செல்லக்கிளி முனியம்மாவுடன் குசினியில்தான் படுத்திருப்பாள். ஆனால் தன்னுடைய காய்ச்சல் மகளுக்கும் வந்தவிடக்கூடாதென்பதற்காக அவளை வற்புறுத்தி முன் அறையில் படுக்கச் சொன்னாள். கடைசியில் யமனாக வந்த மண்சரிவில் முனியம்மா மட்டும் சிக்கிக்கொள்ள

அவன் தப்பிவிட்டான்.

விஷயம் கேள்விப்பட்டு யார் யாரோ வந்தார்கள். என்னவெல்லாமோ பேசினார்கள். ஆனால் என்ன பிரயோசனம்? மண்ணோடு மண்ணாகப் போனவர்கள் திரும்ப வரவா போகிறார்கள் ஏற்கனவே அந்த இடத்தில் மண்சரிவு ஏற்படலாமென அவர்கள் தோட்ட நிர்வாகத்தினிடம் பலமுறை சொன்னபோதும் அவர்கள் அதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. இலாபம் ஒன்றை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களை கசக்கிப் பிழிந்து வரும் அவர்களுக்கு அவர்களின் உயிர்களைப்பற்றியெல்லாம் என்ன அக்கறை? நாய் போல உழைத்தாலும் ஒருவாய் சோற்றுக்கும் வழியில்லாமல் வாழ்நாள் முழுவதும் கஷ்டப்படும் இந்த அப்பாவித் தொழிலாளர்களின் மேல் இயற்கைக்கும் ஏன் இந்தக் கோபம்?

“சின்னசாமி.....சின்னசாமி....”

சின்னசாமி தன்னை யாரோ அழைப்பது போல இருக்கவே, மெதுவாகத் திரும்பினார். எதிரே பக்கத்து லயத்தைச் சேர்ந்த பழனிவேல் நின்றிருந்தான்.

“இந்தா சின்னசாமி இதுல பதினைந்தாயிரம் இருக்கு. இது உன் சம்சாரம் என்கிட்ட பிடிச்ச சீட்டுக்காக. இந்தமாசம் உன் சம்சாரத்துக்குத்தான் நான் காசு குடுக்கணும். கடைசி சீட்டுத்தான் கேட்டா. உன் மகள் வயசுக்கு வந்தா தேவைப்படும்னுதான் உனக்குத் தெரியாம மாசம் மாசம் சீட்டுப்பிடிச்சா. அதை உன் சம்சாரத்துக்கிட்ட குடுக்கலாம்ன்னுதான் ஆசைப்பட்டேன். ஆனா என்ன செய்யிறது. கவலைப்படாதே ...இந்தா இத வாங்கிக்க...”

சின்னசாமி கண்களில் ஆறாக கண்ணீர் பெருக அந்தப் பணத்தை வாங்கினான். செத்தும் கொடுத்தாள் தன் மனைவி என்பதற்காகவா அவன்

அழுதான் இல்லை. இல்லவே இல்லை. பழனிவேல் நினைத்திருந்தால் அந்தப்பணத்தை அப்படியே எடுத்திருக்கலாம் யாருக்குமே தெரியப்போவதில்லை. ஆனால் அவன் அப்படிச் செய்ய வில்லை. அவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் ஏற்றமிக்கவர்கள். யாரையும் ஏமாற்ற நினைப்பவர்களில்லை. அவர்களுக்குள்ளும் சில புல்லுருவிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லோரும் அப்படியல்ல. இயற்கை அவர்களுக்குத் துயரத்தைத் தந்தாலும் இப்படியான சில நல்லவர்களின் காலத்திற்கேற்ற உதவி அவர்களுக்கு ஓரளவு ஆறுதலை தருகிறது. நேர்மை என்றுமே சாவதில்லை என்பது உண்மைதான்!

சின்னசாமி மெதுவாக எழுந்தான். செல்லக்கிளி நேற்றிலிருந்து சாப்பிடவில்லை. மண்சரிவினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேறு இடமும் இறந்தவர்களின் மரணச் செலவுக்காக ஒரு தொகையும் தோட்ட நிர்வாகம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் தோட்டக் காரியாலயத்துக்கு அழைத்திருந்தார்கள். சின்னசாமி மகள் செல்லக்கிளியை அழைத்துக்கொண்டு தோட்டக் காரியாலயம் சென்றான். அனைவரும் வரிசையாக நின்றார்கள். அவன் முறைவந்தது.

“பெயர்?”

“சின்னசாமி?”

“மனைவியின் பெயர்?”

“முனியம்மா?”

உன் மனைவி மண்சரிவில் இறந்ததா?

“ஆமாங்க. ஆனா இன்னமும் உடல்கிடைக்கல்லவங்க. தோண்டிக்கிட்டிருக்காங்க...”

“அப்ப உடம்பு கிடைச்சதும் வா.... அதுக்கப்புறம் தான் முடிவுண்ணமுடியும்...”

“ஐயோ என்னங்க இப்படி சொல்லுறீங்க...என் மனைவி மண்ணோட போனது உண்மைங்க”

“இங்கபாரு சின்னசாமி... முனியம்மா உன் மனுஷின்னுகிறதற்கும் அவ மண்ணோட போனதுக்கும் என்ன அத்தாட்சி இருக்கு. கல்யாண சர்ட்டிபிக்கேட் இருக்கா... உண்மையிலேயே மனுஷி உள்ளுக்கு போயிட்டாளா இல்ல உன்னோட கோவிச்சுக்கிட்டு ஊருக்குப் போயிட்டாளான்னு எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும். அதுனால நேரத்தை வீணாக்காம உடம்பு கிடைச்சதும் வா... நீ சொன்னது சரியானது பார்த்துவிட்டு மற்றதை யோசிப்போம்.....”

“ஐயோ.. நாங்க பரம்பரை பரம்பரையாக இங்க வேலை செய்யிறோம்... நான் பொய் சொல்லவில்லை. என்மேலே உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லையா..... நான் ஏற்கனவே நொந்து போயிருக்கேன். வெந்துபோன மனசுல வேலைப் பாய்ச்சுறீங்களே...இந்த மண்ணைப் பொன்னாக்குற எங்க மனசை

புண்ணாக்குறீங்களே இது உங்களுக்கு நியாயமாப்படுதா?....”

“இங்கப் பாரு சின்னசாமி எனக்கு நிறைய வேலையிருக்கு உன்னோட புராணத்தையெல்லம் கேட்டுக்கிட்டிருக்க எனக்கு நேரமில்லை. அந்தப்பக்கம் போ...”

சின்னசாமி அழவும் தெம்பில்லாமல் தலைகுனிந்தவாறு மறுபடியும் இழந்துபோன மனதுடன் மனைவால் மூடப்பட்ட லயத்தை நோக்கி நடந்தான். மழை தொடர்ந்து பெய்தமையினால் லயத்தை மூடியிருந்த மண்ணை அள்ளுவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. ஏற்கனவே சில உயிரற்ற உடலங்களை தோண்டி எடுத்தப்போதும் மேற்கொண்டு செயல்படுவது கஸ்டமான விடயமாக இருந்தது.

சின்னசாமி, மழையில் நனைந்தவாறு செல்லக்கிளியுடன் லயத்தை அடைந்தான். மழை ‘சோ’ வென பெய்தது அவன் கொட்டும் மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் கீழே கிடந்த மண்வெட்டியை எடுத்து மண்ணையள்ளத் தொடங்கினான். செல்லக்கிளி தன் தாயின் முகத்தை கடைசியாக பார்த்துவிட வேண்டுமென்ற துடிப்புடன் தந்தையுடன் சேர்ந்து உதவி செய்தாள். தனியொருவரால் அவ்வளவு மண்ணையும் அப்புறப்படுத்துவதென்பது நடக்காத காரியம் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அவன் தொடர்ந்து தனியாளாக அந்த மண்ணை அள்ளிக் கொண்டிருந்தான். அவன் பெண்ணுக்காக மண்ணைத் தோண்டவில்லை. பொய்யான சில மனிதர்களின் இரக்கமற்ற மனிதாபிமானமற்ற செயலால் மனமுடைந்து மண்ணை தோண்டிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் மகள் லெல்லக்கிளி தாயின் முகத்தைக் காணும் ஆவலுடன் தன் தந்தைக்கு உதவி செய்துகொண்டிருந்தாள். மழை தொடர்ந்து விடாமல் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. இணையாத ரயில் தண்டவாளங்களைப்போல அவர்களின் துயரங்களுக்கும்.

முடிவுமில்லை- விடிவுமில்லை...

இயற்கை வெடல்

ஜின்னாஷ்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

பொன்ஆம் ஒளிக்கரம் பாய்ச்சுவான் சுற்றிப் பரிதிசெவ்வான்
தன்ஆம் புனியெனத் தூவொளி தூவித் துலங்கவைப்பான்
தென்ஆம் புலத்தீற் றனையொழிக் கும்வரை தொண்டு செய்வான்
என்ஆம் அழகு இரவி இயற்கை எழிலவனே

நடுநீசி விண்மடி நாகங்கள் பூக்கும் நீகர்க்குமவை
படிந்தவெண் வைரப் பரல்களை யொப்பப் பணிமுடிந்தே
விடைபெற முன்னவை வான்வெளி தன்னை வடிவுசெய்யும்
கொடையாம் இயற்கை கொணரும் எழிலது கூறிடிலே, (நாகம் : விண்மீன்)

தண்ணொளி பாய்ச்சித் துரத்துவான் காரினைத் தண்மதியோன்
மண்ணுக் கழகாம் மதியொளி பேறது மானிடர்க்கே
தண்டலை மீதுறை தாமரை யார்கை தூயின்றிடினும்
விண்றுக் கியற்கை வழங்கிய சீதனம் வெண்ணிலவே.

தேனுகர் வண்டுகள் தொற்றியே கள்ளுணும் தேசுடைத்தாய்
வானோன் படைப்பினில் வண்ண மலரெழில் வாகுமுண்டோ
பூநதல் காணிலோ பொற்புறும் நெஞ்சுகள் புத்துயிர்க்கும்
மான்விழி மாதர்தம் மையலால் மேவும் மலர்த்தொடையே.

பரிதிவான் சுற்றப் புறப்பட்டு முன்னே பசுந்தளிரில்
விரியா நனையில் விரிந்தபூ தன்னில் வடிவியற்றும்
உருகாப் பனித்துளி ஒன்றா திருந்தே உதிருமெழில்
திருவாம் இயற்கையின் தானமாம் என்னில் தனிச்சிறப்பே. (நுனை : மொட்டு)

குன்றும் மலையும் கொடையாம் இயற்கை கொடுத்தஎழில்
பொன்றா தழுகைப் பொழிந்திடும் தண்ணீர் பொழிவுகளும்
ஒன்றா மவற்றுடன் உள்ளத் துவகை ஒருங்கனிடும்
நன்றாம் பசுமை நிலம்வளர் கான்மரம் நோக்கிடிலே,

கானும் இயற்கைக் கொடையாம் எழில்தரும் கண்களுக்கே
வான்மழை பெய்யா வளர்கான் மரங்கள் வளம்பெறினாம்
கானுறை மான்பிற கொள்ளை உயிர்களும் கப்புலனில்
தேனூறு வாமைனத் தோன்றிடுந் தேர்ந்தோர் தெரியுவுரே.

எழிலே அனைத்தும் இயற்கையின் பாற்படு எவ்வகையும்
எழிலே மனிதர் எழிலுயிர் வாழ்வன என்பனவும்
எழிலே மரஞ்செடி இன்ப மளிப்பன எண்ணிடுங்கால்
எழிலே எலாமென் றெண்ணுவோர் கண்ணில் எலாமெழிலே,

தலீல தலிடுக் கலிதையில் தூது

மஹாகவியின் தூது கலிதையை முன்வைத்து சில குறிப்புகள்

பெ. சரவணகுமார்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இக்கட்டுரையில் பேசப்படும் மஹாகவியின் தூது கலிதை அவரது எந்தத் தொகுப்பிலும் இடம் பெறவில்லை. இதுவரையும் தொகுப்பில் அடக்கப்படாத இவரது கலிதைகளில் தூது கலிதையும் ஒன்றாகும். தூது கலிதை 1957ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியிலிருந்தே நவீனத்துவச் சிந்தனையின் வரவும் வளர்ச்சியும் தமிழ் இலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் புதியதொரு மாறுதலைத் தோற்றுவித்தது. இதன் அடிப்படையிலேயே நடப்பியல் வாழ்வினை எளிய பதத்தில், புதிய சுவையோடு எடுத்துரைக்கும் நவீன கலிதை மேற்கிளம்பியது. நவீன கலிதை பற்றி எம். ஏ. நுஃமான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இன்றைய மனிதன், இன்றைய வாழ்க்கை, இன்றைய நடைமுறை, இன்றைய அனுபவம் பற்றி இன்றைய மொழியில் எழுதப்படுவது கலிதையாகும்”
(நுஃமான் - 1985)

இத்தகைய ஒரு நவீன கலிதைப் பண்பை கொண்டதாக மஹாகவியின் தூது கலிதை அமைந்துள்ளது. தமிழ் இலக்கிய மரபில் பல்வேறு வகையான இலக்கிய வடிவக் கையாளுகை இடம் பெற்று வந்துள்ளது. அவற்றுள் தூது இலக்கிய வடிவமும் ஒன்றாகும். தூது என்பது “ஒருவர் தன் கருத்தை இன்னொருவருக்கு தெரிவிக்க இடையே பிறிதொருவரை அல்லது இன்னொன்றை அனுப்புதல் எனலாம்.” தூது அனுப்பும் வழக்கத்தைச் சங்க இலக்கியங்களில் கண்டு தெளியலாம். சங்க இலக்கியங்கள் தோழி, பாங்கன் முதலியோர் தூது சென்றமையை காட்டுகின்றன. தொல்காப்பியரும்,

“தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்
பாணன் பாடினி இளையர் விருந்தினர்
கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்க”

என்று தூதுக்கான வாயில்கள் பற்றி கூறுகின்றார். களவொழுக்க காலத்தில் தலைவி காம மிகுதியால் மேகம், காற்று, பறவை முதலிய அஃறிணைப் பொருட்களை தூது விடுகின்றாள். இதனை “காமமிக்க கழிபடர் கிளவி” என்பார், தொல்காப்பியர். தூது செல்லும் அம்சங்களிலும் உயர்திணைக்குரியது, அஃறிணைக்குரியது எனும் இரு விடயங்கள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

பல்லவர் காலத்தில் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் அன்னம், புறா, மயில், கிளி, குயில், பூவை, வண்டு, அன்றில், மேகம், நெஞ்சு முதலியவற்றை தூது அனுப்பியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். செய்யுள் இலக்கிய மரபில் காதல் சார்ந்த உணர்வுகளையும், பக்தி சார்ந்த உணர்வுகளையும் இன்னும் பிறவற்றையும் பிறருக்கு தெரிவிப்பதற்கான ஓர் உத்தி முறையாகத் தூது பயன்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வுத்தி முறைமை கால மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப வடிவ நிலையிலும் பண்பு நிலையிலும் மாற்றங்கள் பெற்று வந்துள்ளமையை இலக்கிய வரலாற்றில் கண்டுகொள்ளலாம்.

நவீனத்துவச் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப தூது இலக்கியப் பண்பில் பல மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிகிறது. சமுதாயப் பிரச்சினைகளையும், உழைக்கும் மக்களின் மேன்மையையும் வெளிப்படுத்துவதற்காக தூது பயன்பெற்று வந்துள்ளமையினை காணலாம். ஈழத்தில் தோன்றிய சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் “தத்தைவிடுதூது” நோக்கத்தக்கது. பெண்விடுதலை சார்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஓர் உத்தியாக கிளியைத் தூது விடுகின்றார். இந்நூல் பற்றி துரை மனோகரன் பின்வருமாறு கூறுவது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. “மரபு ரீதியான விடயங்களையே தாங்கி வளர்ந்து வந்த தூது இலக்கிய வடிவில், தமது சமகாலத்தில் முக்கியத்துவம் பெறத்தொடங்கிய பெண் விடுதலை தொடர்பான அம்சத்தைப் புகுத்தி, தமது காலத்து வித்துவ நடைக்கு மாறான எளிமையுடன் தத்தைவிடு தூது என்ற நூலை இயற்றினார். (துரை மனோகரன் - 1997)

இது போன்று அமைந்த வித்தியாசமான கவிதையாக மஹாகவியின் தூது விளங்குகின்றது. ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை முன்னோடிகளுள் முதன்மையானவர் மஹாகவி (1927-1971). நவீன கவிதையின் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புதிய மாறுதலைச் செய்து ஒட்டுமொத்தமான ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைச் சூழலுக்கு உரமுட்டியவர். அவரது நவகவிதைக் கோட்பாட்டினை அவர் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

“இன்னவைதாம் கவி எழுத
ஏற்ற பொருள் என்று பிறர்
சொன்னவற்றை, நீர் திருப்பி
சொல்லாதீர், சோலை, கடல்
மின்னல், முகில், தென்றலினை
மறவங்கள், மீந்திருக்கும்
இன்னல், உழைப்பு, ஏழ்மை,
உயர்வு
என்பவற்றை பாடுங்கள்”

(அழுத்தம் கட்டுரையாளருடையது)

இதுவரை வந்த மஹாகவியின் படைப்புக்களாக வள்ளி (மஹாகவியின் கவிதைகள்) (1955), குறும்பா (1966), கண்மணியாள் காதை

(1966), ஒரு சாதாரணமனிதனது சரித்திரம் (1971), வீடும் வெளியும் (1973), மஹாகவியின் கவிதைகள் (1984), புதியதொரு வீடு (1989), மஹாகவியின் ஆறு காவியங்கள் (2000), மஹாகவியின் மூன்று நாடகங்கள் (2000) என்பன விளங்குகின்றன. இப்படைப்புக்களின் பொது பண்புகளாக, கிராம மக்களினதும் நகர மக்களினதும் வாழ்வியலை கவிப்பொருள் ஆக்கியமை, பேச்சோசையைக் கவிதையில் லாவகமாகக் கையாண்டமை கருத்து, உணர்ச்சி, அழுத்த வேறுபாட்டுக்கேற்ப செய்யுள் வடிவத்தை இலகுவாக்கியமை, கட்டபலக் கலைநெறியாக கவிதையை வடிவமைத்தமை, நடப்பியல் வாழ்க்கையை கவிப்பொருளாக்கியமை முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

‘ஒன்றுளது கண்டாய் உரைக்க’ எனத் தொடங்கி ‘பூச்சுடி உன் பொழுதைப் போக்கு’ என முடியும் இக்கவிதை அறுபது வரிகளைக் கொண்டமைந்தது. கவிஞர் தன்னை காதலியாக பாவனைச் செய்து வயற்புறத்தில் தொழில் புரியும் உழவனாகிய தன் காதலனுக்குத் தோழியை தூது அனுப்புவதாக அமைந்துள்ளார். நகரம், கிராமம் ஆகிய இரண்டினையும் அவற்றுக்கே உரிய அம்சத்தோடு இக்கவிதை பதிவு செய்கின்றது. கவிஞர் தன்னைக் காதலியாகப் பாவனை செய்தே இக்கவிதையை படைத்திருக்கின்றார். இதனைக் கவிதையில் இடம்பெறும் ‘அவரிருக்கை’, ‘ஓட்டி’, ‘என்றன் இவரை’ ஆகிய தொடர்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

தூது கவிதை நகரப்புறத்தையும், கிராமப் புறத்தையும் எதிர் எதிர் நிலைகளாக வைத்து கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. மஹாகவியின் ஆரம்பக்காலக் கவிதையில் இத்தன்மையினைக் காணலாம். உதாரணமாக கிராமம், யாழ்ப்பாணம் செல்வேன். செல்லாக்காக, இரவு முதலிய கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம். தூது கவிதையினை ஆரம்பப் பகுதி, இடைப்பகுதி, முடிவுப்பகுதி என்ற மூன்று பகுதிகளாகப் பகுத்து நோக்கலாம். கவிதையின் ஆரம்பப் பகுதி தூது செல்லும் தோழியை விளித்துரைக்கும் அதே வேளை அறிவுரை புகட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

“பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருக்காற் பேசாயோ” எனத் திருஞான சம்பந்தர் கிளியை விளித்துரைப்பது போல,

ஒன்றுளது கண்டாய் உரைக்க; அவரிருக்கை சென்று வருவாயோ சேட

என்று மஹாகவி விளிப்பது, நயக்கத்தக்கது. இத்தன்மை மஹாகவியின் பண்டையத் தமிழிலக்கிய பரிச்சயத்தினை விண்டுரைப்பதாக உள்ளது. தூது செல்லும் பெண் செய்ய வேண்டிய இனியவற்றையும், செய்ய வேண்டாத இன்னாதவற்றையும் கவிநயம் பட எடுத்துரைக்கின்றார். அத்தோடு நகர்ப்புறத்துப் பொய்மை வாழ்வினை தனக்கே உரிய பாணியில் எள்ளி நகையாடுகின்றார்.

..... வரிசையிலே

இன்று முழுவதும் எதிர்பார்த்து, வண்டிவரும்

என்று தவம் புரிந்து நின்று விடாதே! நடந்து

போவாய்! வழியில் புதிதாய் நகர் நிறைய நாவாய்களில் வந்த நன்னிறத்து

பட்டுக்களை நீ வாய் திறந்து நெடு நேரம் பார்த்தபடி சாவாய்! எனவிட்டுச் சந்திகளில்

நில்லாதே!

நகர்ப்புறத்திலிருந்து கிராமப்புறத்தை நோக்கிய கவிதை நகர்வும் கவையும் மஹாகவியின் கவிதை ஆளுமையினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன.

தூது கவிதையின் நடுப்பகுதி நகர்ப்புறத்தையும் கிராமப்புற மக்கள் வாழ்வினையும் படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றது. ஒவ்வொரு சொற்களாய் இணைத்து கவிதை உருவாகிக் கொண்டு போகும் போது அந்தச் சொற்களுக்குப் பின்னணியில் ஒரு காட்சி உருவாகி வளர்ந்து வருவதை மஹாகவியின் பெரும்பாலான கவிதைகளில் காணலாம். இப்பண்பு பற்றி எம். ஏ. நுஃமான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“மஹாகவியின் கலைநெறி காலம், களம், நிகழ்வு ஆகியவற்றின் ஒருங்கியைவு பெற்ற

‘கட்புலக்கலை நெறியாக’ அனுபவ வெளிப்பாடாக உள்ளது. இக்கலைநெறி சங்க காலக் கவிதைகளுக்குப் பின்னர் மஹாகவியிடமே தற்காலத்துக்கு ஏற்ற வகையில் முழுவடிவம் பெற்றுள்ளது எனலாம். (நுஃமான் - 1984)

நகர்ப்புற நாகரிகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலைகள், சேரிப்புறம், மருந்தகங்கள், ஒதுக்கப்பட்ட பிச்சைக்காரர்கள், விபசாரிகள், ஆட்சியாளர்களது போலித்தனம், தெருக்களில் பொங்கி வழியும் பொல்லா மனிதர்கள், சூதாட்டம், மதுக்கடைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், நகரத்து ஓயாத இரைச்சல் முதலியவற்றைக் கூறி விமர்சித்து, அவற்றின் பக்கம் நாடாது “மிகவும் விரைக” என்று விரைவாகத் தூது அனுப்புகின்றார். நகர வாழ்க்கையை எள்ளல் நடையோடு விமர்சனம் செய்கின்றார்.

ஆலைச் சிறையில் அடைத்தே, அசுடர்களைக் கூலி கொண்டு வாழும் குபேரர் தெருவில்லை வேலை! நீ அப்பால் விரைக! நம் சேரிகளில் மூலைகளில் ஓட்டி உன் மூக்கைப் பிடித்தப்படி! ‘சப்’ பென்று வாழ்வு சலிக்காமல் ஈடேற எப்படியும் நீயின் றெனக்காய் உதல! வெறும் உப்புக் கலவைகளால் ஊசிகளால் ஓட்டிடலாம் இப்பாரில் நோயை எனவே மருந்தகங்கள் கட்டி எழுப்பியிருப்பதனைக் கண்டுபோ! ஓட்டற் குடலது நம்மூரை வருத்துவது பட்டினியே! சோறே பசிக்கு மருந்தென்றுணராமுட்டாத் தனத்து முயற்சியினால் எங்களவர் முன்னேறல் என்றோ! முகைவாய் சிரித்தலர “என்னே இது” என்றிரங்கி நடநீ! உன் பின்னே தொடரும் பிசாசுக்குச் சில்லறை என் பொன்னே எறிந்துவிடு, போய்விடும்! இந்நாடு வாழ்வதற்காவி வழங்குவோம் என்றோயா தாள வருவோர் அலறும் பெருவளி இவ் வேளை நிறைந்து வழியுமடி; வேறுவழி நீளமெனினும் நெடுவழியே பற்றி நட! அங்கே அலர்கள் அளக்கும் புரட்டுகளால் மங்கலறிவும் மழுங்கி வெளியேறிப் பொங்கித் திரியும் புலைக் கும்பல் பொல்லாது நங்காய்! எனவே நடநீ மறுவழியில்! ஓடும் குதிரை உயிரைக் கொண்டோடுதல் போல்

வாடும் முகத்துடனே வந்து மொய்த்து
நின்றவைமேற்
போடும் பணம் கெட்டுப் போய் நெஞ்சு காய மது
தேடும், குடித்துவிட்டே ஆடும் மனிதர்கள்
கெட்டவர்கள் அல்லக் கிளியே!

செத்து விழும் மட்டும் சிறுமை நமக்கெனினும்,
வித்தைப் பெரும் அறிவால் வீதிகளில் நாம்
நிறைக்கும்
சத்தமிடும் “பெட்டிகள்” – சாக்கிரதை!
காதுகளைப்
பொத்திக் கொண்டோடு! பொழுது படும்
வரைக்கும்.

நகர்ப்புறம் நவீனத்துவ மோகத்தால்
அமைதி குலைந்து விளங்குகின்றது.
மஹாகவியின் ஆரம்பக் காலக்கவிதைகளில்
ஒன்றான ‘இரவு’ கவிதையிலும் பட்டணத்து
அமைதியற்ற நிலையினைப் புலப்படுத்தி
யிருப்பது ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தக்கதாகும்.

“கூச்சலிடும் ரேடியோக்
கூக்குரல்கள் ஓயவும்
கூட்டம் போடும் மாந்தர் தம்
குகைகளிலே தூங்கவும்
ஓச்சலின்றி வண்டிகள்
ஓடுகின்ற வீதியில்
ஒன்றுமின்றிப் போகவும்
இரவு வந்து சேர்ந்தது.”
(இளங்கதிர் – 2005)

மஹாகவி கிராம வாழ்க்கையில் மிகுந்த
பிடிப்புடையவராகத் திகழ்ந்தார். கிராமத்து
மக்கள் மீதும் உழவர் மீதும் குறையாத
அன்புடையவராக விளங்கினார். இத்தன்மை
களை அவரது ஆரம்பக் காலப் படைப்புக்களில்
காணலாம். “பேச்சொலி சார்ந்த மெட்டிலே
அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும்
அனுபவங்களையும் நகைச்சுவையோடு
வெளியிடும் மஹாகவியின் கவிதைகளில்
யாழ்ப்பாண மண்வாசனை கமழ்வது கண்கூடு”.

(எஸ். தில்லை நாதன் – 1971) இப்பண்பினை
தூது கவிதையின் இறுதிப்பகுதியிலும் அறிய
முடிகின்றது. வயற்புறத்தில் வியர்வை நீருட்டி
நெல் விளைவிக்கும் உழவர் பற்றியும், உழவுத்
தொழிலின் பெருமைபற்றியும் பேசுவதாக
கவிதை அமைந்துள்ளது.

தார்போட்ட வீதி தமைவிட்டுச் செல்! வியர்வை
நீருட்டி நன்னெல் நிறைய விளைவிக்கும்
ஏர்ஓட்டி என்றன் ‘இவரை’ வயற்புறத்தில்
பாா! நாட்டைவிட்டுப்பசிஓட்டிக் கொண்டிருப்பாா!
மூச்சைத் தமதூர் முழுதுக்கும் தந்துழைப்பாா!...

மீனவத் தொழிலாளியை ‘நீருழவன்’ என்று
புதுப்பெயர் கொண்டு அழைப்பது போல
(நீருழவன் – கவிதை) உழவரை ‘ஏர்ஓட்டி’ என
அழைப்பது அவரது கவித்துவ ஆளுமை
யினைக் காட்டுகின்றது. நாட்டைவிட்டுப்
பசிஓட்டும் பெருமை படைத்தவனாக உழவரைக்
காணுகின்றார்.

“பேருழைப்பு
ஈனும் மகிழ்ச்சிக்கெதிரேது?
மானிடன்
தொட்டால் துலங்காத தொழில் உண்டோ”...
என நீருழவன் கவிதையில் உழைப்பின்
பெருமையினையும் உழைப்பாளியின் வலிமை
யினையும் பதிவு செய்துள்ளமை மனங்
கொள்ளத்தக்கது.

எனவே செய்யுள் மரபில் காதலையும்
பக்தியையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான ஓர் உத்தி
முறையாக பயன்பட்டுவந்த ‘தூது’ இலக்கிய
வடிவத்தை நவீன பாடுபொருளுக்கேற்ப
அமைத்த பெருமை மஹாகவிக்குரியதாகும்.
நகர்ப்புறம், கிராமப்புறம் ஆகிய இரண்டின் எதிர்
எதிர் நிலைகளை புலப்படுத்துவதற்கான ஓர்
உத்தியாக தூது மரபை கையாண்டிருக்கிறார்.
அவ்வகையில் நவீன சிந்தனை வளர்ச்சிப்
போக்கிற்கிணங்க தூது என்ற இலக்கிய மரபை
எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு
மஹாகவியின் தூது கவிதையே முன்னுதாரண
மாக அமைகின்றது எனலாம்.

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அந்முகம் - 2

இலக்கியக்குரிசில் மா. இராமையா

மலேசியாவைப் பொறுத்தவரையில் எழுத்துத்துறை கட்டங்கட்டமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பதுகளை முதல் காலகட்டம் என்பர். அந்த முதல் காலகட்ட எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களில் ஒருவர் இலக்கியக் குரிசில் திரு. மா. இராமையா.

“படித்துப் பலனடையட்டும் பஞ்சை மக்கள்” என்னும் தலைப்பிலான கவிதை தான் இவரது முதல் படைப்பு என்றாலும், தமிழ் நேசன் ஞாயிறு பதிப்பில் வெளிவந்த “காதல் பரிசு” சிறுகதையே இவர் எழுத்துலகில் காலூன்ற வழியமைத்துக் கொடுத்த இலக்கியப் படைப்பாகும். இது 1946 - இல் வெளிவந்தது.

இவர் இதுவரைக்கும் 500க்கு மேல் சிறுகதைகளும், 100 க்கு மேல் கட்டுரைகளும், 50க்கு மேல் கவிதைகளும் (1963க்குப் பின் எழுதப்பெற்ற 48 கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்புதான் “கவிமஞ்சரம்”) 14 தொடர்கதைகளும், மூன்று குறு நாவல்களும் படைத்துள்ளார். இவற்றில் சில நூலுருவம் பெற்றுள்ளன.

“சிறுகதை மன்னன்” எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ள திரு. மா. இராமையா, ஜோகூர் மாநிலத்திலுள்ள தங்காக்க நகரில் திரு. சி. மாணிக்கம், திருமதி பாக்கியம் இணையர்க்கு மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்தார்.

இவர் 1.4.1953 இல் அஞ்சலகப் பணியில் ஓர் எழுத்தராகச் சேர்ந்து, 15.5.1988 இல் அஞ்சலக அதிகாரியாக ஓய்வு பெற்றார். 1957 இல் திருமதி அர. சுந்தரம் அவர்களைத் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாக வரித்துக் கொண்டார். பெரியாரின் கொள்கையில் இறுக்கமான பிடிப்புள்ளவராதலால், சீர்திருத்த திருமணம் புரிந்து கொண்டார்.

தமிழ்ச் செல்வன், மலைநாடன், எம்மாள்வி எனும் புனைப்பெயர்களிலும் அறிமுகமாகியுள்ள இவரது படைப்புகள் மலேசியாவில் வெளிவந்த, வருகின்ற அனைத்து இதழ்களிலும், தமிழகத்தில் சங்கொலி, கல்கி, மஞ்சரி, அமுதசுரபி, தாய் மற்றும் டில்லி தமிழர் சங்க மலர் போன்றவற்றிலும் புகழ் மகுடம் பெற்றுள்ளன.

மலேசியத் தமிழ் எழுத்துலகிற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக 1953 - ஆம் ஆண்டே, தமிழ்ச்சீலர் மா. செ.மாயதேவன் அவர்களுடன் சேர்ந்து “இரத்தானம்” சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து கூட்டாகவும் தனியாகவும் நூல்கள் வெளியிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்.

தனது படைப்புகள் பலவற்றிற்கு ஏராளமான விருதுகளும் பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் பெற்றுள்ளார். மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் திரு. மா. இராமையாவின் படைப்புகள் மீது நடத்திய ஆய்வரங்கத்தில் (1967) வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளை “மா. இராமையா இலக்கியப் பணி” எனும் தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பட்டு, இலக்கியப் பணிக்கு முத்திரையாக விளங்குகிறது.

முதன் முறையாக தமிழ் நாட்டுக்கு 1978 இல் சென்றிருந்தபோது “மலேசிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு” (1978) நூலை வெளியீடு செய்தார்.

2000 ஆம் ஆண்டில் தம் மனைவியுடன், அமெரிக்காவில் இருக்கும் மகளைக் காணச் சென்று வந்தார். அந்தப் பயணத்தின் போது தான் கண்ட காட்சிகளையும் ஊர்களையும் பற்றிய பயணக் கட்டுரையை “இதயம்” இதழில் தொடர்ச்சியாக எழுதினார்.

கடந்த 8 ஆண்டுகளாக தங்கா தமிழர் சங்கச் சார்பில் “இலக்கியக்குரிசில்” என்னும் முத்திங்கள் இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்.

பரமேஸ்வர பொலிஸ் பேரிகள்...

தனது
அடிக்கடிகள்
மனநிலை:
தவறாத
தவறாதவாறு

இரவின் இரகசிய அமைதியில்... தனது இதயம் வேகமாகத் துடிக்கும் ஒலி பரமேஸ்வரிக்குக் கேட்டது. அது அவளுக்கு ரசனையாக இருந்தது...

மௌனத்தின் திரையைக் கிழித்துக் கொண்டு சிறைச்சாலையின் பக்கத்தில் சப்பாத்துக் காலடிச்சப்தங்கள் அடிக்கடி காதில் விழுந்தன. பரமேஸ்வரி அந்தச் சப்தத்தைச் செவிமடுத்தாள்...

அதனை அவள் ரசித்தாள்...

அவை பொலிஸ் சப்பாத்துக்கள்... அவள் அந்தச் சப்தத்திற்கு ஆசைப்பட்டாள்... அந்தச் சப்தத்தினை செவிகள் இரண்டிலும் எடுத்து நிரப்பிக் கொண்டாள்... அதன் பின்பு அந்தச் சப்பாத்துச் சப்தத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்கினாள். அதன் மூலம் அவள் மனதை வசியப் படுத்திக் கொண்டாள். பொலிஸ் சப்பாத்துச் சப்தத்தின் மூலம் தனது கனவைக் கிளர்ச்சியடையச் செய்தாள். அந்தச் சப்தம் தனது இரத்தம், தசை, நாடி நரம்புகள் யாவற்றிற்கும் மலர்ச்சியைத் தருவதாக அவளுக்குத் தோன்றியது...

அவள் தனக்குள்ளேயே மனோரம்மிய மான கனவினைக் கண்டாள்...

அவளது கனவு பயணித்தது...

அவள் இருப்பது பொலிஸ் நிலையத்தில்...

அவளது விழிகளில் காக்கித் துணியிலான உத்தியோகபூர்வச் சீருடைகளே நிறைந்தன... பொலிஸாரின் பார்வைகளே நிறைந்தன...

துவக்கு, பிஸ்ரல்... இராணுவ, பொலிஸ் வாகனங்கள்... 'சல்யூட்' அடிக்கும்

உத்தியோகத்தர்கள்... பொலிஸ் தொப்பிகள்... காக்கிப் பொத்தான்கள்... நட்சத்திரங்கள்... பிரகாசிக்கின்ற கறுப்புநிற பொலிஸ் சப்பாத்துக்கள்... பொலிஸ் கைவிலங்குகள்... வோக்கிரோக்கிகள்... இரும்புச் சங்கிலிகள்... பட்டன் பொல்லுகள்... தூஷண வார்த்தைகள்... சிறைக்கூடு... இரும்புக் கம்பங்கள்...

அவள் தனது மனோரதக் கனவுகளில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கினாள்...

அங்கு அடியில் இருந்த குப்பை கூழங்கள்... மண்டிகள்... அழுக்குத்துண்டுகள் என்பன ஒவ்வொன்றாக அவளை இழுத்து மேற்பரப்புக்குக் கொண்டந்தன... அவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்த அவள் தனது மனோரதக் கனவினை அனுபவிக்கத் தொடங்கினாள்... அவள் அவற்றின் அரசியாக மாறினாள்...

பரமேஸ்வரி இப்பொழுது பொலிஸ் நிலையத்தில்...

அவள் தனக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டாள்...

அவளது தலையின்மீது பொலிஸ் தொப்பி ஒன்று!... அவள் காக்கி நிறத்திலான உத்தியோகச் சீருடை அணிந்திருக்கின்றாள்...

அவளது தோற்பட்டையில் உள்ள பட்டியில் பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரம்...

ஆடைகள் பூராவும் பித்தனை பொத்தான்கள்... இடுப்பில் அரச இலச்சினையோடு கூடிய இடுப்புப்பட்டி... முகம் பார்க்கக் கூடிய விதமாக பிரகாசிக்கின்ற கறுப்புநிற சப்பாத்துக்களை அவள் அணிந்திருந்தாள்...

சின்களே சிறுகதை

26.11.2006 அன்று பயங்கரவாதப் புலனாய்வுப் பிரிவினரால் கொழும்பில் வைத்து 'மௌபீம்' என்ற வாரப்பத்திரிகையின் ஊடக வியலாளரான முனுசாமி பரமேஸ்வரி கைது செய்யப்பட்டார். தமிழ்ச் சமூகம் தொடர்பாக அறிக்கையிடுவதிலும், கொழும்பில் காணாமல் போனவர்கள் பற்றியும் இவர் செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தார். இதன் பின்னணியில் எழுந்த சிங்களச் சிறுகதை இது.

அவை டொக்... டொக்... என்ற சப்தத்தை எழுப்புகின்றன.

பரமேஸ்வரி அவதானமாக நின்று ருந்தாள்...

மீண்டும் இலகுவாக நின்றாள்...

மீண்டும் அவதானமாக நின்று மார்பை முன்னே நிமிர்த்தி 'சல்யூட்' அடித்தாள்.

அவள் மென்மையாக இல்லை... மிக அபாரமாக நின்றாள்... அவளது பார்வையில் கண்டிப்பான கம்பீரம் தெரிந்தது...

பரமேஸ்வரி இப்பொழுது இருப்பது பொலிஸ் நிலையத்தில்...

அது அவளது எதிர்காலக் கனவு... அவளுக்கு அதுபற்றி பெருமை தோன்றியது...

அவள் மூச்சை உள்வாங்கிக் கொண்டாள்... மீண்டும் அதனை வெளிக் கொணர்ந்தாள்...

தனது கரத்தில் இருந்த பட்டன் பொல்லையும் எடுத்துக் கொண்டு சிறைக் கூட்டிற்குச் சென்ற பரமேஸ்வரி... சிறைக் கூட்டத்தின் இரும்புக்கம்பிகளில் பட்டன் பொல்லினால் பலமாக அடித்தாள்...

ஏய்... எழும்படி... புலி... வே...

பரமேஸ்வரியின் மனோரதக் கனவின் மீது யாரோ கல்லால் அடித்தார்கள்...

பரமேஸ்வரி கண்களைத் திறந்து சற்றுமுற்றும் பார்த்தாள்... அவளுக்கு காக்கிநிற உத்தியோகச் சீருடைகள் தெரிந்தன... தான் இருப்பது பொலிஸிலேதான் என்பது பரமேஸ்வரிக்கு மீண்டும் மிகத் தெளிவானது...

தான் இருப்பது பொலிஸில்... பொலிஸில் தான்...

ஆனால் அரசபணியின் பொருட்டு அல்ல... காக்கி ஆடைகள் காட்டிற்கு வெளியே... அவற்றிற்கிடையே கறள் படித்த கம்பிக் கட்டைகள்...

அவளது மனோரத பொலிஸ் கனவுகள் உறக்கத்திலிருந்து எழும்பின... அவளையும் எழுப்பிவிட்டன. அவள் இப்பொழுது விழித்தெழுந்து...

“உன்னை இரவு விசாரிக்கப் போறம்... வாந்தி எடுப்பதற்கு ஆயத்தமாக இரு... பொய் சொன்னால் என்ன நடக்கும் என்று தெரியும் தானே...”

பரமேஸ்வரி அவன் பக்கமே பார்த்த வண்ணம் இருந்தாள்... அவனது உத்தியோகச் சீருடையின் தேகக்கட்டின் காரணமாக...

நட்சத்திரங்கள் பிரகாசிப்பதைக் கண்டாள்...

அவனது கரங்களில் அசைந்தாடிய பட்டன் பொல்லின் அசைவு அவளது இதயத் துடிப்பிற்குத் தெரிந்தது... அவள் அந்தப் பக்கமே பார்த்த வண்ணம் இருந்தாள்... விழிகளை அகற்றாது பார்த்தபடியே இருந்தாள்... அவள் அதனை அனுபவித்தாள்...

இப்பொழுது அவள் பொலிஸில்... பொலிஸ்காரனுடன்...

அவள் மீண்டும் தனது மனோரதக் கனவில் மூழ்கத் தொடங்கினாள்... தொடர்ந்து அந்தக் கனவுகளிலேயே... மீண்டும் மீண்டும் சஞ்சரித்தாள்...

பலமான... கனவுலகத்தினுள் இருந்து வெளியே வந்தது முன்னரைப் போன்று குப்பை கூழுங்கள் அல்லாத...

மலர்கள்... வண்ணமலர்கள்... மல்லிகை மலர்கள்... கனகாம்பரப்பூக்கள்... செவ்வரத்தம்

பூக்கள்... போகன்விலா... ரோஜாப்பூக்கள்
இன்னும் இன்னும் எத்தனையோவிதமான
மலர்வகைகள்...

அலரிப்பூக்கள்...

அவள் தனது கனவுலகில் மிகவும் பலமாக
சஞ்சரித்தாள்...

அனைத்து மலர்களையும் கோர்த்து
மாலைகளாக்கினாள்...

அவள் அவற்றை ஒவ்வொன்றாகத்
தொங்கவிட்டாள்...

மலர்மாலைகள் நிரம்பும்வரை தொங்
கவிட்டாள்...

அவளது இடப்பக்கம் அவளது தந்தை...
அவளது வலப்பக்கம் அவளது சகோதரன்...

அவர்கள் பூக்களை ஒவ்வொன்றாக
எடுத்து மலர் மாலையை தொடுக்கத்
தொடங்கினார்கள்...

அவள் அந்த மலர் மாலைகளை
ஒவ்வொன்றாக எடுத்து தொங்க விட்டாள்...

பரமேஸ்வரி அழகானவள்... நெற்றியில்
திலகம் இட்டிருக்கின்றாள். மூக்கில் மூக்குத்தி...

காதுகளில் தொங்குகின்ற காதணிகள்...
தலையைப் பின்னிப் கட்டித் தொங்க
விட்டிருந்தாள்...

அவளது கொண்டை மலர்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது...

அவற்றில் மல்லிகை மலர்களும்,
கனகாம்பரப்பூக்களும் இருந்தன. அவை
நறுமணம் வீசின.

மிருதுவான பூக்கள் போட்ட நீல நிற
சாறியினை அவள் அணிந்திருந்தாள்.

பரமேஸ்வரி அழகானவள்...
அப்பாவி... இளமையானவள்...
போலித்தனமில்லாதவள்...

அவள் அஹிம்சைத்தனமான
தமிழ்ப் பெண்...

அவள் மென்மையானவள்... அவள்
முத்துப்பற்கள் தெரியும் வண்ணம் சிரித்தாள்...

அப்பொழுது அவளது பூரித்த கன்னங்களில்
குழிகள் விழுந்தன... அவள் மீண்டும் மீண்டும்
சிரித்தாள்...

அருகாற் சென்ற ஒருவர் அவளிடமிருந்து
மலர் மாலை ஒன்றை விலைக்கு வாங்கிக்
கொண்டு கோவிலை நோக்கிச் சென்றார்...

பரமேஸ்வரி கிளிநொச்சியைச்
சேர்ந்தவள்... அது அவளது பிறந்த மண்...

அவள் மலர்களைக் கொய்தாள்... மலர்
மாலைகள் தொடுத்தாள்... அவற்றை
விற்பாள்...

அவள் இப்பொழுது பூக்கார யுவதி...
மலர்களால் மலர்ந்த மலர் மங்கை...

அவள் தொடர்ச்சியாக பூக்களை
விற்பாள்...

அது அவளது கனவா?

அது அவள் தானா?

ஆம்... அது அவளது
சிறுபராயத்துக் கனவு...

அவள் மலர்களை விற்பாள்... மலர்கள்...
வண்ண வண்ண மலர்கள்...

“எனிய கெட்ட... தமிழிச்சி...
எழும்படி...”

பரமேஸ்வரி கனவுலகத்திலிருந்து மீண்டு
எழுந்து உட்கார்ந்தாள்...

அவள் இப்பொழுது கிளிநொச்சியில்
இல்லை...

அவள் இப்பொழுது பூக்களை விற்கவும்
இல்லை...

அவள் இப்பொழுது பொலிஸில்...

“இந்தா பாரடி இன்றைய
பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றிலும்
உன்னைப் பற்றிப் போட்டிருக்கு...
உண்மையான விபரங்களைப்
போட்டிருக்கு...”

காக்கிநிற ஆடை சப்தமிடுகிறது...
பொலிஸ் சப்பாத்துக்கள் நிலத்தில்
சப்திக்கின்றன...

சிறைக் கூட்டின் சுவர்கள் அதிர்கின்றன...

அவள் மீண்டும் அந்தச் சப்தங்களை
அனுபவித்தாள்...

மீண்டும் மீண்டும் துக்கித்தாள்... அது
பொலிஸின் சப்தம்...

அவள் அவற்றை அனுபவித்தாள்...

அந்தத் தோற்றத்தின் பக்கம் மீண்டும்
மீண்டும் பார்த்தாள்... மீண்டும் துக்கித்தாள்...

சிறைக்கூட்டு பூராவும் பத்திரிகைகள்
வீசப்பட்டுள்ளன...

அவள் அவற்றை கையில் எடுத்து
வாசிப்பதற்கு முயற்சி செய்தாள்...

ஆனால் அவை சிங்களப் பத்திரிகைகள்...
அவளுக்கு சிங்களம் வாசிக்க முடியாது... சிங்கள
மொழியினைக் கற்றிருந்தால்...

அவள் நினைத்தாள்...

பத்திரிகைகளின் இடையே இருந்த தமிழ்ப் பத்திரிகையை அவள் கையில் எடுத்தாள்...

அது 'வீரகேசரி'. அதில் அவள் பொலிஸினதும் இராணுவத்தினதும் உளவுக்காரி ஒருத்தி...

இன்று அவள் பொலிஸில் இருப்பது அதனாலா?

அவள் தனக்குள்ளேயே வினா எழுப்பினாள்...

ஆங்கிலச் செய்திப்பத்திரிகை அது ஐயிலண்ட்!...

அவள் அதனைக் கையில் எடுத்தாள்... அவள் அதனையும் வாசித்தாள்...

“தான் ஒரு ஊடகவியலாளர்” ஆனால் தமிழ்க் கரும்புலிப் பெண்ணுக்கு உதவி செய்திருக்கின்றாள்... இருப்பிடம் கொடுத்திருக்கின்றாள்...

ஆனபடியால் தானும் புலிப் பெண்ணொருத்தி... கரும்புலிப் பெண்ணொருத்தி... பயங்கரவாதிப் பெண்... அவளும் தமிழிச்சி... தானும் தமிழிச்சி...

இது சிங்களவர்களின் நாடு... தமிழர்களுக்கு இங்கு உரிமையில்லை...

தமிழர்களாக இருப்பது குற்றம்... பொலிஸில் சேர்வது குற்றம்...

தமிழர்கள் என்பதனால் பொலிஸார் கொண்டு செல்வார்கள்..... விசாரணை செய்வார்கள்.

ஆனால் தமிழர்கள் என்பதனால் பொலிஸில் இணைத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்.....

பரமேஸ்வரி கண்கள் இரண்டையும் மூடிக்கொண்டாள்.....

யோசித்தாள்.....

அவர்கள் சொல்வதுபோல் நான் கரும்புலிப் பெண்ணா?...

உண்மையாகவே கரும்புலிப் பெண்ணாவதற்கு - மற்றவர்களைக் கொன்று விட்டு நானும் சாவதற்கான தேவை உண்டா?....

நானும் தமிழ் மக்களது விடுதலைப் போராளியா?...

நான் தமிழ் மக்களது மீட்பரா?

நான் கரும்புலியா? ஒரு பயங்கர வாதியா? அப்படியென்றால் நான் கிளிநொச்சியைக்

கைவிட்டு கம்பளைக்குத் தப்பி வந்தது ஏன்?

நான் கிளிநொச்சியிலேயே தங்கியிருந்து ஆயுதங்களைக் கையில் எடுக்காதது ஏன்?

நான் தமிழின அமைப்புக்களின் ஆதரவாளர்களைக் கைவிட்டது ஏன்?

சிங்கள மக்களிடையே சென்று வாழ்ந்தது ஏன்?

கடும் நீல மற்றும் இளம் நீலநிற புலிகளின் காவல்துறையை மறுதலித்து... காக்கி நிற பொலிஸ் ஆடைகள் மீது பற்றுக்கொண்டது ஏன்?

நான் ஏன் மற்றவர்களைக் கொன்றுவிட்டு நானும் சாகவேண்டும்?

நான் இறப்பதற்கான தேவை உண்டா?

நான் சாகவேண்டிய அவசியம் உண்டா?

கரும்புலியாவதற்கான தேவை உண்டா?...

உண்மையாகவே தேவையா?....

நான் முயற்சி எடுப்பது வாழ்வதற்குத் தானே...? மற்றவர்களையும் வாழ வைப்பதற்குத் தானே...?

வாழ்க்கையில் இப்படி மரணிப்பதற்கு அர்த்தம் காண்பிப்பது நீதியானதா?

நான் கரும்புலிப் பெண்ணாக ஆக்கப் பட்டது யாரால்?

என்னுடைய பத்திரிகைத் தோழர்களாலா?... அது ஏன்?... தான் தமிழிச்சி என்பதனாலா?....

சிங்களப் பயங்கரவாதிகள் இல்லையா?....

நான் பயங்கரவாத ஊடகவியலாளரா?....

நான் பயங்கரவாதி ஆக்கப்பட்டது யாரால்?...

அந்தப் பயங்கரவாதிகள் யார்?...

பயங்கரவாதி நானா?... அவளா...?

நீங்களா?...

என்னுடைய களங்கமற்ற தன்மையைக் காண்பிப்பது யாருக்கு?... நான் குற்றவாளி அல்ல என்பதைக் கூறுவது யாருக்கு?....

யாரால் என்னைப் பற்றி உண்மை எழுதப்படும்?...

நானே எழுதுவதா?...

நானே என்னைப் பற்றிய உண்மையை எழுதுவதா?...

பரமேஸ்வரி மீண்டும் மீண்டும் தனது மனோரதக் கனவில் கலந்து கொண்டாள்... வேகமாக கலந்து கொண்டாள்...

அதில் முன்னரை விட கடுமையாகச் சஞ்சரித்தாள்...

அவள் விழிகளினின்றும் வழிகின்ற கண்ணீர் அந்தக் கனவோடு கலந்து கொண்டது... அது மென்மேலும் அவளது மனோரதக் கனவை சேறாக்கியவாறு அடிப்பாதங்களில் வழிந்தோடியது...

அவள் அழுதழுதபடியே கனவுலகில் சஞ்சரித்தாள்...

அதனுள் நீலநிற காப்பன் மைவீசப்பட்டது... கனவின் மேற்பரப்பில் ஒரு கடதாசி மிதக்கத் தொடங்கியது...

‘ரைப் செற்றிங்’ செய்யப்பட்ட பகுதி அவற்றின் இடையே தோன்றியது...

பரமேஸ்வரி எழுதினாள்...

நீளவாட்டிலும் குறுக்காகவும் எழுதினாள்...

பக்கங்கள் நிறைய எழுதினாள்... மை முடியும் வரை எழுதினாள்...

டொக்... டொக்... என்ற ஒலியுடன் அவை ‘ரைப்’ செய்யப்படும் சப்தம் அவளுக்குக் கேட்டது...

அவள் மேலும் மேலும் எழுதினாள்... பரமேஸ்வரி இப்பொழுது கொழும்பில்...

அவள் பத்திரிகை அலுவலகமொன்றில்... சிங்கள பத்திரிகை அலுவலக மொன்றில்...

அவள் இப்பொழுது ‘மவ்பிம’ பத்திரிகையில்...

பரமேஸ்வரி எழுதினாள்...

சிங்களவர்களுக்குத் தெரியாத தமிழர் களது இதயத்துடிப்பை எழுதினாள்...

தேடித்தேடி எழுதினாள்...

தமிழர்கள் உணர்பவைகளை எழுதினாள்... தமிழர்கள் சொல்பவைகளை எழுதினாள்...

தமிழர்கள் கோருபவைகளை எழுதினாள்... தமிழர்கள் பற்றி எழுதினாள்...

அது அவளது தற்காலக் கனவு... அவள் தமிழர்களது நாடித்துடிப்பை சிங்களவர்களுக்கு உண்டுகின்றாள்...

அவள் தமிழ் கண்ணீருக்கு சிங்கள குளிர்ச்சியைத் தருகின்றாள்...

தமிழர்களின் பெருமூச்சுக்கு சிங்களவர்களின் மனமார்ந்த அன்பைத் தருகின்றாள்...

ஊமைத் தனமான தமிழ்ச் சப்தத்திற்கு அவள் உயிர் தருகின்றாள்...

அவள் மரங்களைக் கொணர்கின்றாள்... சுரையாணி போடுகின்றாள்...

இரும்புக் கம்பி அடிக்கின்றாள்... சீமேந்து

போடுகின்றாள்...

திட்டங்கள் தீட்டுகின்றாள்...

பாலம் போடுகின்றாள்...

தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் இடையே பாலம் போடுகின்றாள்...

தமிழர்களையும் சிங்களவர்களையும் இணைக்கின்ற பாலம் போடுகின்றாள்...

அவள் இனவாதத்திற்கு பேனா முனையால் அடிக்கின்றாள்...

அவள் தொடர்ச்சியாக எழுதுகின்றாள்...

சிங்களத்தை தமிழில் எழுதுகின்றாள்...

தமிழைச் சிங்களத்தில் எழுதுகின்றாள்...

அவள் எழுதுவது ‘மவ்பிம’ வுக்கு...

பரமேஸ்வரி தொடர்ச்சியாக எழுதுகின்றாள்...

மற்றையவர்களோடு சரிக்குச் சரியாக எழுதுகின்றாள்...

பகல் இரவு பாராமல் எழுதுகின்றாள்... “ஏய் எழும்படி... தமிழ்... வே... வாடி போக... உன்னை விசாரிக்க வேண்டி இருக்கு...”

பொலிஸார் அவளைக் கூட்டிச் செல்கின்றனர்...

தமிழ்ச்சியில் நாடித்துடிப்பை விசாரிக்கப் போகின்றார்கள்...

சிங்களத்தில் விசாரிக்கப் போகின்றார்கள்...

அவளும் அவர்களின் பின்னால் போகின்றாள்...

அவளுக்கு பொலிஸாரின் சப்பாத்துக் காலடிச்சப்தம் கேட்கிறது...

அவள் அதனை விரும்புகின்றாள்... அவள் அவர்களின் பின்னால் அடிவைத்துப் போகின்றாள்...

பரமேஸ்வரி முன்னாள் பார்க்கின்றாள்... பின்னாலும் பார்க்கின்றாள்...

அவள் இப்பொழுது பொலிஸில்...

பொலிஸ் உத்தியோகத் தர்களோடு...

பரமேஸ்வரி பயணிக்கின்றாள்... விருப்பத்துடன் பயணிக்கின்றாள்...

அவள் இப்பொழுது பொலிஸ் 'மாச்பாஸ்'ற
பிரிவில்...

பொலிஸாருடன்... பொலிஸாரின்
இடையே... பொலிஸாகவே...

ஆனால் தமிழிச்சி என்பதனால் அவளைச்
சேவையில் இணைத்துக் கொள்வதில்லை...

தமிழிச்சி என்பதனால் கைது
செய்யப்பட்டு...

அவள் தமிழிச்சி என்பதனால்
பொலிஸிற்கு செல்ல முடியவில்லை...

தமிழிச்சி என்பதனால் சிங்களப்
பத்திரிகைக்கு எழுதவும் முடியாது...

தமிழிச்சி என்பதனால் வடக்கிற்குச்
சென்று மலர்மாலைகள் விற்பதற்கும் முடியாது...

அவளுக்கு முடிவதெல்லாம் ஒரு
பயங்கரவாதியாவது மாத்திரமா?...

தமிழர்களின் இறுதி ஊழ்வினை
அதுதானா?...

பரமேஸ்வரி கண்களை மூடிக்
கொண்டாள்...

யோசித்தாள்...

தனது தலைவிதி... பொலிஸ்... கைது
செய்யப்படுதல்...

தமிழ்... சிங்களம்... இனவாதம்... பயங்கர
வாதம்... ஊடகம்... தான் செய்யவேண்டியது
என்ன...?

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுடன் இணைத்து
ஆயுதங்களைக் கையில் எடுப்பதா?...

கிளிநொச்சிக்குச் சென்று மலர் மாலைகள்
விற்பனை செய்வதா?

கொழும்பில் சிங்களப் பத்திரிகைக்கு
எழுதுவதா?

இல்லையென்றால் எப்படியாவது
பொலிஸில் இணைந்து கொள்வதா?

பரமேஸ்வரி யோசனை செய்தாள்...

தொடர்ச்சியாக யோசனை செய்தாள்...

அவள் தொடர்ச்சியாகவே யோசனை
செய்தாள்...

பரமேஸ்வரி தனது மனோரத கற்பனையில்
ஈடுபட ஆரம்பித்தாள்... அதிலேயே
சஞ்சரித்தாள்...

மீண்டும் மீண்டும் சஞ்சரித்தாள்...

பரமேஸ்வரி தமிழிச்சி... பரமேஸ்வரி
வசீகரமானவள்...

அவள் பிறந்தது கிளிநொச்சியில்...
உயிர் வாழ்வது மலையகத்தில்
பரமேஸ்வரி...
அவள் இன்னமும் பொலிஸில்...!

துன்பக்கேணி

- ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்

“அம்மா சுட்ட தோசை
தின்னத் தின்ன ஆசை”

பாடிப்பாடி விளையாடத் தொடங்கின
பள்ளிக்கூடம் மறந்த பிள்ளைகள், முற்றத்தில்.

பாடலின் உக்கிரபாவம் தூரத்த
கடைக்கு ஓடுகிறாள் அம்மை, உழுந்து வாங்க.

உழுந்து...
இல்லையெனில் கொஞ்சம் அரிசி...
அதுமறுத்தால் அவித்த மரவள்ளி...?

கடைவாசல் தொடக்கம் ஊரடங்குச் சட்டம் வரை
நீண்டிருக்கிறது வரிசை,
ஒரு கண்ணால் துறைமுக கே.கே.எஸ்.வீதி பார்த்தும்
மறுகண்ணால் ஏ9 வீதி பார்த்தும்.

...
திருகோணமலையிலோ
ஆயுத இராணுவரை முழுதாய் நிறைத்து
அவர்க்குப் பாதுகாப்பு வழங்க மக்களையும் ஏற்றிய பின்
உழுந்துக்கு இடமில்லை என்கிறார், கப்பல் அதிகாரி.

...
ஏமாற்றத்தோடும்
விசுவரூப அழகையின் வாமண விசம்பலோடும்
திரும்புகிற அம்மையை வரவேற்கிறது பாட்டு...

“அம்மா சுட்ட தோசை
தின்னத் தின்ன ஆசை”

இன்னும் தொடர்கிறது விளையாட்டு,
மூத்தவள் தோசை சுடுவதாயும்,
ஏனைய பிஞ்சுகள்
வெறுந் தட்டுகளை எந்திக் காத்திருப்பதாயும்.

வயிறை வைத்துச் சூதாடும்
அவர்கள் போல இவர்கள் போல அல்லாமல்
நல்ல மனது நிலவுக்கு.

அது,
பிஞ்சுகள் ஏந்திய ஒவ்வொரு தட்டிலும்
தன்னை ஒரு தோசையாய்
விழுத்திக்கொண்டிருக்கிறது...
பாவமென எண்ணிப் பரிந்து.

கலை இலக்கியவாதிகள் சிலரும்

உதைபந்தாட்டமும்

சீல நனைவுக் குறிப்புகள்

- வதிரி. சி. ரவீந்திரன்

கரவெட்டி, நெல்லியடியில் ஸ்பேஸ் கழகம், கொமெற் என்.சீ.சீ. எனப் பல பெயர்களுடன் கழகங்கள் இருந்தன. இங்கு நெல்லியடி கரவெட்டி, கரணவாய் போன்ற இடங்களில் வீரர்களே விளையாடி வந்தனர். யேசுதாசன், ரட்ணசிங்கம், ஜோதிரவி போன்ற வீரர்கள் சிரேஷ்ட வீரர்களாவர். இவர்கள் வதிரி பொம்பேஸ் கழகத்திற்கும் விளையாடி வந்தனர். ஜேசுதாசன் சிறந்த கோல் காப்பாளராக விளங்கினார். இவரது கோல் காப்பு முறையை பார்த்த எனக்கும் கோல்காப்பாளராக வரவேண்டும் என்ற அவா ஏற்பட்டது. திரு ஜோதிரவி அவர்கள் ஓடிப்பந்தை எடுக்கமாட்டார். பந்து காலுக்குள் கிடைத்தால் அதை நேரடியாக அடித்து கோல் போடும் சமர்த்தர். அவரது அடியின் போது பந்தை பிடிப்பது மிகவும் கடினமாகும். பந்தைபிடிக்கச் சென்றால் கையைப் பறித்துக் கொண்டு கோலுக்குள் சென்றுவிடும். அதனால் அவரது அடிகளை கைகளால் அடித்தே காப்பாற்றி விடுவார்கள். அப்படியான சந்தர்ப்பங்கள் எனக்கும் கிடைத்திருக்கின்றன. பின் தடுப்பு வீரராக விளையாடிய ரத்னசிங்கம் வெற்றும்காலுடன் தான் விளையாடுவார். அவர் தண்டனை அடிகள் அடித்தால் அது நிச்சயம் கோலுக்குள் போகும். அவரது பந்துகள் எந்த கோல் மூலையுள் செல்கிறதெனத்தீர்மானிக்க முடியாத ஒன்று. இன்று சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகராக சேவையாற்றும் க. ஸ்ரீதரன் கல்லூரிக் காலத்திலிருந்தே நன்றாக விளையாடுவார். அகில இலங்கை பாடசாலை அணியில் அங்கம் வகித்து பாங்கொங் சென்றிருந்தார். இலங்கை பொலிஸ் அணியிலும் விளையாடியவர்.

மன்னாரைச் சேர்ந்த முனாவ் என்ற வீரர் நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்றவர்; கல்லூரி அணியிலும் சரி கழகங்களுக்கு விளையாடும் போதும் சரி திறமையாக விளையாடுபவர். மிகவும் கட்டையான தோற்றமுடைய இவர் மிகவும் வேகமாக பந்துடன் ஓடிவிளையாடுவார். பின்னணி வீரரான இவர் சில சமயம் முன்னுக்கு பந்தை கொண்டு வந்து கோல் போட்டுக் கொள்வார். இவருடைய தோற்றமே தேசிய அணிக்குள் இவரை நுழைய விடாமல் தடுத்தது. முத்துத்தம்பி ஸ்ரீதரன் என்ற வீரர் மாலையில் விளையாட்டில் முழுநேரத்தையும் செலவிடுவார். ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கற்று பாடசாலை கழகங்கள் என்று விளையாடியவர். இரவு நேரத்தில் தனது படிப்பில் அதிக அக்கறை செலுத்தியவர். இவர் ஒரு புதுமையானவர். கல்வியிலும் சகலதுறைவிளையாட்டிலும் பேசப்பட்டவர். இவர் ஒரு பொறியியல் பட்டதாரியாக முன்னணி மாணவனாகவும் வெளிவந்தவர். குணாளன் என்ற வீரர் பாடசாலை, கழகங்கள் என்று விளையாடியவர். சிறந்த பின் தடுப்பு வீரர். இவர் வைத்தியத் துறையோடு அச்சுக்கலையிலும் சிறந்து விளங்குகிறார். 1974 - 1982 வரையுள் ஒரு சிறந்த கோல் காப்பாளராக திகழ்ந்தவர் மரியதாஸ் என்பவர். இலங்கையின் பொலிஸ் பிரிவுகளிலும் விளையாடிப் பெயர் எடுத்தவர். பொம்பேஸ் அணிக்கும் இவர் விளையாடினார். பீற்றர் என்று அழைக்கப்பட்ட ந. சுந்தரலிங்கம் என்பவர் நல்ல நுட்பமான வீரர். பாடசாலைக் காலத்திலிருந்தே த. இரத்தின சிங்கத்தின் பயிற்றுவிப்பில் வந்தவர். இவர்

வேகமாக பந்தை எடுத்து துள்ளிப்பாய்ந்து வெட்டி எடுத்து அடிப்பது அழகாக இருக்கும். பொம்பேஸ், டயமன்ஸ் கழகங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் விளையாடிப் புகழ்பெற்ற இவர் பின்பு பலகழகங்களில் அங்கம் வகித்தார். நல்லதம்பி என்ற வீரரும் பல கழகங்களில் அங்கம் வகித்து விளையாடியவராவார்.

யாழ் நகரப்பகுதியில் பிரபல்யம் வாய்ந்த கழகங்கள் பல இருந்தன. சென் அந்தனிஸ், பாடும்மீன், சென்மேரிஸ் கிறீன் டீல்ட், ஜோலிஸ் ராஸ், புனிதவளவன், குருநகர்யுனைட்டெட், அரியாலை யுனைட்டெட் என்று கழகங்கள் அரங்கினில் புகழ்பெற்று விளையாடின. கனிவூட் என்ற அதிரடி வீரன் இருந்தார். இவரது 'கிக்ஸ்' வேகமாகச் செல்லும். கிறீன்பீல்டில் மார்ட்டின், அல்வின் தேவசகாயம் ஆகிய இருவரும் சிறப்பாக விளையாடியவர்கள். மார்ட்டின் மாஸ்ரரின் விளையாட்டுப் பற்றி திசநாயக்கா என்ற ஒரு சிங்களவர் மிகவும் புகழ்ந்து கூறினார். இருவரும் நுவரேலியாவில் ஆசிரியராக இருந்தவர்கள். அல்வின் மாஸ்ரர் கல்முனையிலும் உதைபந்தாடியவர். அந்தோனிப்பிள்ளை என்ற வீரர் சென் - அந்தனிஸ் கழகவீரராவார். சென் - ஜோன்ஸ் கல்லூரி அணியிலும் விளையாடி இலங்கை பாடசாலை தேசிய அணிக்காக பாங்கொங் சென்ற வீரராவார். பிரான்சிஸ் என்ற சென்பற்றிக்ஸ் மாணவன் சென் அந்தனிஸ் கழகத்தில் விளையாடிய திறனால் கொழும்பு கழகங்களுக்கும் விளையாடினார். கிறவுதர் என்ற கோல்காப்பு வீரன் சென்பற்றிக்ஸ் மாணவன்; இவர் கொழும்பு சவுண்டர்ஸ் கழகம் விமானப்படை ஆகியவற்றிற்கும் விளையாடிப் புகழ்பெற்றார். சென்மேரிஸ் கழக மணி என்பவர் 'கிக்ஸ்' எடுப்பதில் வல்லவர். இவர் கொழும்பு மாநகர அணிக்கும் விளையாடினார். டானியல் அந்தனி என்ற வீரரும் சென்மேரிஸ் கழகத்திற்காக விளையாடியவர். இவர் காலமாகிவிட்டார். எழுத்தாளரான இவரது விளையாட்டும் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். தேவா என்ற தேவராசா கிறீன்பீல்ட் வீரனாவார். யாழ் - அணிக்கு தலைமை தாங்கியவர் - ஒரு பத்திரிகையாளன்

(தினக்குரல் - ஈழநாடு) அகஸ்டின், ரேமன், கிறீலர் என்று பலரும் நகர அணிகளுள் அங்கம் வகித்தவர்களாவார். முஸ்லீம் அணியான சம்கூன் கழகமும் பலகாலம் பிரகாசித்து வந்தது.

வலிகாமம் பகுதியில் தெல்லிப்பழை, சுன்னாகம், கட்டுவன், புத்தூர், ஊரெழு ஆகிய பகுதியின் கழகங்கள் சிறப்பாக விளையாடின. தெல்லிப்பழை மகாஜனா, யூனியன் ஆகிய பாடசாலை மாணவர்களைக் கொண்ட கிராஸ்கொப்பஸ், கண்ணகி வி. கழகம் ஆகிய பெயரில் வீரர்கள் விளையாடினர். வடபகுதியில் நன்கு அறியப்பட்ட மகாஜனா உதைபந்தாட்ட பயிற்றுவிப்பாளர் பத்மநாதன் மாஸ்ரர் தலைமையில் இக்கழகங்கள் விளையாடின. இவ்வணியில் முயல், அணில், ராஜகாந்தன் என்ற பெயர் கொண்ட வீரர்கள் சிறப்புடன் விளையாடினர். இம்மூவரும் பந்தை எடுத்து சுழன்று விளையாடுவார்கள். கோல்கள் போடுவதிலும் மிகவும், உன்னிப்பாக இருப்பார்கள். வடிவேற்கரசன் பிந்தடுப்பு வீரராக விளையாடியவர். (1970) முயல் என்பவர் என்னிடம் அடித்த கோல் இன்னும் நினைவில் நிற்கிறது. எல்லோரையும் பந்துடன் சுழற்றி வெட்டிக் கொண்டு முன்னே கோல் நோக்கி வந்தவரை தடுப்பதற்காக நான் முன்னே பாய்ந்தேன். அவரோ எனக்கு மேலாக பந்தை உயர்த்திப் போட்டு கோலைப் போட்டு மகிழ்வு கண்டார். அக்கோல் எப்படியும் கோலை அடைய வேண்டியதுதான்; ஆனால் அவரது நுணுக்கமான செயல்பாடே இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கட்டுவனில் மணிவண்ணன், அப்பையா போன்ற பல நல்ல வீரர்கள் இருந்தனர். அப்பையா என்ற வீரர் கொழும்பு ரத்தினம் அணிக்கும், இலங்கை தேசிய அணிக்கும் விளையாடி மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்தவர். இப்போ ஜோம்னியில் வாழ்கிறார். புத்தூரில் கவுஸ்துவ மணி, சம்பந்தர், பீற்றர் போன்ற சிறந்த வீரர்களும் இருந்தனர்.

வட பகுதியின் பிறமாவட்டங்களான முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, மன்னார், வவுனியா ஆகிய மாவட்டத்து வீரர்களும் சிறப்பாக விளையாடியதை அறிவேன். குணரத்தினம் என்ற வீரரை அனுராதபுரத்தில் முதன்முதலில்

பார்த்த நான் அவர் விளையாட்டுத்துறையின் பல பிரிவுகளிலும் சிறப்பாக இயங்கியதை அறிய முடிந்தது. எல்லா இன மக்களின் அன்பைப் பெற்ற இவர் அண்மைக் காலத்தில் இயற்கை யெய்தினார். ஒரு சிறந்த விளையாட்டு துறைசார்ந்த ஒரு மானிடனின் இழப்பாகும். வலுநியாவில் நான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த காலங்களில் (74-75) மக்கள் வங்கியில் கடமையாற்றிய P. ஸ்ரீரங்கன் அறிமுகமாகி போட்டிகளில் தமது அணிக்கு விளையாட வைப்பார். இலக்கிய ஆர்வலரான இவர் இப்போ லண்டனில் கலை இலக்கிய பங்களிப்பும் செய்கின்றார்.

அனுராதபுரத்தில் ஒரு காலகட்டத்தில் (1970) தமிழ்பேசும் இளைஞர்களே உதைபந்தாட்டத்தில் பங்கேற்று விளையாடினர். நிரந்தரமாக வாழ்ந்தவர்கள், வர்த்தகம் புரிய வந்தவர்கள், அரசு உத்தியோகத்தர்கள் என்று பலர் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களில் உதை பந்தாட்டத்தில் ஆர்வம் மிக்க பலர் இருந்தனர். மன்னார் புஷ்பராஜா என்பவர் சிறைச்சாலைத் திணைக்கள உத்தியோகத்தர், மற்றும் சுகுமார் ரகுபதி ஆகிய வீரர்களும் ராஜா, என்பவரும் விளையாடினர். இங்குதான் எனக்கு பேனா மனோகரன் என்ற புதுக் கவிதையாளனை சந்திக்க முடிந்தது. அனுராதபுர கழகங் களுக்கும், மாவட்ட அணியிலும் அங்கம் வகித்தவர். அன்பு ஜவகர்ஷாவின் 'பொறிகள்' மூலமாக எனக்கு அறிமுகமானார். தற்போது தமிழ்நாட்டில் ஒரு பொலிஸ் அதிகாரியாக கடமையாற்றுகிறார். 'பஞ்சா' என்ற பஞ்சரத்தினம் அனுராதபுரத்தில் விளையாடிய பின், கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களில் விளையாடிய இவர் இலங்கையின் சிறந்த கோல் காப்பு வீரர்களுள் ஒருவர் என்பதை மறக்க முடியாது. நெல்லி யடியில் விளையாடிய மன்னார் முனாவ் அனுராத புரத்தில் விளையாடியவர். அனுராதபுரத்தில் அனுராஜன்ஸ், றோஜன்ஸ், சம்பத் கழகங்கள் செயல்பட்டமை ரூபகத்தில் உள்ளது.

திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களிலும் சிறந்த வீரர்களும், கழகங்களும் செயல்பட்டன. 66-67 பகுதியில்

திருகோணமலையிலிருந்து ஒரு கழகம் வெளிநாடு சென்று விளையாடியது ரூபகத்தில் உள்ளது. மட்டக்களப்பு அணி மாவட்டப் போட்டிகள், பலவற்றில் இறுதியாட்டம் வரை வந்து விளையாடியதை பார்த்துள்ளேன். ஹரல் அந்தனி, கிளமன் டீ சில்வா, திருப்பதி போன்ற வீரர்கள் திருகோணமலையில் இருந்தனர். பின்னாளில் இவர்கள் தேசிய அணியிலும் அங்கம் வகித்தனர். மட்டக்களப்பு கழகங்களை பற்றிய சரியான தகவல்கள் தெரியாவிட்டாலும் ஆனந்தராசா என்ற வீரர் பந்தை கையால் தூரவீசவல்லவர். இவர் சிறைச்சாலை மற்றும் பொலிஸ்திணைக் கழகத்திலும் விளையாடியவர். மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் உதைபந்தாட்டத்தில் பெரும்பங்கு வகித்தது.

கொழும்பில் ரட்ணம், சவுண்டஸ் ஜாவாலேன், ஓல்ட்பென்ஸ், விக்ரமி ஆகிய கழகங்கள் பழமை வாய்ந்த கழகங்களாக இருந்தன. ஹசிம்ஹன், லயனல்பீரிஸ், அப்பையா ராஜசிங்கம், முத்தலிப், வணிகரத்தினம், யு.ஐ. பிறிளா, கண்ணன் என்று மிகச்சிறந்த வீரர்கள் இருந்தனர். பின்னாளில் உதயமான 'றினோன்' கழகம் பெயருடனும் புகழுடனும் திகழ்கிறது. மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பதுளை, நுவரேலியா மாவட்டங்கள் சிறப்பாகச் செயல்பட்டன. பதுளையில் ஓல்டீதியன்ஸ் கழகத்தை பற்றி அறிந்துள்ளேன். பதுளை மாவட்ட அணி அந்த நாட்களில் சிறந்த அணியாகவும் இருந்தது. நுவரேலியா மாவட்டம் உதைபந்தாட்டத்தில் இன்று அதிகூடிய கவனமெடுத்து வீரர்களை உருவாக்கி வருகிறது.

விளையாட்டு வீரர்களை விட ரசிகர்கள் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டவர்கள், உணர்ச்சி வசப்படுவதால் சில விபரீதங்களும் நடைபெற்று விடுகின்றன. பதுளை நகரில் தம்பிப்பிள்ளை என்பவர் வர்த்தகராக இருந்தவர். 1967 பதுளையில் ஒருமுறை உதைபந்தாட்டப்போட்டி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. போட்டி மிக விறுவிறுப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக் கையில் பதுளை வீரர் அடித்த பந்து கோலின் கம்பத்திற்கு மேலால் சென்றுவிட்டது. அதைக்

கோல் என எண்ணிக் கொண்டிருந்த தம்பிப்பிள்ளைக்கு ஏமாற்றமாகிவிட்டது. அவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு கையை உயர்த்தி நிலத்தில் அடித்தார். அந்த வேகத்தில் அவரது உயிர் மைதானத்திலேயே பிரிந்து விட்டது. நான் குறிப்பிட்ட தம்பிப்பிள்ளை என்பவர் வதிரிடயமண்டல், பதுளை அணிகளுக்கு விளையாடிய ரத்னசிங்கம் அவர்களின் தந்தையாராவார். திரு தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் மரணச்சடங்கில், பதுளை மக்களும் இனமத பேதமற்று வந்து கலந்து கொண்டனர். வயது முதிர்ந்தும் விளையாட்டுக்காகவே இந்தப் பெரியவர் உணர்ச்சி வசப்பட்டிருக்கிறார். அந்த நாட்களின் இரசிப்பு எப்படியாக இருந்த தென்பதையும் உணரமுடிகிறது.

முன்பு குறிப்பிட்டது போல (V.T.S) வ.தே. சின்னத்துரை ஆசிரியர் என்ற ரசிகன் நமது ஊரில் இருந்தார். அவர் எங்கு உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் நடைபெற்றாலும் அங்கு நின்று அமைதியாக ரசித்துக் கொண்டிருப்பார். நன்றாக விளையாடும் வீரர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுத்து ரசிக்கும் ஒரு பிறவியாகும். அல்வாய், வதிரிக் கழகங்கள் விளையாடும் போட்டிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றாலும் சென்று ரசித்து மகிழ்வார். இவர் வயலின் வாத்தியத்தையும் இசைத்து வாசிக்கும் கலைஞராகவும் விளங்கினார். வதிரி பொம்பேஸ் கழகத்திற்கு ஒரு மைதானம் தேவைப்பட்ட போது மைதானத்தை அமைக்கும் முயற்சியில் திரு சின்னத்துரை, ஆசிரியர்கள் கழகத்தாரோடு முன்னின்றுழைத்தவர். அந்த செயற்பாட்டில் போம்பேஸ் கழகத்தை சார்ந்தவர்கள் எல்லோரும் உழைத்தனர். வடபகுதியில் கழகங்களின் வளர்ச்சிக் கு மைதானங்கள் இல்லாமையும் ஒரு குறைபாடாக இருந்துவந்தது. ஆனால் அந்த நிலைமைகள் இப்போ இல்லையென்றே எண்ணுகின்றேன்.

பார்வையாளர்களின் சொற்பிரயோகமே சில சந்தர்ப்பங்களில் போட்டிகளுக்கு இடையூறே விளைவிக்கின்றன. இதனால் விளையாடும் வீரர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டும் விடுகின்றனர். சிறந்த விளையாட்டு வீரனாக ஒருவர் இருக்கலாம். மைதானப் பண்பை

இழந்தால் அவரிடம் வைத்திருந்த மரியாதை தானாகவே அற்றுப் போய் விடுகிறது. பார்வையாளர்கள் வரிசையில் திரு சின்னத்துரை அவர்கள் வதிரி பொம்பேஸ், அல்வாய் மனோகரா ஆகிய குழுவினின் உறவினர். ஆனால் வதிரி டயமண்டல் போட்டிகளையும் ரசித்துக் கொள்வார். அவர் எல்லா வீரர்களையும், கழகங்களையும் கௌரவித்தவர். அவரது நடைமுறையில் பார்வையாளர்கள் இருந்தால் எந்தப் பிரச்சனையும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை

விளையாட்டுக்களில் சண்டைகள் கழகப் போட்டிகளில் மட்டுமல்ல கல்லூரிப் போட்டிகளிலும் நடைபெற்றுள்ளன. இவைகள் ஆதரவாளர்கள் என்ற பார்வையாளர்களாலே ஆரம்பிக்கின்றன. இன்னும் இந்தத் தகராறுகள் இடைக்கிடை நடைபெற்றுக் கொள்கின்றன. இவற்றிற்கு பார்வையாளன் உணர்ச்சி வசப்படுதலிலிருந்து விடுபட வேண்டும். மைதானத்தில் விளையாடும் போது நினைப்பது நடப்பதில்லை. விளையாட்டு என்பது நேரத்திற்கு நேரம் மாற்றமடையும் நிலையையும் ஏற்படுத்துகிறது.

நான் இதுவரை அறிந்தவரையில் பல இலக்கியக்காரர்கள், கலைஞர்கள் உதை பந்தாட்ட வீரர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். நாவாந்துறை, குருநகர் பகுதியில் நிறையப்பேர் உதைபந்தாட்டம் விளையாடி இருப்பார்கள். இலக்கிய ஊழியம் செய்த பலர் உதை பந்தாட்டத்தில் பங்கேற்றியுள்ளார்கள். அவர்களைப் பற்றி சற்றுப் பார்ப்போம். வதிரியூர் வன்னியன் என்றழைக்கப்பட்ட சி. வன்னிய குலம் அவர்கள் வதிரி பொம்பேஸ் கழகத்திலும், நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலய அணியிலும் அங்கம் வகித்தவர். இவருடைய இதுவும் பிரசவம் என்ற சிறுகதைக்கு முதற்பரிசு கிடைத்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில் உதைபந்தாட்டப்போட்டி ஒன்றில் பங்கேற்றுவிட்டே வீரசிங்கம் மண்டபத்திற்கு பரிசளிப்பு விழாவுிற்கு சென்றது ஞாபகத்திலுள்ளது. எழுத்தாளர் ராஜமூர் காந்தன் சுன்னாகம் ஸ்கந்த வரோதயாக் கல்லூரி, ஹாட்லிக்கல்லூரி, வதிரிடயமண்டல் கழகத்திற்கு உதைபந்தாடியவர்.

க. நவம் என்று அழைக்கப்படும் க. நவரத்தினம் சென்-பற்றிக்ஸ் கல்லூரி, ஹாட்லிக் கல்லூரி ஆகியவற்றோடு வதிரி பொம்பேஸ், சிவானந்தா கழகம், வதிரிடயமண்ட்ஸ் கழகத்திற்கும் விளையாடியவர். எழுத்தாளர் டானியல் அந்தனி நாவாந்துறை சென்மேரில் கழகத்திற்கு விளையாடியதையே நான் அறிந்து வைத்துள்ளேன். சென்-பற்றிக்ஸ் கல்லூரிக்கும் விளையாடி இருக்கலாம். அனுராத புரத்தில் பிறந்து வாழ்ந்து இப்போ தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் புதுக் கவிதையாளன் பேனா-மனோகரன் அனுராதபுரம் றோஜன்ஸ், அனுராதபுர மாவட்ட அணி ஆகியவற்றிற்கும் விளையாடிப் புகழ் சேர்த்தவர். பல்கலைவேந்தன் சில்லையூர் செல்வராசன் கல்லூரியில் உதைபந்தாடிய தாக அவரது கவிதை நூல் ஒன்றிலே குறிப்பிடுகிறார். கவிஞர் அல்வாயூர் செல்லையா மனோகரா சனசமூக நிலையத்தை ஸ்தாபிதம் செய்து கழகத்தையும் அமைத்துள்ளார். இலக்கியவாதிகள் உதைபந்தாடியிருந்தாலும் உதைபந்தாட்டத்தில் தங்கள் அனுபவங்களை கதைகளாகவோ, கவிதைகளாகவோ யாரும் எழுதவில்லை; ஆனால் கவிஞர் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் ஒரே ஒருமுறை உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் பங்கேற்றுவிட்டு தமது அனுபவத்தை “உதைபந்தாட்டம்” என்ற கவிதையை (1967) எழுதியிருந்தார். அக்கவிதை கவிஞரின் ‘தேனாறு’ கவிதை நூலில் (பக்கம் 97) இடம்பெற்றுள்ளது. அவர் பெற்ற அனுபவத்தைக் கூறும் பகுதியை மட்டும் கிழே தருகின்றேன்.

ஒடி வந்த பந்தினையான்
உதைக்கவென்றே
ஒரு காலைத் தூக்கஅது மறுகால்
மோதிக்
கூடியுள்ளோர் கைகொட்டிச் சிரிக்க
என்னைக்
குப்புறவே வீழ்த்தியது பின்ன
ராங்கே
ஆடுகின்ற வீரர்களைப் பார்த்துப்

பந்தை
அடிப்போமே என்றெண்ணும்
வேளை தோறும்
நாடியிலும் நெஞ்சினிலும்
முகத்திலெல்லாம்
நன்றாக மோதிநகைக் காளாக்
கிற்பே!

அப்பாடா வென்றுமே சுற்றிப் பார்த்து
அவமானந் தாங்காமல் நிற்கும்
போது
தப்பாமல் என்றனது தலையை நோக்கிச்
சரியாக வந்திட்ட பந்தை இந்தா!
இப்போதே யடிக்கின்றேன்
தலையாலென்றே
எதிராக ஒடினேன் ஏனோ பந்து
தப்பியது என்முன்னே நின்றோ னாலே
சாய்ந்திட்டேன் மூக்கிலடி பட்ட
தாலே

என்ற கவிதையாகும். காரை செ.சு வின் அனுபவம் எப்படி இருக்கிறது.

நான் ஒரு இலக்கிய காரனாக வரும் முன் உதைபந்தாட்டத்திலேயே ஆர்வம் கொண்டவனாக இருந்தேன். ஆதலால் உதைபந்தாட்டம் பற்றி எழுத முற்பட்டேன். படைப்பாளிகள் என்று பலர் உதைபந்தாட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். ஒன்று இரண்டு படைப்புகளை எழுதிவிட்டு ஒரு வட்டத்துள் நின்று கொண்டு இவர்கள் தங்களை எழுத்தாளர், கவிஞர் என எண்ணிக் கொள்கிறார்கள். நான் நாடாளவிய ரீதியில் எழுத்தாளர்களென அறியப்பட்டவர்களையே குறிப்பிட்டு காட்டியுள்ளேன். சில கலைஞர்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளேன். குறிப்பிட்ட கலைஞர்களும் தேசிய ரீதியாக அறியப்பட்டவர்கள்தான். இலக்கிய ஊழியம் செய்பவர்களும் விளையாட்டில் அக்கறையுள்ளவர்கள் என்பதைக்காட்டுவதும் எனது நோக்கமாகும். நான் வாழ்ந்த வடமராட்சிப் பிரதேசமே கூடுதலாக கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

அறமுகம் 12 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

உடதவவின்ன - மடிகேயைச் சேர்ந்த தலவின்னை சிபார் - யூ.எல் சிபார்தீன் மரிக்கார் 09.09.1963ல் பிறந்தவர். கலைப்பட்டதாரியான இவர் வத்தேகம தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, நாடகம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்டுவரும் இவரது படைப்புகள் தினகரன், வீரகேசரி, தினமுரசு, மித்திரன் ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. இவரது 'கவ்வாத்து' என்ற நாடகம் 2000 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வானொலி பவள விழாவில் விருது பெற்றது. 2000 ஆம் ஆண்டு தேசிய மீலாத் விழாவின் கவியரசுக்கிற்கு இவர் தலைமை தாங்கினார்.

இவரது முகவரி :- இல. 06, பள்ளி வீதி, மடிகே, உடதவவின்ன. தொ.பே :- 081 - 2493596 , 077 - 9754921.

வங்காள தேசம் இவர்களை
வயிற்றில் சுமந்து,
ஈன்றெடுத்தது உண்மை
ஆனால் - அவர்களை
தத்தெடுத்துக் கொண்டது
தண்ணீரல்லவா!

இறைவனின் படைப்பினில்
இன்னுமோர்,
ஈரூடக உயிரினம்
பங்களாதேஷ் மனிதர்கள்

“தண்ணீரில்லாக் காட்டுக்கு
பிரான்ஸ்வர் பண்ணுவேன்.”
என்று - இங்கு
எந்தவோர் அதிகாரியும்,
அரசியல்வாதியும்,
சொல்ல முடியாது.

“தலைக்கு மேலே
வெள்ளம் போனால்
சாணென்ன ! முழுவென்ன!”
பழமொழி இங்குமட்டுமே
சாத்தியப்படும்

உயிரினங்கள் பருகி
உயிர் வாழ்ந்திட
உதவும் நீர்,

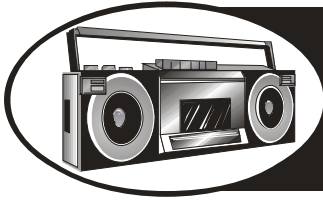
இங்கு மாத்திரமேன்,
உயிரினங்களின்
உயிரைக் குடிக்கிறது?

அன்றாடத் தேவைகளுக்காக
ஆற்றை நாடிச் செல்வது
அகிலத்தின் வழக்கம்.
ஆனால் - இங்கு
ஆறுகள் அவர்கள்
வீடுகளை நாடிச் செல்லும்.
ஆண்டு முழுதும் வெள்ளம்.

தண்ணீரில் தத்தளித்தபடி
தாகத்தால் தவிப்பர் - இந்த
தத்துப் பிள்ளைகள் - ஆம்
தவித்த வாய்க்கு
தண்ணீர் கிடைக்காது - இந்த
தண்ணீர் பாலையிலே!

கங்கா, யமுனா, பிரம் புத்திரா
என்று இமயத்தின் புத்திரிகளான
புனித நதிகளெல்லாம்
இங்கு வந்து,
பாவத்தையல்லவா
சுமந்து கொள்கின்றன!

உயிர்வாழ்வு
 தண்ணீரின்
 தத்துப் பிள்ளைகள்

திரைமறையுக் கலைஞர்கள் ஓர் அனுபவத் தொகுப்பு

எஸ். சூடாஜன்

30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒலிபரப்புத் துறையிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒளிபரப்புத் துறையிலும் பணியாற்றி வருபவர் S. நடராஜன் இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராக, செய்தி வாசிப்பவராக, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, வானொலி மாமாவாக அரும்பணியாற்றிய அவர் ஆயுசும்பாபிஷேகம், தேர்த் திருவிழா என்பனவற்றின் நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் இருந்துள்ளார். ரூபவாணிணியின் “ஐ” அலைவரிசையிலும் செய்திவாசிப்பவராக இருந்து இப்போது சைவ நீதி நிகழ்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

இரு ஊடகங்களினது செய்திப் பிரிவுகளில் தொடர்ந்தும் அவரது சேவை இருந்து வருகிறது.

இலங்கை வானொலி செய்திப் பிரிவின் தலைவரான பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம் திரு. சோமபாலாவுடன் ஒரு நாள் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் செய்தி அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரித்து ஒலிபரப்புவதற்கு- செய்தி ஆசிரியர், உதவி ஆசிரியர்(தமிழ்), கண்ணி இயக்குனர், அறிவிப்பாளர் என நான்கு பேர் தேவைப்படுவதாகவும், இவர்களுக்கான சம்பளங்களை வழங்குவதில் பெருமளவு பணம் செலவிடப்படுவதாகவும் கூறி, இத்தகைய சகல வேலைகளையும் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய ஒருவரை நியமித்து, செலவைக் குறைப்பதே தங்களது வருங்காலத் திட்டம் என்றும் தெரிவித்தார்.

இதற்கு நான் இவ்வாறு பதிலளித்தேன். “ஐயா! ஏறத்தாள் 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கை வானொலியில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக நான் சேர்ந்த சமயம் தனிமனிதனாக இதைத்தானே நான் செய்தேன். சக அறிவிப்பாளர்களும் இதைத்தானே செய்தார்கள். எந்தவித கஷ்டத்தையும் நாங்கள் எதிர்நோக்கவில்லை. செய்தி ஆசிரியரிடம் பிரதியைப் பெற்று, மொழி பெயர்த்து, கையால் எழுதி, பொருத்தமான தலைப்புக் கொடுத்து, கலையகத்துக்குச் சென்று செய்திகளை ஒலிபரப்பியதில் - தனி நபராக செயற்பட்டிருக்கின்றோம்” என்று கூறியதும் அவர் அடைந்த ஆச்சரியத்துக்கு அளவேயில்லை. செய்தி தயாரிப்பாளர் (News caster) என்ற வழிமுறை 1/4 நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன்னரே இருந்தமை எமக்குத் தெரிய வில்லையே! என்றும் கூறினார்.

ஒரு வானொலி நிலையத்தில் அதன் செய்திப் பிரிவு மிகவும் முக்கியமானதாகும். அந்த நிலையத்தின் மூலம் வழங்கப்படும்

செய்திகளே அந்த நிலையத்தின் தரத்துக்கான முத்திரையாகக் கருதப்படுகின்றன. இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்திக்கு இது வரை சரியானதொரு வரைவிலக்கணம் தெரிவிக்கப் படவில்லை என்பது சிந்தனைக் குரிய விடயம். செய்தி என்றால் என்ன? என்ற வினாவிற்கு நீங்களும் விடையளித்துப்பாருங்களேன். B. B. C போன்ற நிறுவனங்கள் இந்த முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு ஒருளவு வெற்றியும் கண்டுள்ளன.

செய்தி என்றால் “மக்களுக்குப் பயனுள்ளது” அவர்களுக்குச் சில சமயங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதுமான நிகழ்ச்சி பற்றிய பக்கச் சார்்பற்ற புதிய தகவல்” என்பதே அதன் வரைவிலக்கணம் ஆகும்.

இதற்கு மேலதிகமாக 1966ம் ஆண்டின் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனச் சட்டத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“ஒலிபரப்பப்படும் செய்திகள் சரியாகவும் பக்கச்சார்பற்ற வகையிலும், பொது மக்களின் நலன் கருதியும் அமைந்திருப்பதை நிச்சயிக்கும் பொறுப்பு-கூட்டுத் தாபனத்தைச் சார்ந்ததாகும்.”

சமநிலையிலான சரியான தகவல்களைத் தெளிவாகவும், நம்பகத் தன்மையுடனும் ஒலிபரப்புவதும் ஒரு ஒலிபரப்பு நிலையத்தின் கடமை.

ஒரு செய்தியறிக்கை சாதாரணமாக 10 அல்லது 15 நிமிடங்களுக்கு நீடிக்கும். இதில் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு செய்திகள், விளையாட்டுத் தகவல்கள், வர்த்தகச் செய்திகள், வானிலை அறிக்கை என்பனவற்றை இடம் பெறச் செய்வது செய்தி ஆசிரியரின் சாமர்த்தியம் என்று கூறலாம்.

சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் பத்திரிகைகளையே செய்தி அறிக்கையாக அறிவிப்பாளர்கள் வாசித்தார்கள். நிலைமை இன்று மாறிவிட்டது. உள்நாட்டு வெளிநாட்டு செய்திகளை ஆசிரியரே திரட்டிக் கொள்கிறார். உள்நாட்டு செய்திகளை வானொலி நிலைய நிருபர்கள் மாகாண, மாவட்ட நிருபர்கள் ஆகியோர் வழங்குகின்றனர். இவர்கள் அனுப்பும் செய்திகள் அரசாங்க நிறுவனங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், மத்திய வங்கி வெளி நாட்டுத் தூதரகங்களிடமிருந்து கிடைக்கும் தகவல்களைத் தொகுத்தே-உள்ளூர் செய்திகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இணையத்தளம், ராய்ட்டர், ஏ.எப்.பீ போன்ற அமைப்புக் களிலிருந்து வெளிநாட்டு செய்திகள் தொகுக்கப்படுகின்றன. வளிமண்டலவியல் திணைக்களம் வானிலை அறிக்கையொன்றை தினமும் அனுப்பிவைக்கும்.

இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பிரதான செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து 10 நிமிட அறிக்கையாக தயாரிப்பது செய்தி ஆசிரியரின் கடமை. செய்திகளின் முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, 4 அல்லது 5 தலைப்புகளையும் அவர் வழங்குவார்.

காலை, நண்பகல், மாலை, இரவு என 4 பிரதான செய்திகள் தினமும் ஒலிபரப்பப்பட்டாலும் காலைச் செய்தியறிக்கை தயாரிப்பதுதான் கஸ்டமான விடயம். காலை 6.30க்கு செய்தி ஒளிபரப்பப்பட்டாலும் அதனைத் தயாரிப்பதற்கு 21/2 மணிநேரம் முன்னரே நாம் நிலையத்துக்குச் சென்றுவிட வேண்டும். எனவே காலை 3.00 மணிக்கு இலங்கை வானொலி நிலைய வாகனம் வீட்டு வாசலில் வந்து நிற்கும். அதிகாலை 2.30 க்கு நாம் நித்திரைவிட்டெழுந்தால்தான் 3.00 மணிக்கு வாகனத்தில் புறப்பட முடியும்.

இரவு 9.00 மணிநேர செய்தி தயாரிப்பின் போது ஏற்பட்ட பிரச்சினை பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். இந்தச் செய்தியை ஆங்கிலத்திலிருந்தே தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்துக்கொண்டிருக்கையில் Moral Rearmament Movement என்ற சொற் தொடர் வந்துவிட்டது. அகராதியிலும் இதற்கான தமிழ்ச் சொல்லை காண முடியவில்லை. தமிழ்ச் சேவை உயர் அதிகாரிகளுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்ட போதிலும் உடனடியாக அதற்குரிய தமிழ்ச் சொல் அவர்களது நினைவுக்கு வரவில்லை.

வீரகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகளினது செய்திப் பிரிவின் ஆசிரியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டபோது, தினகரன் உதவி ஆசிரியர் திரு சுப்பிரமணியம்தான் உதவிக்கு வந்தார். M. R. M. என்பதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு தார்மீக புனருத்தாரண இயக்கம்- என்று கூறி அவர் பேருதவி புரிந்ததை இன்றும் மறக்கமுடியவில்லை. செய்திப்பிரிவில் இடம் பெற்ற மற்றுமொரு சம்பவம் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டும். அந்த நாட்களில் செய்திகள் ஆங்கிலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுவது வழக்கம். இரவு 9.00 மணி செய்தியானால் 7.30க்கே ஆங்கில ஆசிரியர் வேலைகளை ஆரம்பித்து விடுவார். அவர் கூறும் செய்திகள் ஒவ்வொரு பக்கமாக தட்டச்சில் பதிவு செய்யப்பட்டு சிங்கள, தமிழ் அறிவிப்பாளர்களிடம் வழங்கப்படும். நாமும் மொழிபெயர்ப்பை ஆரம்பிப்போம்.

ஒரு நாள் 8.00 மணிக்கும் ஆங்கில ஆசிரியர் வரவில்லை. மணிக்கூடு 8.10 ஐயும் காட்டியது. செய்தியாளர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம். 10 நிமிட செய்தியறிக்கைக்கான மொழிபெயர்ப்பு 45 நிமிட நேரத்தில் செய்ய வேண்டியிருக்கிறதே! என்ற கவலை எங்களுக்கு. சரியாக 8.15க்கு ஆங்கில ஆசிரியர் வந்து சேர்ந்தார். அவரது வாகனம் வழியில் நின்றுவிட்டதுதான், அவரது தாமதத்துக்கான காரணம். மன்னிப்புக் கோரிய அவர் பதற்றப்படவில்லை. “செய்தி அறிக்கையின் முதலாவது பக்கம் 5 நிமிடத்தில் உங்களிடம் தரப்படும். நீங்கள் அதனை மொழிபெயர்க்கும் போதே ஏனைய பக்கங்களை நான் தருவேன். நீங்கள் அனுபவ சாலிகள். எனவே வழமையிலும் பார்க்க, சிறப்பான ஒரு செய்தி அறிக்கையை இன்று உங்களால் தர முடியும். என்று கூறிவிட்டு தட்டச்சாளருக்கு முன்னால் உள்ள தமது ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். 8.20க்கு முதலாவது பக்கம் வந்து சேர்ந்தது. அடுத்தடுத்து 3 நிமிட இடைவெளியில் அடுத்த பக்கங்களும் வர ஆரம்பித்தன. உள்ளூர், வெளிநாட்டு, விளையாட்டு, காலநிலை செய்திகளை உள்ளடக்கி, தலைப்புச் செய்திகளை அவர் தரும்போது நேரம் 8.45. இரவு 9.00 மணிச் செய்திகளுக்கு போதிய நேரம் இருந்ததனால் நாங்கள் இருவரும் கவலைப்படவில்லை. அவர் கூறியபடியே முதந்தரமான செய்தி அறிக்கை ஒன்றை

தயாரித்து ஒலிபரப்பினோம். ஆங்கில செய்தி ஆசிரியரின் பெயர் குலசிரி அமரத்துங்க. சிங்கள மொழி அறிவிப்பாளரின் பெயர் சிரில் ராஜக்ச, செய்தித்துறையில் ஜம்ப்வான்களான இந்த இருவரும் இன்று நம்மத்தியில் இல்லை.

சொற்பகாலத்துக்கு பிரதமராகப் பதவி வகித்த பிரபல அரசியல்வாதி அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றி மக்களுக்கு அறிவிக்க வெள தினமும் இரவில் தகவல் அறிக்கை யொன்று ஒலிபரப்பப்பட வேண்டுமென தீர்மானத்தை தொடர்ந்து, “அரசியல் குறிப்புகள்” என்ற தலைப்பில் அது ஒலிபரப்பாகியது. ஆங்கிலத்திற் தயாரிக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கை, பிரதம மந்திரி அலுவலகத் திலிருந்து எத்தனை மணிக்கு வந்து சேரும் என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருந்தது. ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்துக்கும், தமிழுக்கும் மொழி பெயர்க்கவென இரண்டு அறிவிப் பாளர்கள் மாலை 6 1/2 மணியிலிருந்து தயார் நிலையில் இருந்தனர். ஆங்கில அறிக்கை வந்து சேர்ந்ததும் அதனை மொழிபெயர்த்து அன்றைய இரவு ஒலிபரப்பு முடிவடைய முன்னர் ஒலிபரப்புவது- எமது கடமையாக இருந்தது. அறிக்கை கிடைத்த நேரத்தின் அடிப்படையில் அதனை மொழிபெயர்த்து இரவு 9.00 மணி செய்திகளை அடுத்து ஒலிபரப்ப தீவிர முயற்சி மேற்கொண்டோம். ஆனால் இரவு 8.00 மணிக்கு அல்லது 8.30க்கு ஆங்கில அறிக்கை கிடைத்தால், அதன் மொழி பெயர்ப்பை இரவு 9.10க்கு ஒலிபரப்ப முடியாதென்பதனால், சிலசமயம் இரவு 10.00 மணிக்கும் “அரசியல் குறிப்புகள்” ஒலிபரப்பாகியது. அதனைத் தவிர அந்த அறிக்கை சில வேளைகளில் 10 நிமிடங்களில் முடிவடைந்தது. சில வேளைகளில் 30 நிமிடங்களுக்கு நீடித்தது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அது ஒலிபரப்பப்படாமையினாலும், குறிப்பிட்ட நேரத்தை அது கொண்டிருக்காமையினாலும், அரச நடவடிக்கை பற்றி மக்களுக்கு அறிவிப்பதென்ற அதன் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்றதான் கூறவேண்டும்.

செய்திகள் சம்பந்தமான தகவல்களைக் கொண்டுள்ள இந்த இதழில், அவுஸ்திரேலியாவின் சிட்னி நகரில் செயற்படும் “இன்பத் தமிழ் ஒலி” என்ற தனியார் வானொலி நிலையத்தில் செய்தி வாசித்த அனுபவம் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். இதனை நடத்துபவர் இலங்கை வானொலி, ரூபவாகினி என்பனவற்றில் முன்னர் கடமையாற்றிய

பிரபாகரன் என்ற ஒலிபரப்பாளர். ஒலிபரப்புத் துறையில் அவருக் கிருந்த ஈடுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சிட்னியில் தனிமனிதனாக தனியார் வானொலி நிலையமொன்றை நடத்தி வருகின்றார்.

6 மாதகால வீசாவில் நான் சிட்னி வந்துள்ளதை அறிந்ததும், என்னைச் சந்தித்து, தமது வானொலி நிலையத்தில் தினமும் செய்தி அறிக்கையை தயாரித்து வாசிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டார். நேயர்களுக்கு எந்தவித முன்னறிவித்தலும் விடுக்கப்படாமல் குறிப்பிட்ட தினத்திலிருந்து நான் செய்தி வாசிப்பதென்று தீர்மானமாயிற்று.

அந்த நாள் வந்ததும் இரவு 9.30க்கு “இது இன்பத் தமிழ் ஒலி” செய்திகள் வாசிப்பது S. நடராஜன் என்ற அறிவித்தலுடன் செய்தி அறிக்கையை வாசித்தேன். 9.40க்கு செய்தி முடிவடைந்ததும் வானொலி நிலையத்திற்கு அதிக எண்ணிக்கையான தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்தன. “இலங்கை வானொலியைச் சேர்ந்த S. நடராஜன் அவுஸ்ரேலியாவுக்கு வந்துள்ளாரா?” என்று கேட்ட நேயர்கள், திரு. பிரபாகரன் நிலைமையை விளக்கிக் கூறியதும், செய்திப்பிரிவை என்னிடமே ஒப்படைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். சிட்னி நகரில், பொது விரதங்கள், கூட்டங்கள், இசை நிகழ்ச்சிகளின் போது அவர்களை நான் சந்திக்கும் போதெல்லாம், செய்தி அறிக்கை சம்பந்தமாக தங்களது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க அவர்கள் தவறவில்லை.

10 நிமிடம் நீடிக்கும் தரமான செய்தியறிக்கையை தனிமனிதனாக தயாரித்து ஒலிபரப்புவது இலகுவான விடயமல்ல. சிட்னி மாநகர சபையின் வாசிகசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆங்கில தினசரிகளிலிருந்து காலை 9.00 மணி தொடக்கம் 12.00 மணிவரை செய்திகளை சேகரித்துக் கொள்வேன். நண்பகல் வீடு திரும்பி மதிய உணவை முடித்துக் கொண்டதும் 2.30க்கு வானொலி நிலையம் சென்று இணையத் தளத்திலிருந்து உலகச் செய்திகள், இலங்கை சம்பந்தமான தகவல்களை திரட்டிக் கொள்வேன். இந்த வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில் 3.00 மணியிலிருந்து 1 மணிநேர கர்நாடக இசையை ஒலிபரப்புவதும் எமது கடமையாக இருந்தது. மாலை 6.00 மணிக்கு வீடு திரும்பியதும், 9.00மணிவரை

செய்தி மொழி பெயர்ப்பு, அவற்றை ஒழுங்கு படுத்தல், தலைப்புச் செய்தி வழங்கல் என்பன முடிவடைந்ததும், நேரம் 9.30 காட்டும். வீட்டிலிருந்தே, தொலைபேசி மூலம் வானொலி நிலையத்துக்கூடாக செய்தியறிக்கை ஒலிபரப்பாகும். புலம் பெயர்ந்த மக்கள்

அனைவரும் விரும்பிய ஒரு தொழிலைச் செய்த மன நிறைவு ஒரு புறமிருக்க செய்திகளின் தரத்தையும் ஜனரஞ்சகதன் மையுடைய தரத்தையும் அவதானித்த வர்த்தகத் துறையினர் செய்தியறிக்கைக்கு அனுசரணை வழங்க முன்வந்ததும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

போர்க்குரலின் ஜெயம் !

ஒளிரும் மின்விளக்கு மீதான சில்வண்டொன்றின்
தொடர் மோதல் - என் கவிதைகளை தடைசெய்கிறது
என் மக்களின் ரணங்களை மனமெங்கிலும் சுமந்தபடி
பேனையை குனிவித்த வேளையில் தான் இந்த
தொந்தரவு தொடங்கியது
இந்த சில்வண்டு மோகமுறுகிறதா?
கோபமுறுகிறதா?
இருளில் தொலைந்த தன் காத(லியை)லனை தேடித்தர
விளக்கிடம் விண்ணப்பிக்கிறதா?
வா்ண பேதமறியா இருளின் மகத்துவ மறியாமல்
செயற்கையொளியின் மாயவலையில் விழுந்துளதா?...

வே. தினகரன், பத்தனை

அல்லது
இயற்கையை வெல்ல முனையும்
மனித அறிவின் முகத்தில் மோதிமோதி
எதிர்ப்பு சொல்கிறதா?
சத்தமிட்ட படியும் பறக்கிறதே...!
எதையோ சொல்ல முனைகிறதென்பதை
அறிவேன் நான்...
ஆயினும் எதை என்பதறியேன்
உன்னதப் பிறவியாமே மனிதப்பிறவி..?!
ஒன்றுமறியேனே நான்...
வண்டு பறந்துவிட்டது...
சில்வண்டு பற்றியே என் சிந்தனை
அடடா...!
தன்னைக் கவிதையில்
பாடச் சொல்லியிருக்கிறது...!

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உ ஷாநாடு
தனிப் ரூ : ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1000/=
ஆயுஷா சந்தா : ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ
வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ/
மணியோடர் மூலமாகவோ
அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புபவர்களு
அதனை வெள்ளவத்தை தபாஓ
நிலையத்துஓ மாற்றக்கூடியதாக அனுப்ப
வேண்டும். வங்கிக் கணக்கு மூலம்
அனுப்புபவர்கள் **T. Gnanasekaran, HNB -Wellawatta**
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் -
0090672606 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி
ரசீதை அனுப்ப புதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி :

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AUS)	35	950	1400
Europe (•)	25	30	40
India (Indian Rs.)	500	50	70
UK (£)	15		
Other (US \$)	25		

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3B, 46th Lane, Colombo 06.

தர்மசேன பத்திராஜாவின் புதிய

சிங்களத்திரைப்படம்

தமிழ்/ இஸ்லாமிய மக்களின் பரிதவிப்புப் பத்வசு சித்திரம்

கே. எஸ். சீவகுமாரன்

கூடந்த கால்நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இலங்கையில் தமிழ் மக்களும், இஸ்லாமிய மக்களும் சொல்லொணா பரிதவிப்புகளையும், இன்னல்களையும், இழப்புகளையும் (உயிர், பொருள்) அங்கலாய்ப்பு களையும் திசையறியா இக்கட்டுகளையும், எதிர்கொண்டு வருகின்றனர் என்பது உலகறிந்த செய்தி.

இனவாதம் சம்பந்தப்பட்ட இந்த அவிழ்க்க முடியாமல் செயற்படும் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டு விடிவுகாணப் பலரும் பற்பல முயற்சிகள் சம்மந்தப்பட்ட மூவினத்தினராலும் எடுக்கப்பட்டு வருவதை நாமறிவோம்.

அத்தகைய முயற்சிகளில் ஒரு கூறாக திரைப்படம் மூலம் நிலைமையை வெளிப்படுத்தும் பணியும் அமைகின்றது. இந்த திரைப்படம் கூட, கதைசார்ந்த படமாகவும் (Feature film), குறும்படம் - ஓரளவு கதை சார்ந்ததாகவும் பெரும்பாலும் (Shortfilm) ஆவணப்படங்களாகவும் (அந்த நாட்களில் இவ்வாறுதான் அழைத்தார்கள்) (Documentaris) புணையா மெய்விளக்கத் திரைப்படம், அல்லது இடையிடப்பட்ட விளக்கவுரைகளுடன் மெய் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் கலப்பின்றிக் காட்டும் இயக்கப் படமாகவும் (Doco-feature film) வெவ்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

மேற்சொன்ன திரைப்பட வகைகளுள் நாம் இங்கு எடுத்துக் கொள்வது ஒரு 'Doco-feature' என்றழைக்கக் கூடிய ஒரு மும்மொழிப் படமாகும். அந்தப் படத்துக்கு நாம் அறிமுகமாகும் முன் இந்தப் "புணையா மெய்விளக்கத்

திரைப்படம் அல்லது இடையிடப்பட்ட விளக்கவுரைகளுடன் மெய் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் கலப்பின்றிக் காட்டும் இயக்கப்படம்" பற்றியதோர் மேலும் ஒரு விளக்கம்:

உண்மை விவரங்களை / மெய்களை எதுவிதமான புணைவும் இல்லாமல் விளக்கும் நிகழ்ச்சிகள் இதில் அடங்கும். இத்தகைய படத்தில் சாதாரண மக்களே தோன்றுவர். பிரபல சினிமா நட்சத்திரங்கள் நடிக்க மாட்டார்கள். பின்னணி அலங்காரங்கள் பிரமாண்டமான செயற்கைக் கட்டடத் தொகுதிகள் போன்றவை இருக்க மாட்டா. கதை எடுத்துரைப்பு புணையப் படாமல், மெய்நிகழ்ச்சிகளின் விளக்கமாக அமையும் (பார்க்க எனது அசையும் படிமங்கள், பக்கம் 61)

தமிழிலும், சிங்களத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் ஐந்தாறு திரைப்படங்களும், குறும் படங்களும், Doco-features களும் இனத்துவேஷம் காரணமாக நிகழ்ந்த விளைவுகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

சிங்கள மொழியைப் பொறுத்தமட்டில், காமினி பொன்ஸேக்கா, தர்மசிறி பண்டார நாயக்க, பிரஸன்ன விதானகே, அசோக ஹந்தேகம, சோமர்தன் பாலசூரிய போன்ற சிலர் ஓரளவிற்கு இனப்பிரச்சினை தொடர்பாகத் தாம் விளங்கிக் கொண்ட விதத்தில் ஓரிரு முகங்களைக் காட்டியுள்ளனர். தமிழர் என்ற இனவடையாளங் கொண்டோர் இப்படங்களின் கருத்தாக்கம், வெளிப்பாடு சம்பந்தமாக அதிருப்தி கண்டுள்ளனர் என்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

இந்தப் பின்னணியில் தர்மசேன பத்திராஜா, தமிழ்- ஆங்கிலம்- சிங்களம் பேசும் பல்வேறு இனத்தவர் உரையாடல்களைக் கொண்டும் விவரணையாளர்கள் (Narrater) குரல் கொண்டும் தயாரித்து நெறிப்படுத்திய மும்மொழிப் படங்களுள் ஒன்றான ஆங்கில மொழி ஆக்கத்தை அண்மையில் பார்க்க நேர்ந்தது. படத்தின் பெயர்: “In Search of a Road” இந்தப் படத்தின் நெறியாளர் பற்றிய சில விவரங்கள்:

இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் படங்களில் ஒன்று “பொன்மணி” காவலூர் இராசதுரை எழுதிய கதையைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட இப்படம் அக்கறை கொண்ட சிலரினால் மெச்சப்பட்டது. அதே சமயம் எனது அதிருப்தியை ஏற்கெனவே நான் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதியிருந்தேன்.

தர்மசேன பத்திராஜா சிங்கள மொழி, சிங்கள இலக்கியத் துறையில் ஒரு பேராசிரியராவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் முன்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளாகமாக, மறைந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தலைமை தாங்கிய காலத்தில் இயங்கியது. அங்கே அக்காலத்தில் சிங்களக் கல்விமான் களும், மாணவர்களும், ஆங்கில இலக்கியச் சிங்களப் போதனாசிரியர்களும் நல்லுறவுடன் செயற்பட்டனர். தர்மசேன பத்திராஜா வளாகத் தமிழ் கல்வியியலாளர் உதவியுடன் ‘பொன்மணி’ படத்தை நெறிப்படுத்திய போதும், அப்படம் ‘சினம்’ என்ற முறையில் படுதோல்வி கண்டது.

இருந்த போதிலும், தர்மசேன பத்திராஜா சிங்களத் திரைப்பட வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்றுவரும் ஒரு தலைசிறந்த நெறியாளர் ஆவார்.

ஒரு பாதையைத் தேடி

தர்மசேன பத்திராஜாவின்

வடக்கு ஓடும் புகையிரத வண்டியதும் அதற்குச் சமாந்தரமாக செல்லும் ஏ-9 இனதும் ஒன்றோடு ஒன்றாக பின்னிப் பிணைந்த கதை ஒரு பாதையைத் தேடி.

போருக்கும் சமாதானத்திற்கும் இடையில் அகப்பட்ட நிலையில் உள்ள மக்களின் கதை. பயணக்கதை மரபில் உருவாகிய இத் தயாரிப்பு தன் கதை சொல்லும் பாணியில் ஒரு விவரணப் படமாக வெளிவருகிறது. இந்தப் புகையிரத வண்டியும் ஏ-9 உம் யுத்தம், சமாதானம், பயணம் சமூக எழுச்சி, இடம், இடம்பெயர்வு என்பனவற்றின் சின்னங்களாகும். 1905ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்து மாதம் முதலாந் திகதி யாழ் நகர் நோக்கி புறப்படும் புகையிரத வண்டி இடம், நிலம், பிராந்தியம், யுத்தம், சமாதானம், இல்லம், நாடு என்பனவற்றிற்கூடாக பயணம் செய்கிறது ஒரு பூமியை நாடி, ஒரு கணவைத் தேடி.

உண்மைக்கும் புனைகதைக்கும் இடையில் உள்ள இந்தப்படம், எம்மை ஒரு 100 ஆண்டு பயணத்துக்கூடாக, வரலாற்றுக்கூடாக, நினைவுகளுக்கூடாக, ஒரு எதிர்காலத்தை நோக்கி எம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

இவர் ஒரு பண்பாளராவார். 45 வருடங்களுக்கும் மேலாக நல்ல (தரமான) சிங்களப் படங்களை நெறிப்படுத்தியவராவார். கிழக்கு ஐரோப்பிய படங்கள் பெரும்பாலும் அற்புதமான படங்களாக அமைவன. அவற்றின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட தர்மசேன பத்திராஜா அகஸ் க(G)வ்வ, ப(B)ம்ப(B)ரு அவித், பாரதிசே(G), சொல்தாது உள்ளேஹு, மதுயம் தவஸ போன்ற பாராட்டக் கூடிய படங்களைத் தந்துள்ளார். பலதொலைக்காட்சித் சித்திரங்களையும், கதைசாரா மெய் விளக்கப் படங்களையும் தந்துள்ளார்.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் கலைக் கழகத்தின் தலைவராகவும் விளங்கும் தர்மசேன பத்திராஜா, சமூகப்பிரக்ஞை கொண்ட மனிதாபிமானப் படைப்பாளியாவார். இலட்சிய வாதி என்பதைவிட இவரை ஒரு சமூக யதார்த்தவாதி எனலாம்.

விர்லர்சார்ந்த நுண்ணிய திரையாக்க (Digital film making) முறையில் “In search of a Road” (பாதையொன்றைத் தேடி) என்ற படம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு செல்லும் ரயில், தெரு பாதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வரலாற்று ரீதியில் அண்மைக்கால நிகழ்ச்சிகளென காட்சிப் படிமங்களாக இப்படம் நமது அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலான அல்லல்களைக் காட்டி நிற்கின்றன. வரலாறு தெரியாத நமது சிங்கள இனவாதிகள் திகைத்துப் போகும் அளவிற்குப் படம் உறைந்த படிமங்களாக அவர்களது மனச்சாட்சியை உலுக்கிவிடும். கூடியவரை பக்கம் சார்பாக இல்லாமல் உண்மை நிலையை வரலாற்று நிகழ்வுப் படப் பிடிப்புகள் மூலம் (பழைய சுவடிகள், பழைய புகைப்படங்கள்) நிதர்சன நிலைமையை சித்திரிக்கின்றன.

ஒரு தமிழன் என்ற முறையில் இப்படம் எனக்குத் திருப்தியைத் தருகிறது. காரணம் எதுவெனில், கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் சிங்கள / ஆங்கில ஊடகங்கள் இதுவரையும் வெளிப்படுத்தாத தமிழ் பேசும் மக்களின் பரிதாப நிலையை இப்படம் பெருமளவு காட்டி, எவரையும் சிந்திக்கவும் உணரவும் வகை செய்கிறது. அந்த விதத்தில் நெறியாளரையும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த விதத்திலே, ஒரு தமிழ்ப்பெண்ணின் பங்களிப்பு குறிப்பிடும் படியாக இருக்கிறது. அவர் பெயர் சிவமோகன் சுமதி. இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியப் போதனாசிரியராக (பேராசிரியர் என நினைக்கிறேன்) அது மாத்திரமல்ல கி(G)ரிஷ் கர்நாட் என்ற கன்னட மொழித் திரைப்பட நெறியாளரும், நாடகாசிரியரும், நடிக்கருமான (தமிழ்ப் படங்களிலும் நடித்திருக்கிறார்) கலைஞரின் “நாகமண்டலம்” நாடகத்தின்

தமிழாக்கத்தை நாடகமாக நெறிப்படுத்தியும் நடித்துமிருக்கிறார். சில ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துமிருக்கிறார். குறும்படம் ஒன்றையும் நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார். அமெரிக்காவில் ஆங்கில இலக்கியம் பயின்ற பட்டதாரி இவர். இவருடைய சகோதரிகளைப் போல (நிர்மலா நித்தியானந்தன், ரஜனி திராணகம்) சுமதியும் திறமைசாலி.

சிவமோகன் சுமதி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய விவரணக் கதையை, அழகாக ஆங்கிலத்தில் தெளிவாகவும் சரியான உச்சரிப்புடனும் குரல் வழங்கியவர் ஆங்கில நூலாசிரியரும் தலைசிறந்த சிங்களத் திரைப்பட நெறியாளருமான திஸ்ஸ அபேசேகர. சுமதியுடன் சரத் கெல்லப்பொத்தவும் நேர்மையாகக் கதைப் பிரதியை எழுதியுள்ளார். சன்ன தேசப்பிரியவின் ஒளிப்பதிவு பொருத்தமாய் வந்து அமைகிறது. பழைய, புதிய படப்பிடிப்புக்களை இணைத்து படப்பிடிப்புக்களைத் தந்துள்ள எல்மோ ஹலிடே (இவர் ஒரு தமிழர்) ஈழத்துச் சிங்களத் திரைப் படங்களில் குறிப்பிடும் படியான படத் தொகுப்பாளர் ஆவார்.

இந்தப் படத்தில் மறைந்த வைத்திய கலாநிதி சிவஞான சுந்தரம் (டொக்டர் நந்தி என்ற தமிழ் எழுத்தாளர்) ஒரு சில வார்த்தைகளை ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார். இவரைத் தவிர பே(p)ர்மியஸ், லயணஸ், விக்ரீரம், சண்முகலிங்கம், ஷார்மினி செல்லையா, ஜெயராஞ்சனி ஆகியோரும் நடிக்கின்றனர்.

இந்தப் படத்தை இளைஞர்களும் யுவதிகளும் அவசியம் பார்க்கவேண்டும். தமிழராகிய நாம் எப்படி வடக்கில் வாழ்ந்தோம், எப்படி இழிந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம் என்பது உணர்த்துவிக்கப்படுகிறது.

முதியோரும் தமது பழையகால நினைவுகளை இரமைட்க, இப்படத்தின் காட்சிகள் உதவும். 1905 முதல் இற்றை வரையான தமிழ், முஸ்லிம் வரலாற்றின் முக்கிய சம்பவங்கள் ஆவணச் சித்திரமாகவும், கதை சார்ந்த படமாகவும் வெளிவந்துள்ள ஒரு முக்கியமான docu - feature.

மற்றுமை நேரில்

தொடர் அஞ்சல்

விபச்சாரத்தின் அரசியல்

சிங்கள அரசியல்வாதிகள் தங்களது வாசிக்காக மட்டுமே வாழ்பவர்கள். மூச்சு விடுபவர்கள். அதில் எந்தவிதமான மறுதலிப்புக்கும் இடம் இல்லை.

நாடு நாசமாகிக் கொண்டே போகிறது. சரியான குடிதண்ணீர் இல்லை, மக்களுக்கு வாழ வீடு இல்லை, சேரிப்புறங்கள் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது, போக்குவரத்துகள் மிக மோசமாகி விட்டன, பாதைகள் உடைந்து குழியாகி விட்டன, கொழும்பு நகருக்குள் தண்ணீர் வந்தால் போக வழியில்லாமல் வெள்ளக் காடாகி விடும்.

வாகரை, மட்டக்களப்பு பகுதியில் விமானத்தில் இருந்து குண்டு குண்டாக காடுகளில் போட்டு காசைக் கரியாக்குகிறார்கள், கடற்கரையோரங்கள் பாழ்பட்டு விட்டன. ஏழைகள் பாணுக்கும் பருப்புக்கும் பிச்சை யெடுக்க ஆரம்பித்து விட்டனர்.

ஆனால் அரசியல்வாதிகள் எனும் முட்டாள் தனமானவர்கள் எம்மை ஏமாற்றி ஏமாற்றியே வாழ பழகி விட்டனர்.

ஐ. தே. கட்சி ஏதாவது விமோசனத்தை பெற்றுத் தரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் ஒரு இலங்கையன் வெயில், மழை பாராது தனது குடும்பத்தோடு கால் கடுக்க வரிசையில் நின்று வாக்குப் போட்டு அந்தக் கட்சி சார்ந்த ஒருவனை எம். பி. யாக்கினால் அவன் (இதில் ஒருமையில் மட்டும் தான் என்னால் சொல்ல முடியும்.) கோடிக் கணக்கில் காசும் சொகுசு வாகனமும் ஒரு பெயர் அர்த்தம் தெரியாத அமைச்சுப் பதவியும் வாங்கிக் கொண்டு சுதந்திரக் கட்சியோடேயே அல்லது வேறு பேய் ஒன்றினுடனேயே போய் விபச்சாரம் செய்கிறான் / செய்கிறான்.

அதே போலத்தான் சுதந்திரக் கட்சியை நம்புகின்ற மக்களுக்கும் இலங்கை தொழிலாளர் கொங்கிரஸை, முஸ்லிம் கொங்கிரஸை, மலையக மக்கள் முன்னணியை, இடது சாரிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற லேபல் உள்ளவர்களை நம்புகின்ற எல்லோருக்கும் இதே நிலைமை தான்.

வாக்காளர்கள் என்ன முட்டாள்களா? உங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்வுக்காக, சொகுசுக்காக நீங்கள் செய்வது எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க?

அனுரா என்கின்ற கோமாளியின் அரசியல் பெரும் எரிச்சல் தருகிறது.

மங்களவும் ஸ்ரீபதியும் இப்பொழுது அதைச் சொல்லட்டுமா? இதைச் சொல்லட்டுமா? என்கும்மா சால்யாப்புச் செய்கின்றனர்.

அவர்கள் உள்ளே இருக்கும் பொழுது மகிந்த ருகுணு புத்திரயோ, வெளியில் வந்தாப் பிறகு மகிந்த சரியில்லை.

உள்ளே இருக்கும் பொழுது எல்லா வற்றிற்கும் உடந்தையாக இருந்தவர்கள் இவர்கள்.

இவர்களும் நாளை மாறிப்போய் வயிறோடு வயிறு கட்டி ஆரத் தழுவி உங்களோடு தான் என்று சொல்லலாம். (பெப்ரவரி 17ம் திகதி எழுதுகிறேன்.)

மகிந்த ராஜபக்ஷவின் சகோதரர் அன்ட் கோ வினர் தான் நாட்டை ஆளுகிறார்கள் என்பதுதான் மங்களவினதும் ஸ்ரீபதி சூரியா ராச்சியினதும் கவலை.

நாடு எப்படிப் போனாலும், மக்கள் அழிந்தாலும், தமிழர்கள் செத்து மடிந்தாலும் முஸ்லிம்கள் அகதிகளாகி அந்தரப்பட்டாலும் தன்னையும் ஸ்ரீபதியையும் நல்ல கொழுத்த அமைச்சராகினால் மகிந்த அன் கோ வினர்

என்ன நாசமறுப்பு செய்தாலும் மங்களவிற்கு சரி. தமிழர்களை அழிப்பதற்கும் அவர்களின் எல்லா வற்றையும் ஒடுக்குவதற்கும் தானே பாடுபட்டவர் மகிந்தவோடு சேர்ந்து மங்கள சமரவீர. துறைமுக அமைச்சு பதவியை தொடர்ந்து தந்திருந்தால் மகிந்தவோடு பிரச்சனை இருந்திருக்காது அவருக்கு.

அனூரா பிரியதர்ஷன என்ற அறிவாளி இப்பொழுதுதான் மங்களவின் ஊழல்களை சொல்கிறார். அதனை ஒரு மாதம் முன்பே நேர்மையுடையவர் என்றால் சொல்லி யிருக்கலாமே.

எல்லோருமாக சேர்ந்து நாட்டை நாச மாக்கி போசாக்கில்லாத மக்களை, குழந்தை களை - பிச்சைக்காரரான மக்களை, கல்வி யில்லாத இலங்கையரை ஆக்கி விடுவார்கள்.

வாக்கைக் கொடுத்து நம்பிக்கையை வளர்த்து விட்டு மக்கள் காத்திருக்கும் போது நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யும் எல்லா அரசியல் வாதிகள் மீதும், மக்களை கொள்ளையடித்து தாம் உறுஞ்சும் அட்டைகள் போல இருக்கும் எல்லா அரசியல்வாதிகள் மீதும் நாசம் உண்டாவதாக.

ஒரு இறையடியார் பாதை ஓரத்தில் இருந்து நிர்வாணமாக உடலில் ஒரு பொட்டுத் துணி கூட இல்லாமல் சிறுநீர் கழித்துக் கொண்டிருந்தாராம்.

வீதியால் போன ஒருவர் கேட்டாராம் “சுவாமியே! வீதியில் இத்தனை மனிதர்கள் போகிறார்களே உங்களுக்கு வெட்கமாக இருக்க வில்லையா?” அதற்கு சாமியார் சொன்னாராம். “வீதியில் எங்கே மக்கள் போகிறார்கள் அவர்களுடைய முகம்கள் நரியாக, கோட்டானாக, விஷப் பாம்பாக, புலியாக, சிங்கமாக, நாயாக, பன்றியாக, ஓநாயாகத் தான் எனக்குத் தெரிகின்றது. எங்கேயும் மனித முகம்கள் தெரியவில்லை.”

ரீவியிலோ அல்லது நேரிலோ ஸ்ரீலங்காவின் அரசியல்வாதிகளை நான் பார்க்க நேரும் போதெல்லாம் இவ்வாறுதான் தெரிகிறார்கள் எனக்கு.

நீர்வேலிப் பெண்ணின் கடிதம்

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பெண்ணிடமிருந்து கடிதம் ஒன்று வந்தது எனக்கு. அவள் பட்டதாரி இன்னும் மனதுக்குள் கிடந்து உழலுகிறது அவளின் அந்தத் துன்பம். அன்புள்ள அண்ணா!

உங்களைப் பார்த்து பல வருஷங்களாகி விட்டன. பார்க்க வேண்டும் போல் உள்ளது. உங்களிடமும் அண்ணியிடமும் எனது மனக் கவலைகளை எல்லாம் கொட்டி அழ வேண்டும் போல் இருக்கிறது.

ஆனால் மாணசீகமாக மட்டுமே அழ முடிகிறது. அண்ணா! நான் அழுது அழுது எனது தொண்டை கட்டி விட்டது. இன்று காலை பக்கத்து தோட்டத்தில் மரவள்ளிக் கிழங்கு வாங்கப் போனேன்.

நான் போக முதல் ஆட்கள் போய் வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டனர். மரவள்ளிக் கிழங்கும் இல்லை. நானும் அம்மாவும் தங்கச்சியும் கண்தெரியாத அவளின் புருஷனும் தண்ணியை மட்டும் குடித்து விட்டு இதனை எழுதுகிறேன்.

உண்மையில் எனக்கு சரியாக பசிக்கிறது. மூத்தவளுக்கு இப்ப 9 வயது. இரண்டாவது மகனுக்கு இப்பொழுது மூன்று வயது. மகனுக்கு பேபிரஸ்க் கொடுத்தேன். தொடர்ச்சியாக அவன் வேண்டா மென்கிறான். அழுகிறான். மகள் பசியோடு இருக்கப் பழுகிறாள். எனக்கு இந்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் கிணற்றில் தூக்கி போட்டுவிட்டு நானும் சாவோமோ என்றி ருக்கிறது.

உண்மையில் பசியால் தான் இந்த எண்ணம் வருகிறது.

போன திங்கட்கிழமை எங்களுடைய வீட்டுக்கு இரவு 12.10 போல வந்த இரண்டு ஆமிக்காரர்களும் இரண்டு இயக்கப் பொடியன் மாரும் என்னுடைய கணவனை பிடித்துக் கொண்டு விசாரணைக்கு என்று கொண்டு போனவர்கள் ஒரு கிழமையாகியும் இன்னும் விடவில்லை.

எங்கு இருக்கிறார் என்றே தெரியவில்லை. ஈ. பி. டி. பி. யில் தெரிந்த ஒருவர் அடிக்கடி ஆமிக் கேம்புக்கு போய் வருகிறவர் அவரைக் கேட்டால் பூலாவுக்கு கொண்டு போய்விட்டதாக சொல்கிறார்.

எனக்கு உடம்பில் இயக்கமில்லாமல் இருக்கிறது. அடிக்கடி மயக்கம் வருகிறது. புருஷனும் இல்லை, இப்படித்தான் முந்தி இந்தியன் ஆமி இவரின் தமையனை எங்களின் சந்தியில் வைத்து 'புலி' என்று சுட்டுப் போட்டு போனவர்கள். இப்பொழுது இவரும் போயிட்டார். அழுகை அழுகையாக வருகிறது.

மாமி அழுது அழுது கொண்டே இருக்கிறா. ஒரு இயக்கக்காரரும் எங்களுக்கு விமோசனம் தருவினம் என்ற நம்பிக்கை போய்விட்டது.

முதல் புலிகள் இருந்தினம். அவைகள் இருக்கு மட்டும் மற்ற இயக்கங்கள் வெளியில் ஊரை விட்டுப் போனவை இப்ப துவக்கும் கையுமாக பள்ளிக்கா வாகனத்திலை போகினம். புலிகளுக்கு உதவியவை எண்டு எல்லோரையும் சொல்லுகினம். வியாபாரிகளை பிடித்து காசு சேக்கினம்.

புலிகளுக்கு குடுத்தனீங்கள் எங்களுக்கும் தாங்கோ எண்டு கேக்கினம். அவர்களும் தமிழர்தானே.

அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத்தை காப்பாற்ற பெரும்பாடு படுகிறது. புலிகள் பெப்ரவரி 22 ஆம் திகதிக்கு பிறகு முகமாலையிலை, பூநகரியில் இருந்து பெரும் எடுப்போடை வரப்போகினம் எண்டது தான் இங்கை சனங்களின்னர கதை.

என்ன ஆனாலும் சாகிறது மக்கள் தான். ஊரடங்கு சட்டம் எங்களை ஒரு ஜெயில் மாதிரியே வைத்திருக்கிறது. ஒரு இடமும் போக முடியாது. முதல் எப்பவும் இப்படி இருந்ததில்லை.

ஏ9 பாதை மூடியதும் இங்கு யாழ்ப்பாணத்தில் வியாபாரக் கடைகள், கைத் தொலை பேசிகளை நிப்பாட்டியதும் புலிகளுக்கு போகும் பெரும் தொகை வரிப்பணத்தை தடுப்பதற்காகத் தான் வேறையொன்றுமில்லை.

வியாபாரிகள் ஆமிக்கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளை இருந்தாலும் வரி கட்டிக் கொண்டதான் இருந்தவை.

சில இயக்கங்களிலை இருக்கிற பெண்கள் கூட இப்ப நெஞ்சை நிமித்திக் கொண்டு ஆமிக்கேம்புக்குள்ளை போய் வருகினம். அப்பிடி ஒரு பொம்பிளைதான் என்றை புருஷனை காட்டிக் குடுத்தவாவாம்.

ஆனால் என்றை புருஷன் உண்மையிலை புலிகள் சம்பந்தமாக எந்த வேலையும் செய்யேல்லை. அவர் உயிருடன் கிடைப்பாரா?

என்ன சித்திரவதை செய்யுறாங்களோ தெரியாது!

அந்த நினைப்புத்தான் என்னைப் பைத்தியக் காரியாக்கீடும் எண்டு நினைக்கிறன்.

ஆமி, புலி, ஈ.பி.டி.பி, என்று யாருமே பொது மக்களை ஒரு மண்ணுக்கும் மதிக்கின மில்லை. நாங்கள் தான் அகதியாகிறது, நாங்கள் தான் பட்டினி கிடக்கிறது, எங்களுக்குத் தான் பள்ளிக் கூடம் இல்லை, எங்களுக்குத்தான் கம்பல் இல்லை, எங்களுக்குத் தான் ஊரடங்கு சட்டம், எங்களுக்குத்தான் சாப்பாடு இல்லை, நாங்கள் தான் புருஷன் மாரை காவு கொடுக்கிறது, நாங்கள் தான் அழுகிறோம், நாங்கள் தான் சாகிறோம், எங்களுக்குத்தான் வெளியுலக தொடர்பில்லை, பயணம் இல்லை. அவையளுக்கு எல்லாம் இருக்கிறது.

உண்மையில் ஏன் எங்களை இப்பிடி வைத்து வதைக்கிறார்கள். இப்படி வதைப்பவர்களுக்கு புருஷன்மார், பிள்ளைகள் பெண்சாதிமார், தாய்மார், சகோதரங்கள் இல்லையா? ஏன் இப்பிடி கல் நெஞ்சுக்காரராக இருக்கினம் இந்தக் காலத்திலும்.

அரசாங்கத்துக்கு சொல்ல ஆரும் இல்லையா அண்ணா?

இங்கை நீர்வேலியிலை இப்ப காசு இருந்தும் ஒண்டும் செய்ய முடியாது. ஒண்டுமே வாங்க முடியாது. கடைகள் இல்லை; சங்கக் கடைகளும் 'பிளாக்' கில் தான் சாமான்கள் விற்கினம்.

அரசாங்க உத்தியோகத்தர்மாருக்குதான் சாமான்களுக்கும் முன்னுரிமை ஏழையள் தொழிலில்லை, வாழ்வில்லை, செத்துப் போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, இந்த ஏழைகளின் கண்ணீர் எல்லாரையும் சுத்தி சூழும் அண்ணா. உண்மையில் எனக்கு இப்ப தலை சுத்துகிறது. உயிரோடு இருந்தால் பிறகு எழுதுகிறேன்.

இப்படிக்கு

உங்கள் உடன்பிறவா தங்கச்சி.

அவலங்களே வாழ்வாகிப் போன இந்த உயிர்களுக்கு ஆதரவளிப்பவர்கள் யார்? எல்லோருமே கொலைகாரர்களாக இருக்கும் பொழுது?

“20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்”

சில மனப்பதிவுகள்

அந்தனிஜீவா

“20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பு இலங்கை பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு என்று குறிப்பிட்டு தமிழகத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டது, இந்த கவிதைத் தொகுப்பின் வெளியீட்டு விழா கொழும்பில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. தமிழகத்தில் நடைபெற்ற புத்தகக் கண்காட்சியில் பெரும் தொகையான புத்தகங்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டதாக நேரில் கண்ட புத்தக விற்பனையாளர் தெரிவித்தார்.

சிறப்பாக 544 பக்கங்களில் பதிப்பிக்கப் பட்ட இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கவிஞர்கள் இடம் பெற்றுள்ளார்கள். ஆனால் இலங்கையின் மூத்த கவிஞர்கள் சிலரும் மலையகத்தின் முக்கிய கவிஞர்கள் பலரும் இடம் பெறாதது பெரும் குறைபாடாகும். அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக கருத வேண்டியுள்ளது.

கொழும்பில் நடைபெற்ற வெளியீட்டு விழாவிற்கு தலைமை வகித்த பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் தனது தலைமை உரையில் பகிரங்கமாக சுட்டிக்காட்டினார். பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, நல்லதம்பி, மு. செல்லையா, தமிழோவியன் போன்றவர்கள் நிச்சயமாக இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றார்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பின் “மகுடம்” தான் எம்மை சங்கடத்திலாழ்த்தி, குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி குறிப்பிட வைக்கிறது. தமிழகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நூலைத்தான் தமிழகப் படைப்பாளிகள், ஆய்வாளர்கள் விமர்சகர்கள் இலங்கையின் “20ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ் கவிதைகள்” என முடிவு செய்வார்கள்.

“தமிழில் நவீன கவிதை முன்னோடியாக கருதப்படுபவர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழில் நவீன கவிதையில் தேசியம் பற்றி முதன் முதலாக கவிதைப் பொருளாக்கியவர் பாவலர்

துரையப்பாபிள்ளையே” என தமிழகத்தில் வெளிவரும் “உங்கள் நூலகம்” என்ற சஞ்சிகையில் கட்டுரை ஒன்றில் செ. யோகராசா குறிப்பிடுகிறார்.

ஈழத்தின் நவீன கவிதையின் தோற்றத்தில் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை மிக முக்கியமானவர். அவரின் கவிதைகள் இத் தொகுதியில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்துடன் மு. செல்லையா, நல்லதம்பி, மா. பீதாம்பரன், யாழ்ப்பாணக் கவிராயரான பசுபதியின் கவிதைகள் கூட இடம் பெறவில்லை.

இந்த தொகுதியில் மலையகத்தின் நான்கு கவிஞர்களைத் தவிர மலையகம் முற்றும் முழுதாக புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மூத்த கவிஞர் கே. கணேஷ், இன்றும் நம் மத்தியில் எண்பது வயதிலும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் சக்தி அபாலா ஐயா இவரது படைப்பாற்றலுக் காக கம்பன் கழகத்தால் கௌரவிக்கப்பட்டவர், தனது “தமிழோவியன் கவிதைகள்” என்ற நூலுக்கு சாகித்திய பரிசு பெற்ற தமிழோவியன் “தூவானம்” கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்ட குமரன், சாரணா கையூம், கவிஞர் மலைத்தம்பி, ஈழக்குமார் இப்படி பல கவிஞர்களை குறிப்பிடலாம்.

“ஈழத்துப் பெண்கவிஞர்களின் முன்னோடியும், மலையகத்தின் நவீன கவிதையின் முன்னோடியுமான மீனாட்சி அம்பாள்.....” என கலாநிதி செ. யோகராசா கட்டுரையில் பதிவுசெய்துள்ளார் அவரின் கவிதை கூட இத்தொகுதியில் இடம் பெறவில்லை.

மற்றும் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை மிகத் துல்லியமாகத் தனது கவிதைகளில் பதிவு செய்துள்ள கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிதைகளை பதிப்பிக்காமல் அவரது நான்கு குறும்பாக்களை பதிப்பித்துள்ளார். இளைய தலைமுறையின் நம்பிக்கைக்குரிய கவிஞர் சு.

முரளிதரனின் ஐந்து ஹைக்கூ கவிதைகளை பிரசுரித்துள்ளனர். அவரது தியாகயந்திரங்கள், “தீவகத்து ஊமைகள்” ஆகிய கவிதைத் தொகுதியில் சிறப்பான பல கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அண்மையில் எழுதிய கவிஞர்களின் கவிதைகள் ஒன்று, இரண்டு கூட பிரசுரித்தவர்கள் முற்போக்கு இயக்கத்தின்

முன்னோடியும், ‘மறு மலர்ச்சி’ குழுவைச் சார்ந்தவருமான அ. ந. கந்தசாமியின் மிக முக்கியமான கவிதையான “வில்லூன்றி மயானம்” என்ற கவிதையின் ஒரு சிறு பகுதியை பிரசுரித்திருப்பது அமரரான அந்த படைப்பாளிக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியாகும். இதனை இனிவரும் தொகுப்பாசிரியர்களும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

வதிரி இ. இராஜேஸ்கண்ணனின் ‘ஞானம்’ சிறுகதை பத்தாம் வகுப்பு தமிழ் பாடநூலில் இடம்பெறுகிறது

தேசிய கல்வி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள 2007 ஆம் ஆண்டு பத்தாம் வகுப்பு தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் பாடநூலில் ஞானம் 29 ஆவது இதழில் வெளிவந்த வதிரி. இ. இராஜேஸ் கண்ணன் எழுதிய ‘தொலையும் பொக்கீசங்கள்’ என்ற சிறுகதை இடம் பெற்றுள்ளது என்பதை வாசகர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். “ஈழத்து இலக்கிய நம்பிக்கைகள்” என்ற மகுடத்தில் இராஜேஸ் கண்ணனை ஞானம் 33 ஆம் இதழில் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தோம். அந்த அறிமுகத்தில் இவரைப் பற்றி செங்கை ஆழியான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். 1) 1990-2000 காலகட்டத்தில் என்றமில்லாத வகையில் ஆரோக்கியமாக முகிழ்ந்தெழுந்துள்ள படைப்பாளிகளில் குறிப்பிடத்தக்க இளம் படைப்பாளி. 2) சரியான இடத்தில் சிறுகதையை ஆரம்பித்து முறையாக வளர்த்து சரியான இடத்தில் சிறுகதையை நிறைவுறுத்தும் வடிவ நேர்த்தி கைவரப் பெற்றவர். 3) அவரது சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கம் சமூக விமர்சனங்களாக மனதைத் தாக்கும் பாங்கு உடையவை வதிரி. இ. இராஜேஸ்கண்ணனை ‘ஞானம்’ மனதார வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட) லிமிடெட்
(அச்சக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- ♦ அழைப்பீழ்க்கள்
- ♦ நூல்கள்
- ♦ வீளம்பர பதாகைகள்
- ♦ கலண்டர்கள், டையர்கள்
- ♦ அரங்கேற்ற அழைப்பீழ்க்கள்
- ♦ ஞாயகார்த்த மலர்கள்
- ♦ அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புருமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.
தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133
தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sitnet.lk

கிளை : **யுனி ஆர்ட்ஸ் என்டர்ஹைசஸ்**
இந்திய திருமண அழைப்பீழ்க்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்
இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

சிறைப்பட்டிருத்தல்....

செங்கை ஆழியான்

ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறையை வளம் படுத்தும் நினைவுடன், அமரர் புலோலியூர் க.சதாசிவம் நினைவாக 'ஞானம்' நடத்தும் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசில்களும் சான்றிதழ்களும் பெற்றுக் கொண்ட பன்னிரண்டு சிறுகதைகளின் தொகுப்பு இச் 'சிறைப்பட்டிருத்தல்' எனும் நூலாகும். இத்தொகுதியில் புலோலியூர் செ. கந்தசாமி, ஏ. கே குணநாதன் என்ற இருவரைத்தவிர, ஏனைய பத்து எழுத்தாளர்களும் ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறைக்குள் அண்மையில் கால்பதித்த இளம் துளிகள்; ஆனால் மூத்த படைப்பாளிகளுக்கு நிகராகத் தமது பேனாவை நகர்த்தியுள்ளனர். கூட்டாக இந்தப் பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களும் வெவ்வேறு சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசுகளைச் சுவீகரித்துக் கொண்டவர்கள்.

புனைகதைகள் சமுதாய விமர்சனங்கள் என்பர். 'சமுதாய விமர்சனங்கள்' என்ற வரையறைக்குள் வரும்போது, அதன் அகலமும் ஆழமும் விரிவாக அமைவதோடு, அதேவேளை கதை கேட்பவனின், வாசிப்பவனின் உள்ளத்தில், பொட்டிலடித்தால் போல, உறைப்பாக ஒரு அதிர்வை அவை ஏற்படுத்த வேண்டும். சமுதாயம் இப்படி இருக்கிறதே' என்று ஆதங்கப்பட்டுப் புனைவது மட்டும் இலக்கியமாகி விடாது. 'சமுதாயம் எப்படி இருக்க வேண்டும்' என்று கூறுவதாகவும் அமைய வேண்டும். அப்போது தான் 'சமுதாய விமர்சனம்' என்ற அர்த்தத்தின் முழுமை புனைகதைகளில் விழும். கண்டதையும் கேட்டதையும் அவ்வாறே படம் பிடித்துக் காட்டி விடுவது எழுத்தாளனின் பணியன்று, அவ்வாறு எழுதிவிடுவதும் படைப்பிலக்கியமாகாது. இதனையே 'யதார்த்த வாதம்' எனப்பலர் தவறாகப் புரிந்துள்ளனர். கொண்டுள்ளனர். யதார்த்தப் படைப்பென்பது கண்டதையும்

கேட்டதையும் உணர்ந்ததையும் உணரத்தக்கவாறு விபரிப்பதேயாகும் 'உணரத்தக்கவாறு' என்பதில்தான் படைப்பாளியின் சமூகப் பயனும் செய்தியும் அமைந்துள்ளதாகக் கருதுகிறேன்.

'சிறைப்பட்டிருத்தல்' என்ற இத் தொகுதியிலுள்ள சிறுகதைகளை இருபெரும் பிரிவுகளாக வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

1. வெறும் சம்பவங்களை ஒழுங்கு முறையில் சித்தரிக்கும் சிறுகதைகள்.
2. மானிட உணர்வுகளை உணர்வினடியாக சித்தரிக்கும் சிறுகதைகள்.

வெறுமனே கற்பனை லோக சஞ்சாரம் பண்ணிப் புனைகதைகளைப் படைக்கும் அவசியம் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் எண்ணற்ற கருக்களை வழங்கக் கூடிய சவால்களுக்கு இடையே நித்தம் வாழ்பவர்கள்; இடர்களைச் சந்திப்பவர்கள்; அனுமானங்களைச் சமப்பவர்கள், வலிகளைத் தாங்கிக் கொள்பவர்கள்; 'எழுத்தாள நிலையுடைய ஒருவரின் இதயத்தில் வலிகளை ஏற்படுத்தும் சுமைகளைத்தான் இங்கு அவர்கள் தமது எழுத்துக்களில் இறக்கி வைத்து அக் கணத்திலிருந்து விடுதலை பெறுகிறார்கள். அதனால் படைக்கப்பட்டிருக்கும் இத் தொகுதியிலுள்ள பன்னிரண்டு சிறுகதைகளும் தமது மனக் காயங்களை அல்லது மனச் சுமைகளை இறக்கும் பாங்கில் ஒன்றில் வெறும் சம்பவங்களைச் சித்தரிப்பனவாயும், அல்லது மனித உணர்வுகளைச் சித்தரிப்பனவாயும் அமைந்துள்ளன என எண்ணுகிறேன். நல்லதொரு சிறுகதை ஒரு சம்பவத்தினடியாக அல்லது ஓர் உணர்வினடியாகத்தான் பிறக்கும் என்பதை அனைவரும் அறிவர்.

1. உணர்வினடியாகப் பிறந்த சிறுகதைகள் என முதலாம் பரிசினைப் பெற்ற சிறைப்பட்டிருத்தல் (கார்த்திகா பாலசுந்தரம்), மீள்தகவு (என். ஏ. தீரன்), புதிய வருகை(கே. எஸ். சுதாகர்) புதைமணல்,(ம.பா. மகாலிங்கம்), என்று தனியும்(ஆ. புனிதகலா) முதலான ஐந்து

சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. பிரமிளா செல்வராஜாவின் பக்கியையும் இந்தவரிசையில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இவற்றில் கார்த்திகாவின் 'சிறைப்பட்டிருத்தல்' உணர்வினை மட்டும் தக்கவாறு ஒரு சிறுகதை சித்தரிப்பதாயின், அதற்குத் தக்க உதாரணமாகவுள்ளது. உணர்வு வடிப்படைபில் எழுதும்போது அங்கு, கதை சொல்லியைக் காணமுடியாது; கதாம்சத்தைக் காண முடியாது. அக்கதையற்ற சிறுகதையைச் சுவைபடச் சொல்லிவிடவும் முடியாது. படைப்பனுபவத்தினை அறியவேண்டுமாயின் அச்சிறுகதையைப் படித்தே உணரவேண்டும்.

2. ஈழத்தில் எழுதப்பட்டு வெளிவருகின்ற சிறுகதைகளில் பெரும்பாலானவை - எனது ஆரம்ப காலக் கதைகள் உட்பட, சம்பவங்களினடியாகவே எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுதியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற ஏ. கே. குணநாதனின் 'தேசம் விடியவில்லை', நவஜோதி ஜோகர்ட்டணத்தின் பிந்துனுவெவ, புலோலியூர் செ. கந்தசாமியின் இருப்பும் செப்பும், பொன்னம்பலம் சதாகரின் 'ஒரு பலாமரம்', தர்மராஜா அஜந்த குமாரின் நிகழ்வுகளும் மீளும் கிராமமும் நிகழ்காலமும், சிவனு மனோகரனின் 'மலினங்கள்' ஆகிய ஆறு சிறுகதைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சம்பவங்களிடையாக அமையும் சிறுகதைகள் உலகச் சிறுகதை வரலாற்றின் பாரம்பரியமான செல்நெறியில் அமைந்து விடுவன; கதைகூறும் முறை(உத்தி), உருவமைப்பு, கதையாடல் என்பனவற்றில் புத்திலக்கியக் கோட்பாட்டுத் தன்மைகள் அரிதாகவே கொண்டிருக்கும் முறையை அவதானிக்கலாம். யதார்த்தவாத இலக்கியக் கோட்பாடுகளுடான இவ்வகைச் சிறுகதைகள் அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், நவீனத்துவம், மார்க்சியம், மார்க்சியக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் பின் நவீனத்துவம் எனும் நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாதுள்ளன. புதிய சிந்தனைகள், புதியசொற்கள், புதிய வடிவமைப்புகள், புதிய கதையாக்கம், புதிய கருத்துக்கள் குறிப்பாகப் பாரம்பரியமான ஒரு மரபு சார்ந்த சிந்தனைகளைக் கட்டுடைப்புச் செய்கின்ற கருக்கள் சம்பவங்களினடியாக அமைகின்றது சிறுகதைகளில் அரிதாகவே காணலாம். இவற்றினை இன்றைய

உணர்விடையாகத் தோற்றம் பெற்ற சிறுகதைகளில் காணமுடியும். கார்த்திகா பாலசுந்தரத்தின் சிறைப்பட்டிருத்தல் என். ஏ. தீரனின் 'மீள்தகவு' ஆகிய இருசிறுகதைகளிலும் பாரம்பரியமான கதைகூறும் முறை கட்டுடைப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. கார்த்திகா, தெரிந்து எழுதினாரோ தெரியாது எழுதினாரோ அச்சிறுகதையில் வழமையான பந்திகள், வழமையான கதையாடல் குறிகள், வழமையான பழகுதமிழ் என்பனவில்லை. உணர்வுபூர்வமான சிந்தனைக் குறிப்புகள் தாம் கூறவரும் செய்தியைக் கூறிவிடுகின்றன. அதேபோல் தீரனின் 'மீள்தகவு' வடிவமைப்பில், பாசாங்கற்ற மொழியாடலில் தனித்து நிற்பது இதுவரை இருந்து வந்த புனைகதை மரபைக் கட்டுடைப்புச் செய்துள்ளது.

இச்சிறுகதைகள் எவற்றினைக் கூற விரும்புகின்றன? இக்கேள்விக்கு விடைகாண முயலும்போது, மனம் சற்றுச் சஞ்சலமடைகின்றது. கண்டதையும். கேட்டதையும், உணர்ந்ததையும் கலா பூர்வமாகவோ அல்லது எழுதிவிடுவதன் மூலமோ எழுத்தாளனின் பணி நிறைவுறுவதில்லை. எழுத்தாளன் சமுதாயத்துக்குச் சொல்லும் செய்தி என்ன? இறுதி சிறுகதைகள் புனிதகலாவின் என்று தணியும், சிவனு மனோகரனின் மலினங்கள் இரண்டும் ஒரு சமூகச் செய்தியை முன்வைத்துள்ளன. புனிதகலாவின் சிறுகதையின் இறுதியில் அப்பாத்திரம் எடுக்கும் துயர் கலந்த முடிவு அக்கதையை மீண்டும் வாசிக்கத் வைக்கிறது. ஏனைய சிறுகதைகள் சமூகப் பட்டிபிடிப்புகளாகவுள்ளன.

புனைகதை, வாசிப்பவனுக்கு வாழ்கையில் நம்பிக்கையை உத்வேகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் முதல் பத்துச் சிறுகதைகளும் நம்பிக்கை வரட்சியைத் தருவதோடு மானிட துயரத்தை மீண்டும் அதிகரிக்க வைக்கின்றன.

இக்குறிப்புகள் எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சியைச் சோம்ப வைக்கும் குறிப்புக்களாகக் கொள்ளாது நமது இலக்கியத்திற்கு நம்பிக்கை தரும் இய்யுடையாளிகளை மூத்த ஒரு படைப்பாளி வழிநடத்தும் குறிப்புகளாகக் கொள்ள வேண்டும்.

எதிர்கால ஈழத்து சிறுகதை உலகின் வாழ்வும் வளமும் இந்தப் பத்துப் படைப்பாளிகளிடமுள்ளது. இருவர் இலக்கிய மூத்தவர்கள்.

லண்டனில் ருந்து
என். செல்வராஜா

சேக்கிழார் பெருமானின் பெரிய புராணத்தைப் பற்றி சைவர்கள் நிச்சயம் அறிந்திருப்பர். சேக்கிழார் 12ம் நூற்றாண்டில் பாடியருளிய 4281 பாடல்களில் அடங்கிய சைவசமய பக்தி இலக்கியமான பெரியபுராணம் சைவமும் தமிழும் வளர்த்த அறுபத்துமூவர் பற்றிப் பேசுகின்றது. அவர்களது வரலாற்றை நாம் அறிந்துகொள்ள உதவியது. இந்த நூல் இன்று மேற்குலகின் முதலாவது முழுமையான மொழிபெயர்ப்பாக வெளிவந்துள்ளது. 35ஆண்டு கால ஆராய்ச்சியின் பயனாக Robin McGlashan என்றும் Alastair McGlashan என்றும் பெயர்கொண்ட ஆங்கிலேய கிறிஸ்தவ மதப் போதகர் ஒருவர் எமக்கு இவ்வரிய படைப்பினைத் தந்துள்ளார். தனது 73ஆவது வயதில் 417 பக்கங்களில் The History of the Servants of the Lord Siva என்ற தலைப்பில் இங்கிலாந்தில் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்நூலின் வெளியீட்டுவிழா லண்டன் சிவயோகம் மண்டபத்தில் 3.12.2006 அன்று வித்துவான் வேலன் இலக்கிய வட்டத்தினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. அன்றைய நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரு நிகழ்வில் பங்கேற்ற திருப்தியை என்னால் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

நூலாசிரியரின் உரையில் அவர் குறிப்பிட்ட சில கருத்துக்களை பகிரந்தகொள்வதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

அறுபதுகளில் தான் இந்தியாவுக்கு கல்வித் தேவைகளுக்காகச் சென்றிருந்த வேளையிலேயே சைவர்களின்

பெரியபுராணம் பற்றித் தான் அறியவந்ததாக Alastair McGlashan தெரிவிக்கிறார். கிறிஸ்தவ இறையியலுடன் ஒன்றிப்போயிருந்த தனக்கு பெரிய புராணத்தில் காணப்படும் இறைவனுடன் தன்னலமற்று ஐக்கியப்படும் சைவசித்தாந்த முறைமை பெரிய புராணத்தின்பால் மேலும் நெருக்கத்தை உண்டுபண்ணியதென்று அவர் மேலும் கூறுகின்றார். இந்தியாவில் காணப்பட்ட ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் ஐரோப்பியனான தனக்கு பலத்த சந்தேகங்களைத்தான் தோற்றவித்ததாகவும் இதுவே தன்னை பெரியபுராணத்தை ஆங்கிலத்தில் முழுமையாக எழுதி வெளியிடவேண்டுமென்ற உந்துசக்தியை வழங்கியதாகவும் தெரிவித்தார்.

5000 ஆண்டுப் பழமையான தமிழ் அன்னையிடமிருந்து 35 ஆண்டுகளாகத் தான் கடனாகப்பெற்றதில் ஒரு சிறு பங்கையாவது மீளவழங்கவேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே இதைத் தன் ஐரோப்பிய நண்பர்களுக்காகத் தான் உருவாக்கியதாக அவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டவராக நாத்தமுதமுத்தபடி மேலும் தெரிவித்தார். அவர் தனது உரையில் குறிப்பிடுகையில், ஆசியாக்கண்டத்தில் இத்தகைய செழுமையான நாகரீகம் மிக்கதொரு இனக்குழுவினரிடையே சைவமும் தமிழும் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் களிநடம் புரிந்துகொண்டிருந்த வேளையில் தாங்கள் இவையொன்றையும் அறியாது, ஐரோப்பிய தேசங்களில் நாகரிகமடையாத நிலையில் வாழ்ந்திருந்ததாகத் தெரிவித்தார்.

அவரது இறுதிப்பகுதி உரை தெளிந்த நீரோட்டமாக, பிசிறற்ற இலகு தமிழில்

அமைந்திருந்தமை எம்மவரை வாய்பிளக்க வைத்திருந்தது.

நிகழ்ச்சிக்கு மெருகூட்டுவதாக அமைந்திருந்தது கண்ணப்ப நாயனாரின் கதைசொல்லும் தனிநடனமாகும். லண்டனில் வாழும் உன்னிகிருஷ்ணன் என்ற நடனக்கலைஞர் அற்புதமாக அக்கலைநிகழ்வினை தனி நடனமாகத் தானே கண்ணப்பராகவும், தானே பூசகராகவும், தானே சிவனாகவும் நின்று நடத்திக் காண்பித்தார். கண்ணப்ப நாயனாரின் கதையை நூலாசிரியரும் விழா நாயகனுமான Alastair McGlashan அவர்கள் சுருக்கமாக பார்வையாளருக்கு ஆங்கிலத்தில் விளக்கியபின்னர் நடனம் ஆரம்பமாகியது.

அன்றைய தினம் பார்வையாளர்களின் மூன்றில் இரு பங்கினர் ஐரோப்பியராகவும், எஞ்சியோர் தமிழர்களாகவும் காணப்பட்டனர். நடன நிகழ்ச்சி அரங்கேறிக் கொண்டிருந்த வேளையில் எனக்கு முன்னிருக்கையில் அமர்ந்திருந்த ஐரோப்பிய மாதொருவரையதேச்சையாக அவதானித்தபோது அவர் நடனத்துடன் மிகவும் ஒன்றியிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. கண்ணப்பராக உணர்ச்சிதரும்ப நடனமாடிய உன்னி கிருஷ்ணன் மானசீகமாக உருவகப்படுத்திய அம்பினால் தன் கண்களைக் குத்தும் வேளையில் அம்மாது திடுக்குற்றுத் தன் கைகளால் தன் கண்களை மூட எத்தனித்ததை அவதானித்தேன். இந்தக் கணப்பொழுது நிகழ்வானது, எவ்வித அம்பும் வில்லும் இல்லாமல், உடல் வலியையும் மானசீகமான அம்பையும் அபிநயத்தினாலேயே மேடையில் கொண்டு வந்து பார்வையாளரை வசீகரித்த அந்தக் கலைஞனுக்குக் கிட்டிய வெற்றியென்றே இதை நான் கருதுகின்றேன். நடனத்தின் இறுதியில் பார்வையாளர்கள் எழுந்துநின்று அந்தக் கலைஞனுக்கு கரகோஷம் எழுப்பியதும் மனஇதமாக இருந்தது.

யாமூர் துரையின் மற்றொரு முகத்தை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது **கண்ணீர் தேசம்** என்ற பெயரில் அண்மையில் வெளிவந்துள்ள அவரது சிறுகதைத் தொகுதியாகும். பிரபல ஈழத்து எழுத்தாளரும் வெளியீட்

டாளருமான எஸ்.பொ.வின் மித்ர வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக வெளிவந்துள்ளது **கண்ணீர் தேசம் சிறுகதைத்தொகுதி**

தன்னெதிரிலே உள்ளவரைக் கைகூப்பி வணங்கிடும் ஒரு ஈழத்துச் சிறுமியின் முகம் அட்டைப்பட மாக்கப்பட்டுள்ளது. பனைஊலை வேலியின் பின்னணியில் அவளது தலைவாராத துயரம்தோய்ந்த முகமும் உள்ளத்தை ஊடுருவும் அந்தக் கரிய இரு விழிகளும் தீட்சண்யமான அவ்விழிகள் வெளிப்படுத்தும் ஏக்கமும் பார்ப்போரின் மனதுள் ஊடுருவி வெளிப்படுத்தவியலாததொரு சோகஉணர்வினை உள்ளமெங்கும் பரவிடவைக்கின்றது. இந்தக் குழந்தையின் முகமே கண்ணீர் தேசத்தின் துன்பியல் கதையை புத்தகத்தைப் புரட்டாமலேயே எங்களுக்குச் சொல்லிவிடுகின்றது.

இந்நூலில் தேர்ந்தெடுத்த ஒன்பது சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இச்சிறுகதைகளில் வாசகர்கள் வர்ணனைகளுடன் கூடிய வார்த்தை ஜாலங்களைச் சுவைக்கமுடியாது என்று முன்னுரையிலேயே யாமூர் துரை சொல்லிவைத்துவிட்டார். அனைத்தும் சம்பவச் சித்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. வேலை நிமித்தம் வெளியே சென்றவர் வீடுதிரும்பாத விபரீதம், நண்பனைக் கண்டுவரப் போனவர நடுவீதியில் காலற்றுப்போன பரிதாபம், பத்திரிகை வாங்குவதற்காகக் காலையில் கடைக்குச் சென்றவர் சடுதியில் உயிரிழந்த கொடூரம், மணவறையில் உட்கார்ந்து மங்கலநாண் பூட்டிய கையோடு ஷெல் அரக்கனின் பிடியில் சிதறிச் சென்ற சொந்தங்கள், வானூர்தியிலிருந்து வீசப்பட்ட குண்டுக்கு இரையாகி கிராமமே அழிந்துபட்ட கொடுமைகள், இவையே அன்றாடம் தாயகத்தில் நாம் ஊடகங்களில் கேட்டுவந்த செய்திகள். இவையே யாமூர் துரையின் கைவண்ணத்தில் இத்தொகுதியில் கண்ணீர் தேசமாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன.

காலங்கள் வாழ்த்தும் 300 ஈழத்துக் கலைஞர்கள் என்ற நூல் வண்ணை தெய்வத்தின் முயற்சியில் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில் ஆங்காங்கே ஏராளமான புகைப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகளுக்கும், தகவல்களுக்கும்

இடையே பொருத்தமாக அவை தேவையான இடங்களில் தரப்பட்டுள்ளன. இவை இந்த நூலுக்கு மேலும் கனதியைக் கொடுத்துள்ளன. பொருளடக்கத்தில் மூன்று பாகங்களாகத் தன் தரவுகளை வண்ணை தெய்வம் அவர்கள் பிரித்துத் தந்துள்ளார். பாகம் ஒன்று யாழ்ப்பாணம் என்ற தலைப்பின் கீழ் 11 கட்டுரைகளில் தகவல்களைத் தொகுத்துத் தருகின்றது. இரண்டாம் பாகம் கலைஞர்கள் என்ற தலைப்புக்குள் 131 கலைஞர்களைப் பற்றிய தகவல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. தனித்தனிப் பெயர்களின் கீழ் தொகுக்கப்பட்டுள்ள தகவல்கள் இவை. மூன்றாம் பாகத்தில் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய 131 பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாகப் பொருளடக்கத்தில் அறியமுடிகின்றது. இப்பிரிவில் 131 எழுத்தாளர்களின் விபரங்கள் தரப்பட்ட கையோடு 535 முதல் 545ம் பக்கங்களில் மேலும் சில எழுத்தாளர்கள் பற்றிய பொருளடக்கத்தில் காணப்படாத தகவல்களும் இடம்பெறுகின்றன.

விடுக்கப்பட்ட புன்னியாமீனின் அறைகூவலுக்குச் செவிசாய்த்துத் தம்பதிவுகளை வழங்கிய 35 பேரின் விபரங்களைத் தாங்கி 174 பக்கங்களில் **இலங்கை எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டு** நவம்பர் 2006இல் சிந்தனை வட்டத்தின் 236ஆவது நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில் ஒவ்வொரு

எழுத்தாளர்களினது பணிகள் பற்றியும் மிக விரிவாக 4-5 பக்கங்களில் தகவல்களை வழங்கியிருப்பதும், எழுத்தாளர்களின் நூல்களின் முன்னட்டைப்படம், எழுத்தாளரின் புகைப்படம், (முகவரியைப் பிரசுரிக்க அனுமதியை வழங்காதவர்கள் போக மற்றையோரின்) முகவரிகள் என்று நல்லதொரு வரலாற்றுப் பதிவினை இத்தொகுப்பில் இடம்பெறச்செய்துள்ளார். வெளியிட்டது மட்டுமல்லாது தனது செலவிலேயே ஈழத்து நூலகங்களுக்கெல்லாம் அவற்றை அனுப்பியும் வைத்திருக்கின்றார். எம்மவரது பணிகள் வரலாற்றில் அழியாது நினைவுகூரப்பட இவர் ஆற்றியுள்ள சுயநலநோக்கற்ற உதவி எம்மவரால் மறக்கப்படக்கூடாததாகும்.

ஆரம்பத்தில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுடைய விபரங்களைத் தாங்கியே வெளிவந்திருந்த போதிலும் இன்று 8ஆவது தொகுதியைக் காணும் இந்நூல் தொடரின் பதிவுகள் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வரையில் பரந்துள்ளமை வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும். இந்த **இலங்கை எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டு** எதிர்வரும் மார்ச் மாதத்தில் லண்டனிலும், ஜேர்மனியிலும் வெளியீடுகாணவிருக்கும் இனிய செய்தியையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். இத்தொகுதியில் இடம்பெறாத பிற எழுத்தாளர்களின் விபரங்கள் தொடர்ந்தும் காலக்கிரமத்தில் தனித்தொகுதியாகப் பதிவுக்குள்ளாகும் என்றும் அறிய முடிகின்றது.

தமிழ் - முஸ்லீம் இன உறவுகள் கலந்துரையாடல்

மார்ச் 10 ஆம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை 3 மணிமுதல் மாலை 6 மணிவரை Londond E173EP Forest YMCA, 642, Forest Road Walthamstow ல் மேற்படி கலந்துரையாடல் நடைபெற வுள்ளது. ரி. கொன்ஸ்ரன்ரைன் தலைமையில் நடைபெறும் இந்நிகழ்வில் வரலாற்று ரீதியாக முஸ்லீம் மக்களின் இருப்பு (எம். பெளசர், ஆசிரியர் மூன்றாவது மனிதன்) தமிழ் தேசிய வாதமும் தமிழ் மக்களும் (சி. ராகவன்) முஸ்லீம் தேசிய வாதமும் முஸ்லீம் மக்களும் (நஜாப்மொஹமட்) தமிழ் - முஸ்லீம் உறவுக்கான தடைகளும் அதனை நீக்குவதற்கான வழிகளும் (படார்சமன்) தமிழ் - முஸ்லீம் இன உறவுகள், தேசம் சிறப்புமலர் ஆய்வு (ரீ. சோதிலிங்கம்) தமிழ் - முஸ்லீம் இன உறவுகள் தேசம் சிறப்புமலர் வெளியீடு (கவுன்சிலர் போல் சத்தியநேசன்) பிரதம விருந்தின் புன்னியாமீன் சிறப்புரை. முஸ்லீம் ஊடகங்கள் சக இன உறவுகளும் ஊடகங்களும் (எஸ். எல். எம். பாருக்) இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வும் முஸ்லீம்களின் நிலைப்பாடும் (எஸ். எம். எம். பசீர்) சர்வகட்சி மாநாட்டில் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வுத் திட்டங்கள் (வி. சிவலிங்கம்) இலங்கை இன உறவுகளின் எதிர்காலம் கலந்துரையாடல் ஆகியவை இடம்பெறும்.

நூல் : பிஞ்சுக்கால்கள் (சிறுவர் கதை)
ஆசிரியர் : திரு. ஓ. கே. குணநாதன்

நூ ல ி ன் த
பல்துறை எழுத்தாளரான
திரு. ஓ. கே. குணநாதன்
அவர்களின் 'பிஞ்சுக்
கால்கள்' சிறுவர் கதை
நூல் வெளி வந்துள்ளது.

இ ந் நூ லி ன்
நுழைவாயிலில் இந்நூல்
பற்றிய சுருக்கக்
குறிப்பினை திரு. பூ.
பிரசாந்தன் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.
கனதியானதும், சுருக்கமானதுமான அவரின்
வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் ஒவ்வொன்றும்
'அர்ச்சுன பாணங்களாகவே' அமைந்துள்ளன.
நூலின் இறுதிப்பக்கத்தில் எழுத்தாளர் ஓ. கே.
குணநாதன் அவர்கள் தன்னைப்பற்றித் தானே
மிகவும் நிதானத்துடன் கூறியுள்ளார். திரு. பூ.
பிரசாந்தனின் இந்நூல்பற்றிய குறிப்புக்
களையும், இந்நூலின் உள்ளடக்கத்தினையும்,
எழுத்தாளர் ஓ. கே. குணநாதனின் சுயவெ
ளிப்பாட்டுக் குறிப்புக்களையும் தொகுத்துப்
பார்க்கின்ற போது எழுத்தாளர் ஓ.கே.
குணநாதன் அவர்களின் ஆளுமைமிக்கதொரு
இலக்கிய வீரியம் நிறைந்ததொரு தோற்றம்
'நிழலாக' இல்லாமல், 'நிஜமாகவே' நமது
மனத்தில் தோற்றம் பெறுகிறது.

கல்வித்துறையில் எம். ஏ எம். பில்
பட்டங்களைப் பெற்ற இவர் நான்கு நாவல்கள்,
ஒரு சிறுகதைத்தொகுப்பு, ஒரு ஆய்வு நூல்,
ஆறு சிறுவர் கதைகள், ஆறு சிறுவர்நாவல்கள்,
ஒரு நகைச்சுவைக்கதை, Tender Legs (children
Literature) என்ற ஆங்கில சிறுவர் இலக்கியம்,
என மொத்தமாக இருபது நூல்களை
வெளியிட்டுள்ளதோடு எட்டு விருதுகளையும்
பெற்று இலக்கியப்பரப்பில் தனக்கென ஒரு
நிரந்தரப்பதிவை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

'பிஞ்சுக்கால்கள்' என்ற இச்சிறுவர்கதை
நூலானது முப்பதுபக்கங்களுடன், எழுபது
வரிகளையும்பதினைந்து வர்ணப்படங்களையும்
உள்ளடக்கியுள்ளது. சராசரியாகப் பார்க்கும்
போது ஒருபக்கம் இரண்டுவரிகளையும், ஒரு
வர்ணப்படத்தையும் கொண்டுள்ளது.

நூல்வெளியிடவேண்டும் என்ற
நோக்கத்தோடு சிறுவர்களுக்குரியதாக
வெளியிடவேண்டும் என்ற எழுத்தாளரின்

முயற்சி பாராட்டுக்குரியதாகின்றது. சிறுவர்
களுக்கான கற்றல்-கற்பித்தல் முயற்சிகள்
புலக்காட்சிகளுக்கூடாகவே கருத்துப்பலனைத்
தூண்டவேண்டும் என்ற சிறுவர்கல்வி
உளவியல் கோட்பாட்டினை எழுத்தாளர்
அரவணைத்துள்ளது இந்நூலுக்கு உயிரூட்டு
வதாக அமைந்துள்ளது.

“மனிதர்கள் செய்யும் சண்டை
மிருகங்கள் வாழும் காட்டையும்
அதிரவைத்தது.....

மிருகங்களுக்கெல்லாம் ஒரே வேதனை
சொந்தக்காட்டை விட்டு வெளியேறின”

என சமகால நிகழ்வுகளை விளக்குவதாக
அமைந்துள்ள இவ்வரிகள், பகுத்தறிவுள்ள,
பகுத்தறிவற்ற உயிரினங்களுக்கிடையில் உள்ள
போரியல் அழுத்தங்களையும், மிருகங்களை
உருவகப்படுத்தி மனிதர்களின் அவலங்களை
கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அதுமட்டுமன்றி
இன்றைய நிகழ்வுகள் அச்சுப்பதிவாக மட்டு
மன்றி, சிறுவர்களின் உளவியல் பதிவுகளுக்
கூடாகவும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு
நிரூபிக்கக்கூடிய 'உளவியல் பதிவுகளாகவும்'
இந்நூல் வெளியீடு அமையப்போகின்ற
தென்பதில் சந்தேகமேதுமில்லை.

போருக்குள் புதைந்துபோன 'நம்மவரின்'
வாழ்வியல் அனுபவங்கள் நாவலாக, சிறுகதை
களாக மட்டுமன்றி சிறுவர் இலக்கியங்
களாகவும் பதிக்கப்பட்டு எதிர்கால
சமுதாயத்தினர்க்கு வழங்குகின்ற எழுத்தாளர்
ஓ. கே. குணநாதன் அவர்களின் இலக்கிய
முயற்சிகள் அனைத்தும் 'காற்றடித்துக்
குவிகின்ற மணல்மேடுகளல்ல; காலத்தால்
அழியாத கல்வெட்டுக்களாகும்!'

கே. ஆர். டேவிட்

நூல் : குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைகள்
(கவிதைத் தொகுப்பு)
ஆசிரியர் : கவிஞர் சம்பூர் எம். வதன ருபன்

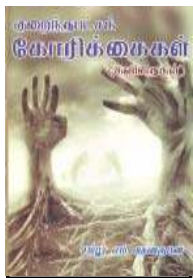
சீழூர்எம்வதனரூபனின் குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைகள் என்ற கவிதைத் தொகுப்பு வெளியாகியுள்ளது. இத்தொகுப்பு பில் எழுத்தாளரின் உரையோடு திமிலைத் துமிலன் அவர்களின் விரிவான அணிந்துரையும், இறுதி அட்டையின் சேனையூர் அ. அச்சுதன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட எழுத்தாளர் பற்றிய அறிமுக உரையும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏறத்தாழ எண்பது பக்கங்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பில் நாற்பத்திழுன்று கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கவிதைத் தொகுப்பினை கவிஞர் தனது சகோதரனுக்கும், பெற்றோருக்கும் சமர்ப்பணமாக்கியுள்ளார்.

மனிதம் நிறைந்த, மனிதத்தை நேசிக்கின்ற ஒரு மனிதனிடந்தான் தனது பலவீனங்களை ஒத்துக்கொள்ளும் பக்குவமுண்டு. அந்தப் பக்குவமே ஒரு மனிதனுக்குள்ள மிகப் பெரும் பலமாகும். அதுமட்டுமல்ல, பலவீனங்கள் புரியப்படும் தளத்தில்தான், பலத்தின் முதற்புள்ளியும் கருவாகுகின்றது.

தனது குறைபாட்டைக் கூறுகின்ற அதேபந்தியில் கவிஞர் இன்னொரு விடயத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார் “எனது உணர்வுகள் மென்மையானவை , நான் கால்வைத்த இலக்கியச் சுவடுகள் ரணங்கள் நிறைந்தவை கவிஞர் தனது மனப்பதிவுகளை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பிற மனிதர்களின் ரணங்களைத் தனதாக்கி, அந்த ரணங்களின் வெக்கையில் வரண்டு, குறண்டிப்போகின்ற ஒருவனால்தான் கவிதை எழுதமுடியும், அந்தவகையில் கவிஞர் வதனரூபன் கவிஞர் தான் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவரது கவிதைத் தொகுப்பில் புலத்தில் வாழும் நண்பனே.... என்ற கவிதையில் கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளவற்றைப் பாருங்கள்.

“ஓர் நாள்
நீ என்னைத் – தேடி
நம் தேசம் வந்து

என் கல்லறையை
தூசு தட்ட எண்ணி
மயானத்தையே
தேடி அலையப் போகிறாய்
நம் இனம் வாழ்ந்ததை
அடையாளம் காட்ட
நானே.... அதுவும்
மீதப்படப் போவதில்லை!”
இப்படிக் கூறுகின்றார்.

கழுத்து வெட்டப்பட்ட ஆட்டின் வெட்டுமுகக் காயத்திலுள்ள, அறுபட்ட நரம்பிலிருந்து இரத்தம் கொப்பளிப்பதுபோல, இவரது கவிதை வரிகளில் உணர்வு கொப்பளிக்கின்றது. மரணத்தின் பின் சகலருக்குமே இயல்பாக சொந்தமாகுகின்ற ஆறடி நிலங்கூட, எதிர்காலத்தில் நம்ம வாக்குக்கு சொந்தமாகப் போவதில்லையென்ற ஏக்கம், பரதவிப்பு, ஆத்மநுடிப்பு என்பன அவரது கவிதை வரிகளை புடைத்து நிற்கின்றன.

அரசியலில் மட்டுமல்ல சமூக நிலையிலும் வதனரூபனின் உணர்வு நிலை தூண்டலில் உள்ள மிதப்புக்கட்டையாய் துடிப்பதை அவதானிக்கலாம்.

“கடைத்தெரு போனேன்
தெருக்கடை ஓரமாய்
குங்குமம் இல்லாத ஒருத்தி
குழந்தை விற்றாள்... என்று ஆரம்பித்து
புரிந்தது... அவள்
வயிறு வளர்ப்பதும்
வயிற்றை வளர்ப்பதும்....

ஓரே
தொழில்தான் என்று” இப்படி முடிகின்றது.
“அவள் தன் நிர்வாணத்தைவிற்றாள், ஆடைகள் வாங்குவதற்காக” என்ற வரிகள்தான் எனக்கு நினைவுக்கு வருகின்றது.

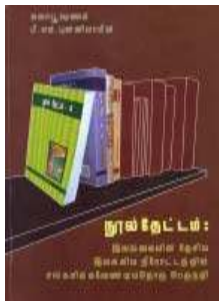
இரைப்பைக்குச் சாட்டுப்போக்குக் கூற முடியாது. இரைப்பையை நிறைத்தாள்... அவள்விரும்பாமலே, இரைப்பைக்குப் பக்கத்திலுள்ள கருப்பையும் நிறைந்தது. தாலியின்றி, பூவின்றி, பொட்டின்றி திருமணமாகாமல் முகவரியற்ற ஒருவனுக்கு.... அவள் தாயானாள்... இப்போது இரண்டு இரைப்பைகளின் எரிவு...!

ஒரு பெண்மையின் பஞ்சக் கொடுமையினை விளக்கும் உச்சமான வரிகள்! இயற்கையின் படைப்புகளுக்கும் அழிவுண்டு, ஆனால் ஒரு சிருஷ்டிகர்த்தாவின் சிருஷ்டிப்புக்கு அழிவில்லை. ஏனென்றால் இயற்கைக்கும் தன் பதிவுகள் மூலம் வாழ்வு கொடுக்கும் எழுதுகோல் எழுத்தாளரின் கைகளில்தான் உண்டு.

கே. ஆர். டேவிட்

நூல் : நூல்தேட்டம்
(இலங்கையின் தேசிய
நீரோட்டத்தில் சங்கமிக்க
வேண்டியதொரு பெருந்தி
ஆய்வுநூல்)
ஆசிரியர் : கலாபூஷணம் பீ. எம்.
ஷண்மீ

கலாபூஷணம் பீ.
எம். புண்ணியாமீன்
அவர்களால்
எழுதப்பட்ட
நூல்தேட்டம்
இலங்கையின் தேசிய
நீரோட்டத்தில் சங்கமிக்க
வேண்டிய பெருந்தி
என்ற ஆய்வுநூல்,
சிந்தனை வட்டத்தின் 242வது வெளியீடாக
வெளிவந்துள்ளது.

54 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலின்
முற்பக்கத்தில் புண்ணியாமீன் அவர்களின்
செய்தியாகவும், பதிப்புரையாகவும் அமைந்துள்ள
ஒரு குறிப்பும், பின்பக்க அட்டையில்
புண்ணியாமீன் பற்றிய குறிப்புக்களும்
இடம்பெற்றுள்ளன. முதல் 28 பக்கங்களில் நூல்
ஆய்வும், அடுத்துள்ள 15 பக்கங்களிலும் திரு.
என். செல்வராஜா அவர்கள் பற்றிய
இலக்கியக்குறிப்புகளும், இறுதியாகவுள்ள 11
பக்கங்களிலும் புண்ணியாமீன் அவர்களின்
இலக்கிய வெளியீடுகள் பற்றிய விபரங்களும்
பதிவாகியுள்ளன.

திரு என். செல்வராஜா அவர்களின்
நூல்தோட்டம் முதலாவது தொகுதி 1000
நூல்களின் விபரங்களோடு, ஏப்ரல் 2003ஆம்
ஆண்டும், இரண்டாவது தொகுதி 1000
நூல்களோடு யூன் 2004ஆம் ஆண்டும்,
மூன்றாவது தொகுதி 1000 நூல்களின்
விபரங்களோடு ஆவணி 2005ஆம் ஆண்டும்,
நான்காவது தொகுதி 1000 நூல்களின்
விபரங்களோடு மார்ச்சு 2006ஆம் ஆண்டும்
வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நான்கு
தொகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாகவே
புண்ணியாமீன் அவர்களின் ஆய்வு மேற்
கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியங்களையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும், வரன்முறையான ஒரு அமைப்புக்

குட்படுத்தியதோடு, தமிழ்ப்பரப்பில் தனிமனித
சமூக, தேசிய நிலைப்பட்ட
இலக்கியப்பதிவுகளையும் வரன்முறைக்குட்
படுத்திய எழுத்தாளர் செல்வராஜா அவர்களின்
'நூல்தேட்ட முயற்சிகளின் சமூக இலக்கிய
பண்பாடுகளைப்பற்றியும், தனிமனித
முயற்சியின் மகத்துவம் பற்றியும்
புண்ணியாமீன் அவர்கள் மிகவும் நிதானமாக
தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

தமிழர் சமுதாயத்தில் கடந்தகால சமூக,
அரசியல் சார்ந்த நலிவுகளையும்
மேம்பாடுகளையும் அக்காலத்தில் எழுந்த
பல்துறைப்பட்ட இலக்கியப் பதிவுகள் மூலமே
புரிந்துகொள்ள முடியும் என ஆய்வாளர்
குறிப்பிட்டிருப்பதன் மூலம் 'நூல்தேட்டம்'
நூல்களின் வரலாற்றுத் தேவையினை
வெளிப்படுத்தும் அதேவேளை, நூல்களின்
'கனதியை' உச்சத்திற்குக் கொண்டு
சென்றுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

“நூல்கள் ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டை,
கலாசார விழுமியங்களை, அறிவியல் தேடலை
அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய
அறிவேடுகளின் பதிவு எனது வளத்தை
அறிவின் தேட்டத்தை நமது தலைமுறைக்கும்
அடுத்துவரும் தலைமுறைக்கும் எடுத்துச்
செல்லும் வல்லமை படைத்தன”

.....ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை வரையறை
செய்வதனூடாகவோ, அன்றேல், சில
தொகுதிகளை வெளியிட்டு விடுவதனூ
டாகவோ மாத்திரம் நிறைவேற்றிவிடமுடியாது....

.....முடிவில்லாததொரு நீண்ட பயணமாகும்”
இப்படி திரு. என். செல்வராஜா அவர்கள் தனது
நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள குறிப்புக்களை,
ஆய்வாளர் 'புண்ணியாமீன்' அவர்கள் தனது
ஆய்விலும் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதை நாம்
கவனத்தில் கொள்வதன் மூலம் ஆய்வுநூல்
நமக்குப் புலப்படுத்த முனைகின்ற செய்தி
யினையும், நூல்தேட்டம் நூல்களின்
கனதியினையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

தனிமனிதனாக நின்று பெரும்
சாதனைபுரியும் திரு. செல்வராஜா
அவர்களின் முயற்சிக்கு, புண்ணியாமீன்
அவர்களின் ஆய்வுரை உயிருட்டுவதாகவே
அமைந்துள்ளது எனலாம்.

கே. ஆர். டேவிட்

வாசகர் பேச்சுரை

‘ஞானம்’ பெப்ரவரி 2007 இதழ் கிடைத்தது. நன்றி 81வது இதழ் - மிகுந்தமகிழ்ச்சி. வடிவமைப்பு நன்று “போரினால் சீரழியும் யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மாணவர் கல்வி” என்ற தலையங்கம் காத்திரமானது.

இதே நிலைதான் இன்று கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. யாரோ கிளைமோர் குண்டு வைத்துவிட்டுத் தலைமறைவாகி விட கி.ப. மாணவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டார்கள்.

மூக்குவரை நீரில், குழந்தையை சுமந்துக்கொண்டு நகரும் தாயின் புகைப்படம் அபாரம்.

சித்தி அமரசிங்கத்தின் மறைவு பற்றி “ஞானம்” தான் வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளது. தனி மனிதனாக அவர் ஆற்றியுள்ள பணிகள் பல.

இ. நாகலிங்கம் (அன்புமணி)

தை, 2007 ஞானம் சஞ்சிகையில் அமரர், படைப்பாளி, வரதரைப் பற்றிய பல தகவல்களை அறிந்தேன். அவருடைய கற்பு என்ற பிரபலமான சிறுகதையின் சாரத்தையுடைய ஒரு தொடர்கதையை நான் குமுதம் என்ற சஞ்சிகையில் வாசித்திருக்கிறேன்.

கதையின் தலைப்பு ஞாபகமில்லாவிடினும் கதை நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. இந்தத் தொடர்கதை சிவசங்கரி, இந்துமதி ஆகிய இரு பெண் எழுத்தாளர்களால் வாரம் ஒரு எழுத்தாளர் என்ற முறையில் மாறி மாறி எழுதப்பட்டது. கதையின் சாரம் இதுதான்.

தனது தொழிலில் மிகவும் ஈடுபாடுள்ள டொக்டர். அழகான மனைவி, இவர்களுக்கு வடக்கே இருந்து வந்த ஹிந்துஸ்தானி இசைக் கலைஞன் ஒருவன் அறிமுகமாகிறான். டொக்டரின் மனைவியும் நல்ல சங்கீத ரசிகை சங்கீத வித்துவானும் டொக்டரின் மனைவியும் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு அதிகமாகிறது. வெள்ளை மணம் கொண்ட டொக்டர் எதையும் வித்தியாசமாக எடுக்கவில்லை. ஓய்வு ஒழிவின்றி அவர் தொழிலில் ஈடுபாடு காட்டியதால் இவர்களுள் ஏற்பட்ட தவறான தொடர்பையும் அறிந்திருக்கவில்லை.

நீண்ட காலத்தின் பின் வடநாட்டு, வித்துவான் தனது ஊருக்குக் கிளம்ப வைத்தியரின் மனைவிக்கு தனது தவறின் தன்மை புரிகிறது. மனப் போராட்டத்தின்பின் கணவனிடம் சரணடைந்து உண்மை முழுக்க கூறி வருந்துகிறார். டொக்டரும் இந்தத் தவறுக்குத் தானும் ஒரு காரணம் என உணர்ந்து மனப்பூர்வமாக மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

வரதரின் கற்பு என்ற கதைக்கே அவ்வளவு விமர்சனங்கள் என்றால், இந்தக் கதைபற்றிக் கூற வேண்டுமா. ஒரு வாசகர் இரண்டு தாசிகள் சேர்த்து எழுதிய கதை என்று பச்சையாகவே குறிப்பிட்டிருந்தார். இந்தத் தொடர் கதை எழுபதுகளில்தான் வந்திருக்க வேண்டும். கற்பு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளி வந்தால் அதற்குப் பிறகுதான் இந்தக் கதை வந்திருக்க வேண்டும்.

சில வேளைகளில் வரதருடைய கதையை வாசிக்காமலே, அவர்கள் அதை எழுதியிருக்கலாம். ‘கற்பு’ சிறுகதையிலே ஐயரில் தவறேதும் இல்லை. அதற்காக பலாத்காரமாக நடந்த விடயத்தில் மனைவிமேல் பழி சொல்ல முடியாது. குமுதம் சிறுகதையில் மனைவி தவறிழைப்பதற்கு கணவரின் போக்கும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. எது எவ்வாறாயிருப்பினும், ஒரு புதிய சிந்தனை நம் நாட்டுப் படைப்பாளியான வரதரிடமே முதலில் தோன்றியுள்ளது என்பது மகிழ்ச்சியான விடயம் தான். குமுதத்தில் வந்த தொடர்கதையை வாசித்த அன்பர் யாரும் வாசகர் பேசுகிறார் பகுதியில் அக்கதை பற்றி தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் வரதருடைய எழுத்துக்கும் பெருமை சேர்ந்ததாக இருக்கும்.

பி.பி. அந்தோனிப்பிள்ளை, முருங்கன்

நீங்கள் அனுப்பிய ஞானம் மாசி 2007 இதழ் கிடைத்தது. நன்றி.

சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், இலக்கியத் தகவல்கள், நூல் விமர்சனங்கள் யாவும் நன்றாக இருந்தன. கடந்த ஈழத்து நூல் கண்காட்சியில் சிறுத்தழ் பகுதியில் சிறப்பாக ஞானம் இதழ்கள் அனைத்தும் தொகுத்து காட்சிப்படுத்தினோம்.

தொடர்ந்தும் சிறப்புற வாழ்த்துகள்!

- முல்லை அமுதன் - லண்டன்.

மாதத்தின் முதல் வாரமே ஞானம் கிடைத்து வருவதனையிட்டு நன்றிகளை தெரிவிக்கிறேன். கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் அவர்களின் தமிழிலக்கியத்தில் சமகால இயங்கு நிலை பற்றிய விரிவான கட்டுரை பல்வேறு புரிதல்களைத் தருகிறது. நவீன, பின் நவீன இலக்கிய கோட்பாடுகள் பற்றி விமர்சனம் செய்கிறது. எமது தேடல்களுக்கு நல்ல களமாய் இருக்கிறது. மேலும் உசாத்துணையாக (Referenc)வும் இருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

எஸ். வஸீம் அக்ரம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

'ஞானம்' பிப்ரவரி - இதழில் அடியேனின் படத்தை வெளியிட்டு தமிழ் எழுத்துலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தியமைக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி! நன்றி! நன்றி!.

இதற்கு உறவுப்பாலம் அமைத்துக் கொடுத்த அன்பர் ஆ. குணநாதன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

தமிழ் இதழ் என்ற பெயரில் தமிழுக்குத் தீங்கு விளைவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன பெரும்பாலான தமிழ் இதழ்கள். இவற்றுள் 'ஞானம்' தமிழைத் தற்காத்து நிற்கின்றது என்பது அடியேனின் பணிவன்பான கருத்து. ஞானத்தின் பணி தொடர்க! வளர்க! என வாழ்த்துகிறேன்.

அ. ரெங்கசாமி, கோலாலங்காட், மலேசியா.

சென்ற இதழில் வெளியான ஆர். எம். நௌஷாத் எழுதிய 'மீள்தகவு', சுதர்மமகாராஜன் எழுதிய 'நாய்கள் அழும் நகரம்' ஆகிய இரண்டு கதைகளும் சிறந்த சிறுகதைகள். மீள்தகவு நாடகப்பாணியில் அமைந்த கதையை சிறுகதையாக்கியதோடு மொழியிலும் புதுமை செய்துள்ளார். கதையை வாசித்து முடிந்ததும் நெஞ்சு கனக்கிறது. சுதர்மமகாராஜன் மெஜிக்ரிவிலிசத்துக்கு இலக்கணமாகக் கதையை நகர்த்தியிருக்கிறார். கதையின் முடிவு வாசகனை ஆச்சரியப்படவைக்கிறது. தான் ஒரு கைதேர்ந்த சிறுகதையாளன் என்பதை சுதர்மமகாராஜன் இக்கதை மூலம் நிரூபித்துள்ளார். ஞானம் சிறுகதைகள் நவீனத்துவத்தை நோக்கி நகர்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

எஸ். மகேந்திரன், மட்டக்களப்பு.

அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட மாணவியாகிய மு. மகேஸ்வரி எழுதும் மடல்.

நான் அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித் துறையில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக "ஞானம்" இதழைப் படித்து வருகிறேன். கடந்த காலங்களில் இத்துறையில் நடைபெற்ற ஞானம் ஆய்வுகளையும் படித்தறிந்துள்ளேன். நான் தற்பொழுது முனைவர் சா. உதயசூரியன் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டத்திற்காக ஞானம் கவிதைகளை ஆராய்ச்சி செய்யக் தொடங்கியுள்ளேன். இந்த ஆய்வுக்கு தங்களின் ஒத்துழைப்பும் உறுதுணையும் தேவைப்படுகின்றன. இத்துறையில் நடக்கும் ஈழத்தமிழிலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு பெருந்துணையாக இருந்து வரும் தாங்கள் இந்த ஆய்வுக்கும் துணைநிற்க வேண்டும் என வேண்டுகிறேன். ஞானம் இதழில் வெளிவந்த கவிதைகள் குறித்து ஆராய்ச்சி நூல்களோ ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளோ வெளிவந்திருப்பின் அவற்றை எனக்கு அனுப்பி, என் ஆய்வு செழிக்க உதவிட வேண்டும் எனப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் ஆய்வு நெறியாளர் ஞானம் இதழின் இலக்கியப் பணிகளில் பெருமதிப்பு கொண்டவர். எனவே இந்தக் கவிதை ஆய்வும் சீரும் சிறப்புடனும் அமைய தங்களின் மேலான ஒத்துழைப்பை என் ஆய்வுக்காலம் முழுவதும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

மு. மகேஸ்வரி, தஞ்சாவூர், பல்கலைக்கழகம்
